

SPIEËL STUDIE BYBEL

ROMANSE VAN DIE EEUE

mirrorWORD

HEBREERS

Vertaling deur Dr Anine Jordaan

Onderskrywing deur Desmond Tutu

Konstante werksproses uit die

oorspronklike teks vertaal

en geparafraseer in kontemporêre spraak

deur Francois du Toit

INLEIDING TOT HEBREËRS

Die Skrywer

Die feit dat Paulus se boodskap, wat openbaring van ons herstelde onskuld, gebaseer op die voltooide werk van die kruis is, soos getuig in al sy briewe, kom duidelik in hierdie pragtige studie na vore en oorskadu die argument dat sy handtekening as waarskynlike skrywer afwesig is.

Indien nie Paulus nie, dan beslis iemand na aan hom; beide Lukas sowel as Priscilla kom by my op. Verskeie woorde wat slegs Lukas gebruik, kom voor. Die vroegste verklaring oor die outeurskap van Hebreërs kom van Clemens van Alexandrië, [150 ADD — 215 AD] wie gesê het dat Paulus die boek in Hebreeus geskryf het en dat Lukas dit in Grieks vertaal het (Eusebius, Geskiedenis 6.14.2).

Die vroeë kommentator Tertullianus *(wat in die vroeë 200's geskryf het)* het gesê dat Barnabas Hebreërs geskryf het.

A.J. Gordon skryf die outeurskap van Hebreërs aan Priscilla toe en skryf dat dit duidelik is dat die Heilige Gees hierdie vrou Priscilla ’n leraar van leraars gemaak het. Later het Adolf von Harnack in 1900 die veronderstelling ondersteun. Harnack se redenasie het die ondersteuning van prominente bybelgeleerdes van die vroeë twintigste eeu gewen. Harnack glo die brief was geskryf in Rome – nie vir die kerk nie, maar vir die binnekring. In die opstel van sy getuienis ter ondersteuning van Priscilla se outeurskap, vind hy dit ongelooflik dat die naam van die skrywer deur die vroegste tradisie uitgewis is. Met verwysing na Hoofstuk 13, sê hy dit is geskryf deur 'n persoon van hoë aansien, ’n apostoliese leraar van gelyke rang as Timoteus. Indien Lukas, Clemens, Barnabas of Apollos die outeurs was, glo Harnack hul name sou nie uitgewis gewees het nie.

Donald Guthrie se kommentaar oor Die Brief aan die Hebreërs (1983) noem Priscilla se naam as 'n moontlike skrywer.

Ruth Hoppin glo dat die skrywer Priscilla was, en beweer dat die naam weggelaat is óf om die vroulike outeurskap daarvan te onderdruk, óf om die brief teen onderdrukking te beskerm.

Ook oortuig daarvan dat Priscilla die skrywer van Hebreërs is, maak Gilbert Bilezikian, professor van bybelse studies by Wheaton Kollege opmerkings oor die sameswering van anonimiteit in die antieke kerk, en redes daarvoor: Die gebrek aan enige vaste data oor die identiteit van die skrywer in die bestaande geskrifte van die kerk dui op 'n doelbewuste verduistering eerder as 'n geval van kollektiewe geheueverlies.

INLEIDING TOT HEBREËRS

Die Sabbatsrus

In Christus is die Sabbatsrus nie meer 'n vooraf skadu van die werklike nie, nie 'n heilige dag in die week nie, maar die viering van 'n volmaakte verlossing waarin die presiese beeld en gelykenis van God in menslike vorm geopenbaar en verlos is. Die onskuld van die mensdom is verlos. Nadat hy suiwering vir sondes gemaak het, het hy gaan sit ...

Die uitvoerende gesag van sy troon is gevestig op die feit van ons onskuld. Sabbat is nou ’n plek van God se ongehinderde genot in die mensdom en die mensdom se ongehinderde verlustiging in God. Deur die verskeurde sluier van sy vlees, het hy triomfantelik 'n nuwe en lewende weg vir almal oopgemaak volgens die lewe van hul ontwerp, in die liefdevolle omhelsing van hul Maker. Die Sabbat is waar die volmaaktheid van alles wat God ooit beoog het gevier word. Dit is waar die kunstenaar die doek met ’n finale haal van die kwas streel, sy naam teken en hom verlustig in die prag en skoonheid van sy kunswerk. As jy jou verlustig in iets, is jy nie net tevrede of selfs opgewonde nie; jy is oorweldig van vreugde. *Om jou te verlustig beteken om groot plesier te ervaar; om in sy refleksie te koester; wat dikwels lei tot ’n staat van salige stilte of buitensporige vrolikheid.*

God is nie in hulle rus omdat hulle uitgeput is nie, maar omdat hulle tevrede is wat hulle sien en weet aangaande ons.

Ons word nou met dringende oortuiging genooi om wat hulle sien binne te gaan. Elohim se rus was nooit bedreig nie.

Hulle werke was voltooi van die stigting van die wêreld af. Hebreërs 4:

Hierdie brief het ’n Hebreeuse gehoor in gedagte

Dit is geskryf om die Joodse gelowige aan te spoor om nie so 'n enorme redding te onderskat nie, en ook nie om die boodskap met oortollige Joodse rituele en sentimentele rommel te besoedel nie.

Onder die bedeling van die wet van prestasie, het historiese Israel geen toegang tot die verlossende Sabbat van God verkry nie en het in 'n minderwaardige slawe-mentaliteit verval; ons is onbeduidende sprinkane in ons eie oë. Numeri 13:33

Hebreërs 4:10 God se rus vier sy voltooide werk; wie God se rus binnegaan verlaat hul eie pogings om te verbeter wat God reeds vervolmaak het. *(Die taal van die wet is doen; die taal van genade is klaar gedoen.)*

Hebreërs 4:11 Laat ons daarom van [1]vinnige begrip wees om te verstaan en daardie rus toepaslik op onsself te maak en nie weer trap in dieselfde strik wat Israel in [2]ongeloof verstrengel het nie. *(Die woord, [1] **spoudatzo**, van **spoude**, het ek vertaal as vinnig, nie arbei nie; hierdie woord herinner ook aan die Engelse woord, spoed; onmiddellik. Die woord, [2]**apéitheia** [apatie] van **a** as ’n negatiewe voorvoegsel, nie; en **peithō**, oortuig; is dikwels verkeerdelik vertaal, as ongehoorsaamheid.)*

INLEIDING TOT HEBREËRS

Hebreërs 4:12 Die boodskap wat God in Christus tot ons gespreek het, is die mees lewegewende en dinamiese invloed binne ons, snyend soos 'n chirurg se skalpel, skerper as 'n soldaat se swaard, deurdringend na die diepste kern van die menslike gewete, na die verdeling van siel en gees; ’n beëindiging van die oorheersing van die sintuie en die neutraliserende effek daarvan op die menslike gees. Hiervolgens word ’n persoon se gees bevry om weer die oorheersende invloed in die gedagtes en bedoelings van hul harte te wees. Die ondersoek van hierdie lewende Swaard-Logos bespeur elke moontlike siekte en onderskei die liggaam se diepste geheime waar gewrig en beenmurg ontmoet.

(Die oomblik wat ons staak van ons eie pogings om onsself te regverdig, deur ons te onderwerp aan die integriteit van die boodskap wat die sukses van die Kruis aankondig, spring God se woord oor in aksie. Wat God in seunskap tot ons gespreek het (die inkarnasie), straal sy beeld en gelykenis uit in ons verloste onskuld. [Hebreërs 1:1-3] Hierdie woord penetreer en tref kragtig ons hele wese; liggaam, siel en gees. Psalm 139:2, U ken die diepste impulse van my gedagtes; bewustelik innemend van die geheime verlange van my hart. Die Swaard sal altyd terugwys na die mens se oorspronklike identiteit. Die Hebreeuse woord in Genesis 3:24 הפך **hâpak** is ’n primitiewe wortel; wat beteken draaiend; by implikasie beteken dit om te verander, terug te keer, omskep te word, terug te draai. Ook in die Septuagint word dieselfde gedagte gekommunikeer deur die Griekse woord **strephō** wat die versterkte vorm van die basiswoord **tropay** is; om om te draai: — omskep te word, weer te draai, weer terug, om self te draai. In Lukas 15 keer die verlore seun terug na homself — Plato word aangehaal deur Ackerman [“Christian Element in Plato”] dat verlossing behels om weer na jouself terug te keer. Sien Notas oor die prag van die Hekke van Openbaring 21.)

Geregtigheid deur God se geloof. Habakuk 2:4

Hebreërs 10:38 Geregtigheid deur God se geloof definieer lewe; ’n Terugkeer na die wet van werke ignoreer God se genadewerk*. (In plaas daarvan om die vloek te lees in rampe, besef Habakuk dat die Belofte die uitgediende en verouderde wet van prestasie as die basis vir die mens se vryspraak vervang het. Deuteronomium 28 sou nie meer die motivering of maatstaf vir regte of verkeerde gedrag wees nie.*

Al sou die vyebome nie bloei nie en daar geen opbrengste aan die wingerdstokke wees nie, die drag van die olyfbome teleurstel, die landerye niks te ete lewer nie, kleinvee uit die kraal verdwyn en geen beeste in die stalle oor wees nie; nogtans sal ek jubel in die HERE, sal ek juig in die God wat my verlos. Die HERE, my Heer, is my krag, Hy maak my voete soos dié van wildsbokke, op my hoë plekke laat Hy my loop (Habakuk 3:17-19 Die Bybel 2020-vertaling).

In die Evangelie word die geregtigheid van God geopenbaar, van geloof tot geloof. [Romeine 1:17] Hierin lê die geheim van die krag van die Evangelie; dit bevat geen goeie nuus totdat die geregtigheid van God daarin geopenbaar is nie. *(Die goeie nuus is die feit dat die kruis van Christus ’n sukses was. God het die lewe van ons ontwerp gered; hy het ons onskuld verlos.*

INLEIDING TOT HEBREËRS

Die mensdom sou nooit weer as regverdig of onregverdige beoordeel word gemeet aan hulle eie vermoë om gehoorsaam aan morele wette te wees nie. Dit gaan nie omtrent wat 'n persoon moet of nie moet doen nie maar omtrent wat Jesus reeds gedoen het.). God oorreed almal nou om te glo wat hy weet die waarheid omtrent almal is. *(Dit is van geloof tot geloof.)* Die Profete het vooraf geskryf oor die feit dat God glo dat geregtigheid die lewe onthul wat hy altyd vir ons in gedagte gehad het.

Die regverdige sal lewe deur sy (God) se geloof. Geregtigheid deur God se geloof definieer die lewe.

Hebreërs 12:1 Kyk weg van die skadu-dispensasie van die wet en die Profete en vestig julle oë op Jesus. Hy is die bron en die slotsom van geloof. Hy het die vreugde (van die mensdom se redding) ***gesien toe hy die kruis aangedurf het en die skande daarvan verag het. As die uitvoerende gesag van God*** (*die regterhand van die troon van God*) ***beklee nou die hoogste setel van heerskappy om die mensdom se onskuld te onderskryf.***

Die Evangelie is die openbaring van die geregtigheid van God; dit verklaar hoe God daarin geslaag het om die mensdom weer in die regte verhouding met homself gebring het. Dit gaan oor wat God reg gedoen het, nie oor wat Adam verkeerd gedoen het nie. Die woord geregtigheid kom van die Anglo-Saksiese woord ***rightwiseness***, wysheid in geregtigheid. In Grieks is die woord vir geregtigheid ***dikaiosunē***, van ***dikē***, uitgespreek, dikay, 'n gelyke beoordeling; dit impliseer die idee van twee partye wat gelykenis vind in mekaar.

2 Korinthiërs 6:14 Geloofsgeregtigheid het niks gemeens met die filosofieë van karma en prestasie-gebaseerde goedkeuring nie; hulle kon nooit die skale [1]balanseer of eweredig saam in enige konteks aan dieselfde juk trek nie. *(Die woord [1]**heterozugeō**, 'n gelyke of verskillende juk; van die Hebreeuse woord,* ***zugot***, זוגות *wat pare van twee identies voorwerpe aandui; 'n juk of 'n lering; die juk van 'n rabbi of filosoof wat hulle leerstelling verteenwoordig; herinner aan die Hebreeuse woord vir geregtigheid,* ***tzedek,*** צדק *wat ook die idee van 'n houtbalk van 'n balansskaal inhou. Hy wat sy naaste oordeel volgens die balans van geregtigheid of onskuld, hy oordeel hom volgens geregtigheid. [T. Bab. Sabbat, fol. 127. 2.] Die Griekse stamwoord vlr geregtigheid is* ***dikē —****- dit is interessant om daarop te let dat die Griekse godin van Geregtigheid Dikē is [uitgespreek,* ***dikay****] altyd uitgebeeld word met 'n balansskaal in haar hand.)*

Kolossense 2:9 In hom, [2]woon al die volheid van die [1]Godheid in 'n menslike liggaam. Hy bewys dat die menslike lewe pasgemaak is vir God. (Die woord [1]**theotes**, godheid/goddelikheid, is in die vroulike vorm. Jesus stel die Vader, Seun en Gees in menslike vorm ten toon. Die woord [2] **katoikeō** om in te woon, om te bewoon. Terwyl die uitspansel God nie kan definieer nie, word hulle gedetailleerde gelykenis in menslike vel vertoon. Sien Kolossense 1:19, God is ten volle tuis in hom. Jesus is God se vrolike genot om mens te wees.)

INLEIDING TOT HEBREËRS

Kolossense 2:10 Ons is volkome in Hom. Jesus weerspieël ons heelheid en [1]onderskryf ons ware identiteit. Hy is Ek-is in ons. (God het volledigheid in Ek- is verpak, die spieëlbeeld in jou. Die woord, [1] **exousia**, is dikwels vertaal as gesag; van, **ek + eimi**, om uit Ek is voort te spruit. Die dae is verby toe ons lewens onder die heerskappy van die wet van prestasie en 'n minderwaardige identiteit gedikteer was. Dit is nie omtrent wie ek voorheen was of wie ek strewe om te word nie; ons vier ek-is. Enige lering wat ons met 'n sin van gebrek en onvolmaaktheid laat, eerder as volledigheid, is 'n afleiding van die waarheid. Jesus is die outeur en voleinder van geloof se kapasiteit binne ons om volledigheid te spieëlbeeld en te vier)

God wil meer oortuigend aan die erfgename van die belofte die nveranderlike karakter van sy doel wys*. (Hebreërs 6:17 —RSV)*

Indien Christus beide die outeur en vervolmaakter van geloof is, sou selfevaluering volgens enige ander maatstaf dwaas wees; so onmoontlik soos dit is om temperatuur met 'n liniaal te meet. Christus definieer ons oorspronklike ontwerp en ons herstelde onskuld. Ons vind ons identiteit en ons bestemming daar.

Ons het onmiddellike en onbeperkte toegang verkry tot die intieme gemeenskap en vriendskap van die Vader, Seun en Heilige Gees.

Niks wat ons persoonlik kan opoffer, kan ooit enige deugsaamheid by ons onskuld voeg nie.

'n Splinternuwe lewe is bekendgestel.

As gevolg van sy verskeurde vlees aan die kruis, kan ons eie vlees nie meer as verskoning gebruik word om Abba se guns en teenwoordigheid te versluier nie of hom as afwesig te ervaar.

Ons het 'n Hoofpriester in die huis.

Ons is vry om Vader, Seun en Heilige Gees met absolute vertroue in ons lewens te betrek, ten volle oortuig dat niks ons ooit kan skei nie. Nou word ons genooi om nader te tree.

Hebreërs 4:13 Die hele persoon is deeglik blootgestel aan sy ondersoekende blik. *(Gedagtes oor jou bekoor jou Maker met vreugde. Daar is niks omtrent jou wat hy nie weet nie. Hy ken jou diepste gedagtes en verstaan die geheime verlange van jou hart. Psalm 139:2****)***

Hebreërs 4:14 In die boodskap van die inkarnasie sterf Jesus, die Seun van God, verteenwoordigend van die mensdom in die hoogste rang van geestesgesag. Dit wat God in Hom gespreek het, is sy finale woord. Dit word nou in ons gesprek weerspieël.

INLEIDING TOT HEBREËRS

Hebreërs 4:15 As Hoofpriester identifiseer hy ten volle met ons in die konteks van ons brose menslike lewens. Nadat hy dit noukeurig van naby betrag het, bewys hy dat die menslike lewe meester is oor sonde. Sy simpatie met ons moenie gesien word as verskoning vir swakhede as gevolg van 'n foutiewe ontwerp nie, maar eerder as 'n trofee aan die mensdom. *(Hy is nie 'n voorbeeld vir ons nie maar van ons.)*

Hebreërs 4:16 Vir hierdie rede kan ons die gesaghebbende genadetroon reguit met onbeskaamde spreektrant benader. Daar is ons welkom in sy omhelsing, en word, met onmiddellike effek, [1]versterk in tye van nood. *(Die woord, [1]**boetheia**, beteken om te versterk, spesifiek 'n geskaafde tou of ketting van 'n vaartuig in 'n storm. In sy vleesgeworde menslike liggaam verteenwoordig Jesus ons op die diepste moontlike vlak van elke detail van ons lewens, gees, siel en liggaam. Hy het elke aanslag en noukeurige kritiese betragting wat ons ooit sou teëkom, as oorwinnaar in die gesig gestaar.)*

Die Kruger Nasionale Park

Ek en Lydia is mal oor die Krugerwildtuin. Die park is al jare lank een van ons gunsteling vakansiebestemmings. Ons het naby die Park gewoon toe ons in Januarie 1979 getroud is. Ons het seekoeie in die dam gehad en selfs 'n groot leeumannetjie het een keer deur ons tuin geloop. Al vier ons kinders is in die omgewing gebore en ons het later die unieke geleentheid gehad om 'n safari-lodge in die Sabi Sands-wildreservaat, wat aan die park grens, te bou en te bestuur.

Gedurende die vroeë dae van die Spieëlbybel (Mirror), terwyl ons in Hermanus [2000 km weg] gewoon het, het ek en Lydia gereeld minstens 5 weke in een van twee boskampe, Ndzaka of Buffelshoek, in die naburige Manyeleti-reservaat deurgebring. Ons het ons motorbattery met 'n sonpaneel gelaai en dan, met 'n omskakelaar, die vertaling van die Mirror op die skootrekenaar voortgesit.

In November en Desember 2010 het ons 'n tent in Tamboti gehuur, waar ek 'n groot deel van die boek Hebreërs vertaal het.

Terwyl ek vroeg een oggend op 'n wildryrit was, is ek weereens met soveel dankbaarheid oorstroom om daar te kon wees. Die gedagte dat ons toegangspermit ons volle toegang gee om meer as 2 miljoen hektaar van hierdie wildernisjuweel te verken, het my herinner aan hoe elke enkele menslike lewe ewe ingesluit is in die hemelse geluk van elke seën wat deur ontwerp en verlossing aan ons behoort! Hierdie boodskap is die einste vervoermiddel wat volle toegang tot die avontuur van die daaglikse lewe op planeet aarde gee.

Jesus, wie ons dood gesterf het, het afsluiting gebring aan elke verskoning wat enigiemand het om uitgesluit te voel.

INLEIDING TOT HEBREËRS

Deur sy opstanding het ons reg van toegang tot elke denkbare seën verkry. Omdat ons ten volle in hom verteenwoordig is, is ons ewe begaaf met alles wat nodig is om die lewe ten volle te leef.

Jesus gee definisie aan God se ewige liefdesdroom van ons ongehinderde verbintenis met hom, vir ewig vry van die obstruktiewe bewussyn van sonde.

Hierdie is die tema van die Hebreërsboek.

Wanneer jy die Wildreservaat besoek, is jy dadelik bewus daarvan dat jy op 'n baie spesiale plek is. Die glansfoto's in die amptelike padkaart beloof 'n blik op die enorme verskeidenheid wild op rekord. Die verhoog is opgestel; alles is in plek. Jy bring niks anders as jou eie teenwoordigheid na hierdie reservaat nie. Al sy manjifieke plant-, voël-, dier-, reptiel- en insekspesies is reeds daar en ten volle teenwoordig. Hulle gee unieke konteks aan die park. Soos wat jy stil uitry of rustig in jou kamp of by 'n afgeleë watergat sit, bevestig en komplimenteer die besienswaardighede, geluide en reuke kragtig die aantrekkingskrag van die bos.

Hier behoort die brul van die leeu aan my, die vars voetspoor in die sand, die roep van die visarend, asook die uitgestrektheid van die landskap met sy pragtige bome. Elke sonsopkoms en sonsondergang gaan voort om die skilderdoek van my horison te versier.

Die toegangspermit gee elke besoeker gelyke toegang aan die reservaat. Tog vereis dit dikwels gretige, oplettende oë om die mees ongelooflike waarnemings te maak.

Om die reservaat te besoek bloot om die volgende waarneming op jou lys af te merk, laat beslis nie reg geskied aan die wonderlike plesier en opwinding om omring te word deur sulke pragtige skoonheid nie. Die feit dat hierdie diere nie ingehok word nie maak dit selfs meer opwindend om hulle op te spoor of om verras te word deur hul skielike verskyning.

Hierdie belewing klop geheel en al die glansende brosjure of die meeste realistiese dieretuin ervaring.

Tydens ons tradisionele kerklike lewe het ons dikwels die Heilige Gees binne die nou omvang van voorspelbare programme en roetines beperk.

In Christus, is ’n nuwe en opwindende manier van outentieke ontmoeting sonder huiwering of beperking geopen. Christus word nie in 'n historiese profetiese prentjie ingehok nie maar onthul in polsende, tasbare menslike lewe.

Hierdie Brief behoort aan elke gelowige.

INLEIDING TOT HEBREËRS

Dit is ’n dokument van diepgaande skoonheid wat die student uit onbeduidende godsdienstige rituele en sentimente lei tot in tasbare Goddelike intimiteit.

In sy boek, “Mind aflame”, skryf James Arraj omtrent Emile Merch; *dit is die werk van 'n gids om ons na die kruin van 'n berg te lei en dan opsy te skuif om ons die pragtige landskappe van alle kante af te laat bewonder. Wat oorbly, is ons dankbaarheid aan die leraar wie ons na so 'n plek gebring het.*

So pragtig soos hierdie verborgenheid is, is dit bedoel om jou in die geheimenisse van Christus in te trek. Die Woord van God het vlees geword, en deur daardie handeling ’n menslike vorm aan te neem het hy dit omvorm en omvorm dit steeds saam met die heelal en die hele menslike ras. In Christus het jy ’n nuwe wese waarin jy deur hom deel in die lewe van die Drie-eenheid.

HEBREËRS HOOFSTUK 1

1:1 Reg deur die [1]antieke tye heen het God in baie fragmente en vlugtige blikke van profetiese denke met ons vaders gespreek. Nou, het hierdie hele gesprek [2]uiteindelik in seunskap tot ons deurgedring. Skielik val wat na 'n ou taal gelyk het, vers en nuut soos die dou op die sagte gras. Hy is die somtotaal van elke uitspraak van God. Hy is na wie die Profete gewys het en ons is sy onmiddellike gehoor.

*([1] Die woord [1]**palai**, wat beteken, van ouds af, antiek oud; van **palin** deur die idee van ossillerende herhaling of terugtreding; opnuut, vars.*

Deuteronomium 32:1 Luister, O hemele, en ek sal spreek; en laat die aarde die woorde van my mond hoor.

Deuteronomium 32:2 Mag my lering val soos die reën, my spraak distilleer soos die dou, soos die sagte reën op die sagte gras en soos die reën op die kruie....

Deuteronomium 32:18 Julle het nie gedink aan die Rots wat julle verwek het nie, en julle het die God vergeet wat julle gebaar het.

Soos in Jakobus 1:24, het ons vergeet watter soort mense ons is – ons het die aangesig van ons geboorte vergeet.

Jesus het die ware jy suksesvol gered, nie die pseudo, selfvervaardigde jy nie. God het nog nooit minder van jou geglo as wat Hy in staat was om te kommunikeer in jou seunskap wat Jesus weerspieël en verlos het nie.

*[2] Die woord [2]**eschatos** beteken uiterste; laaste in tyd of ruimte; die uiterste deel, die finale gevolgtrekking. Wat God in Jesus oor jou mensheid' gesê het, definieer eskatologie.)*

1:2 In 'n seun verklaar God dat die vleesgeworde Woord die erfgenaam van alle dinge is. Hy is immers die outeur van die eeue.

*(Sien Johannes 1:2 **Die begin spieël die Woord van aangesig tot aangesig met God.** [Die begin verklaar die bestemming van die Woord,die beeld en gelykenis van God sal gespieël en verlos word in vleesgeworde menslike vorm.] Ook in Johannes 1:3: Alles het deur Hom ontstaan, en sonder Hom het niks wat bestaan nie, ontstaan. Seunskap onderskryf erfgenaamskap. Sien Hebreërs 6:16-18.)*

1:3 Die Messias-boodskap is wat die hele tyd op die punt van die Vader se tong was. Nou is hy die crescendo van God se gesprek met ons en gee konteks en inhoud aan die outentieke, profetiese denke. Alles wat God vir die mensdom in gedagte het, word in hom uitgespreek. Die vleesgeworde Christus-Messias, Jesus, is God se taal. Hy is die [1]stralende en foutlose spieëluitdrukking van die persoon van God. Hy maak die [2]glorieryke bedoeling van God sigbaar en vertoon die [3]karakter en elke eienskap van Elohim in menslike vorm.

HEBREËRS HOOFSTUK 1

[4]Nadat hy die reiniging van ons sondes volbring het, het Hy gaan sit in die onbeperkte mate van sy majesteit in die regterhand van God. Hy is die krag van die heelal en [5]handhaaf alles wat bestaan deur die woord van sy krag. Hierdie gesprek is die dinamiek wat die hele kosmos onderhou.

*[1] Die woord απαυγασμα [1]**apaugasm**[a], kom net hier voor, en slegs een keer in die Griekse Septuagint, LXX, in die boek van Wysheid 7:26, Want sy is die helderheid van die ewige lig, die onbevlekte spieël van die krag van God, en die beeld van sy goedheid. [Die boek van wysheid 7:26.]*

*[2] Die woord, δόξα [2]**doxa**, bedoeling, opinie, dikwels vertaal, glorie. Sien my kommentaar oor 2 Korintiërs 3:18.*

*[3] Die woord χαρακτηρ [3]**charakter** van χάραγμα **charagma** —- om te graveer – vertaal as merk van die dier, in Openbaring 13:16,17. Óf die karakter van die Vader óf die karakter van die gevalle verstand sal ons optrede (hand) beïnvloed, want dit is wat ons gedagtes (voorkop) betrek.*

[4] Nadat hy die reiniging van sondes bewerkstellig het, het hy gaan sit ... [4]Sy troon is die bevestiging van die mensdom se verloste onskuld. Sien ook Romeine 4:25,

Kolossense 2:14 Sy liggaam wat aan die kruis vasgespyker was, het daar gehang as die dokument van die mensdom se skuld; toe hy ons dood gesterf het, het hy die gedetailleerde handgeskrewe [3] klagstaat wat teen ons getuig het, gekanselleer. Elke vlek op ons gewete, wat herinner aan die gevoel van mislukking en skuld, is dus heeltemal uitgewis.

Kolossense 2:15 Sodoende het hy elke moontlike beskuldiging teen die mensdom ontlont en afgesluit. Hy het die skandaal en skande van die kruis in 'n ewige trofee verander en die genialiteit van God gevier. Elke prinsdom en mag is kaal gestroop en in die openbaar deur die strate geparadeer. Die stem van die kruis sal nooit stilgemaak word nie! *(Die sukses van die kruis is die kern van die evangelie. Sy afgryse is nou die ewige trofee van God se triomf oor sonde. Die kruis het godsdiens gestroop van sy veronderstelde rol om mense met skuldgevoelens te beheer. Elke beskuldiging het sy hefboom verloor om die mensdom af te pers met veroordeling en skaamte.*

Ook Efesiërs 1:20-23; LXX Psalm 109:1; Hosea 6:2; dan, Efesiërs 2:5,6 en Kolossense 3:1-3, Ons is mede-lewend gemaak, mede-opgewek, mede-verhef en saam laat sit!

[5] Die woorde, φέρων τε τὰ πάντα —- [5]wat alle dinge handhaaf, is nie staties nie, maar dinamies! Dit impliseer volhoubaarheid, maar ook beweging. Dit handel oor 'n las, nie as 'n dooie gewig nie, maar soos in voortdurende beweging; soos Weiss dit stel, met die alles in alles en sy veranderinge en transformasies deur die eeue. Vincent.

Meer as tweeduisend jaar gelede het die gesprek wat begin het voordat tyd opgeteken is – onderhou in fragmente van gedagtes deur die eeue, gefluister in profetiese taal, in klip gebeitel en in menslike gewete en geheue ingeskryf – 'n mens geword.

HEBREËRS HOOFSTUK 1

Behalwe die kliptablet, die papirusrol of perkamentrol, het die menslike lewe die geartikuleerde stem van God geword. Jesus is die crescendo van God se gesprek met die mensdom; hy gee konteks en inhoud aan die outentieke denke. Sy naam verklaar sy missie. As Verlosser van die wêreld het hy waarlik die beeld en gelykenis van die onsigbare God verlos en hom weer in menslike vorm soos in 'n spieël sigbaar gemaak.)

1:4 Hy is onvergelykbaar in gestalte en betekenis aan enige profetiese boodskapper; sy naam spel die mensdom se redding; die hele aarde is sy erfenis.

*(Jesus sê in **Johannes 5:39** Julle ondersoek die Skrif onvermoeid en neem aan dat julle daarin die lewe van die eeue sal omhels – tog is dit ek waaroor die skrif gaan. **Psalm 2:7,8**... Ek het julle die eindes van die aarde as julle erfdeel gegee. Ook Psalm 24:1.)*

1:5 God het geeneen van die profetiese boodskappers aangespreek nie toe Hy gesê het: Jy is my Seun, vandag het Ek jou [1] verwek. Ek is vir jou alles wat 'n Vader vir 'n seun kan wees, en jy is vir My alles wat 'n seun vir 'n Vader kan wees.

*([1] **Psalm 2:7,8**, 'U **is my Seun, vandag het Ek U verwek.'** Die woord, γεγεννηκα [1]gegennēka, is die perfekte aktiewe aanduiding van **gennaō** wat verwys na **die menswording** [Johannes 1:1-3 en 14] sowel as tot **die opstanding**. Dit is belangrik om daarop te let dat **die inkarnasie nie die oorsprong van Jesus is nie.** Sien my kommentaarnota oor Johannes 1:1. Sien Handelinge 13:30-33 Maar God het hom uit die dood opgewek; en hy het baie dae lank verskyn aan diegene wat saam met hom van Galilea na Jerusalem gereis het, wat nou sy getuies vir die mense is en ons bring vir julle die Goeie Nuus dat wat God aan die vaders belowe het, Hy aan ons, hulle kinders vervul het deur Jesus lewend te maak uit die dood; soos ook in die 2de Psalm geskryf staan: Vandag het ek jou verwek. Die opstanding van Jesus verteenwoordig ons nuwe geboorte en ons verloste seunskap. Sien 1Petrus 1:3. Ook my aantekeninge oor die dag van die Here, Openbaring 1.)*

1:6 En wanneer hy sy Seun as sy eersgeborene voorstel aan die hele bewoonde wêreld, sê hy, Laat al God se boodskappers hom in lofprysing aanbid.

*(Hierdie aanhaling is uit die LXX Septuagint aangesien hierdie vers nie in die Hebreeuse teks was nie, **Deuteronomium 32:43** Wees bly, O hemele, saam met hom, en laat al die profetiese boodskappers van God hom aanbid; **juig O heidene saam met sy volk**, en laat al die kinders van God hulleself in Hom versterk. [**Hier word die heidene as mede-erfgename in gelyke seunskap verkondig.**]*

HEBREËRS HOOFSTUK 1

Dit herinner aan **Efesiërs 4:8, die Skrif bevestig dat Hy ons as trofees uitgelei het in sy triomfantlike optog na die hoogtes; hy het [1] sy gawe [gelykenis]** *in die mensdom* **teruggeneem.** *Aanhaling uit Psalm 67:19 LXX Septuagint, [1]ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ,* ***elabes domata en*** *[in]* ***anthrōpō*** *— Jy het gawes in menslike vorm teruggeneem. Die woord* ***elabes*** *van* ***lambanō*** *beteken om te neem wat jou eie is. Die woord vir die menslike spesie, manlik of vroulik, is* ***anthrōpos****, van* ***ana****, opwaarts, en* ***tropos****, lewenswyse; karakter; op dieselfde manier. [Hebreeuse teks, Psalm 68:18,19* באדם מתנות לקחת ***lakachat mattanoth ba adam*** *— U het gawes in Adam geneem.* ***Die gawes wat Jesus Christus aan ons uitdeel, het Hy in ons ontvang, in en op grond van sy menswording.*** *Adam Clarke.]*

Ons is opnuut gebore in sy opstanding [1 Petrus 1:3, Hosea 6:2]

Efesiërs 4:9 Die feit dat hy opgevaar het, bevestig sy seëvierende afdaling in die diepste kuile van menslike wanhoop. *(Sien Johannes 3:13 [RSV], Niemand het na die hemel opgevaar nie, behalwe hy wat uit die hemel neergedaal het, die seun van die mens. Die hele mensdom kom van bo af; ons is* ***anouthen****, van bo.)*

Efesiërs 4:10 Hy beklee nou die hoogste rang van gesag, van die laagste streke, waarin Hy neergebuk het om ons te red, tot die hoogste gesag in die hemele, nadat hy sy sending ten volle uitgevoer het. *(Die gevalle mensdom word ten volle herstel tot die gesag van die outentieke lewe van hul ontwerp. Sien* ***Kolossense 1:18****.* ***Hy is die vernaamste rang van gesag wat die triomfantlike optog van ons nuwe geboorte uit die streek van die dooies lei.*** *[... lei die opstandingsparade - Die Boodskap.]* ***Sien ook Openbaring 1:5,6.****)*

1:7 Van die profetiese boodskappers sê hy: Ek inspireer julle om vlugvoetig en snelvlieënd te wees soos die wind en hy vorm diegene wat vir sy saak werk soos weerligflitse.

(LXX-Psalm 103:4)

1:8 Maar as hy die Seun aanspreek, sê hy: U troon, O God, strek tot in die eeue van die eeue. Die septer van geregtigheid is die septer van u koninkryk.

(Psalm 45:6). Sy troon is gevestig op ons verloste onskuld. Hebreërs 1:3.)

1:9 Jy het geregtigheid lief en [1]beskerm jou saad teen goddeloosheid. O God, jou God het jou gesalf met die olie van blydskap; jy staan kop en skouers uit bo jou metgeselle.

(Psalm 45:7). Die woord, haat שנא ***sana*** *die skepping van afstand tussen elemente, dikwels voorafgegaan deur 'n uitmekaar breek, en gevolg deur 'n verwydering of berging. Antieke Hebreeus* praat anx *van 'n doringskild wat die saad teen goddeloosheid beskerm. Die AH vir goddeloosheid,* ***resha****,* osr *lees van regs na links beeld 'n kop en twee voortande uit wat beteken om te kou of, ook om te slaan soos 'n slang en 'n oog; dus 'n verwronge persepsie.)*

HEBREËRS HOOFSTUK 1

1:10 Die aarde spoor sy fondament terug na julle, en die hemele is julle uitvinding; hulle is almal deur julle met die hand gemaak. *(Psalm 102:25-27).*

1:11 Hulle sal verouderd raak, maar julle sal bly, hulle sal dra soos 'n ou kleed, *[Die ou orde sal vervang word met die nuwe.]*

1:12 En julle sal hulle opvou soos 'n mantel *[wat herinner aan die gevoude hoofdoek in Jesus se graf na sy opstanding — Joh 20:7]***; hulle sal [1]vernuwe word, maar julle bly Ek-is, en julle jare sal nooit ophou nie.**

*([1] Dit is opstandingstaal. Die woord, [1] חָלַף, **Chalap** wat vernuwe moet word; om te laat spruit.*

*Sien **Hebreërs 8:13** Hy kondig die nuwe bedeling aan om te bevestig dat die ou skaduweestelsel oorbodig gemaak is.*

*Kolossense **3:9** Daardie ou lewe was 'n leuen, vreemd aan ons ontwerp. Daardie klere van vermomming word nou deeglik van ons afgetrek in ons begrip van ons eenheid met Christus in sy dood en opstanding Ons is nie meer verplig om onder die identiteit en heerskappy van die klere wat ons voorheen gedra het, te leef nie.)*

1:13 En dit was ook nie een van die profetiese boodskappers nie wat hy in gedagte gehad het toe hy gesê het: Jy is die verlengstuk van my regterhand; my uitvoerende gesag; neem jou posisie in en getuig hoe ek jou vyande 'n plek maak waarop jy jou voete kan rus.

(Sien Hebreërs 10:13; Lukas 20:41-44; Psalm 109:1 LXX, ook Jesaja 66:1)

1:14 Is hulle nie almal in diens van die Gees en in diens [1] namens almal wat bestem was om erfgename van die verlossing te word nie?

*([1] Die woord, λειτουργικα **leitourgika** [waar die woord "liturgies" vandaan kom] bediening namens —*

*Soos in **1 Petrus 1:10** Hierdie verlossing wat jy nou as jou eie erken, is die tema van die profetiese denke; dit is wat die Profete se gedagtes vir geslagte lank gefassineer het en die onderwerp geword het van hulle ywerigste ondersoek. Hulle het die hele tyd geweet dat die mensdom se verlossing 'n genade-openbaring was, ondersteun in hulle profetiese uitspraak.*

(Verlossing sal nooit deur persoonlike prestasie of 'n beloning vir wilskraggedrewe inisiatief wees nie. Die wet van werke sal nooit genade vervang nie.)

***1 Petrus 1:11** In al hulle gesprekke was daar 'n [1]konstante soeke om te bepaal wie die Messias sou wees, en presies wanneer dit sou gebeur. Hulle het met sekerheid geweet dat dit die gees van Christus in hulle was, wat profeties gewys het en getuig het van die lyding van die Christus en die daaropvolgende heerlikheid.*

HEBREËRS HOOFSTUK 1

*(Die [1]groot vraag was: Wie en wanneer? In **Handelinge 17:31** spreek Paulus die Griekse filosowe aan en herinner hulle aan hul eie antieke geskrifte en hy haal twee van hul bekende filosowe aan: In 600 vC het Epimenedes 'n lied geskryf wat sê: Ons leef en beweeg en is in God; en Aratus het in 300 vC geskryf dat ons inderdaad God se nageslag is. Paulus kondig dan aan dat die God wat hulle in onkunde aanbid, nie ver is nie.vanaf elkeen van **ons**! Hy is nie meer Immanuel vir die Jood as wat hy is vir die heiden nie. Nou volg die "punchline" van die evangelie: In die konteks van sy Joodse agtergrond en persoonlike ontmoeting met Jesus Christus, verkondig Paulus aan hulle die Goeie Nuus van die mensdom se verloste onskuld. God het die tye van onkunde oor die hoof gesien en spoor nou die hele mensdom, wie en waar hulle ook al is, aan tot 'n radikale gedagteverskuiwing aangesien God profeties **'n dag vasgestel** het waarop Hy die wêreld in geregtigheid sou oordeel **deur 'n man wat Hy aangestel het**, en van hierdie [regverdige oordeel] het Hy aan almal bewys gelewer deur Hom uit die dood uit op te wek. **Handelinge 17:30,31**. Sien ook **Romeine 4:25** waar, volgens Paulus se begrip, die opstanding van Jesus uit die dood die mensdom se mede-opstanding insluit en hul vryspraak en verloste onskuld verseël. Dit is die voorspelde heerlikheid wat op die kruis sou volg. Sien **Hosea 6:2**, Na twee dae sal Hy ons laat herleef, op die derde dag sal Hy ons opwek. Watter heerlikheid ook al in Adam verlore gegaan het, sou weer in Jesus Christus verlos word.)*

***1 Petrus 1:12** Dit is aan hulle geopenbaar dat hierdie heerlike genadeboodskap wat hulle oorgedra het, na 'n spesifieke dag en persoon buite hulle eie horison en geslag gewys het; hulle het almal in hulle profetiese beeld gesien. Hierdie [1]hemelse aankondiging het julle die hele tyd in gedagte gehad. Hulle het vooraf die blye tyding aan julle verkondig, in die Heilige Gees, in opdrag van die hemel; die profetiese boodskappers self het verlang om diep na die volledige vervulling daarvan te kyk.*

*(Petrus gebruik die woord, [1]anaggellō, waar die Voorsetsel, **ana**, opwaarts wys na die bron van die aankondiging.)*

***1 Petrus 1:13** Hoe wonderlik is dit tog. Jesus is waaroor die skrif gaan; en jy is waaroor Jesus gaan. Laat jou gedagtes daar dwaal. Hierdie onthulling is [1]wat al die losse punte vasgevat het wat jou andersins sou laat struikel en jou naatlose oorgang van die ou na die nuwe sou frustreer. Die openbaring van Jesus is nie meer 'n toekomsverwagting nie. Moenie toelaat dat die ou ingesteldheid van 'n toekomstige glorietyd jou bedwelm en jou aandag aflei van die relevansie van hierdie oomblik nie. Hou op om na 'n toekomstige Messias te wys. Jesus is na wie die Profete gewys het. Julle is die vrug van sy lyding; julle is die glorieryke opstandingsgenerasie. Betrek julle [2]gedagtes ten volle by die nagevolge van hierdie genade in die openbaring van Jesus Christus. Hy [3] voltooi elke [4]verwagting.)*

Hebreërs Hoofstuk 1 Uitbreiende Notas Hebreërs Hoofstuk 1

Aantekeninge oor Hebreërs Hoofstuk 1

Die vele en uiteenlopende maniere waarop God van ouds af deur die profete met die vaders gepraat het, word vergelyk met die verskil tussen 'n engelboodskapper en die uiteindelike gevolgtrekking van die profetiese woord in die vleesgeworde, die Messias. Wie in sy seunskap die mensdom se seunskap geopenbaar en verlos het. Die meeste van hierdie voorbeelde en verwysings wat in hoofstuk een genoem word, is uit Dawid se Psalms en dui duidelik op iemand anders en 'n tyd buite sy eie lewe en geslag. As Dawid self of sy geslag die onderwerp van hierdie profesieë was, sou die Skrif ophou om relevant te wees en sodoende bloot tot 'n historiese dokument gereduseer word. *[Sien **1 Petrus 1:12**]*

Toe die jong Filippus die opdrag kry om by die strydwa van die hooftesourier van Ethiopië aan te sluit, hoor hy hom uit Jesaja 53:7,8 lees: Soos 'n lam wat ter slagting gelei is, het hy nie sy mond oopgemaak om homself te verdedig nie... en vra hom dadelik, Meneer, verstaan jy wat jy lees? Die tesourier se vraag was baie relevant: Het die profeet oor homself gepraat of het hy iemand anders in gedagte gehad? Filippus het met hierdie vers begin en hom die goeie nuus van Jesus vertel. Handelinge 8:29-35.

***Kommentaar oor Hebreërs 1:5** (**Psalm 2:7,8**), '**U is my Seun, vandag het Ek U verwek.** Die woord, γεγεννηκα [1]gegennēka, Volmaakte Aktiewe Aanduiding van **gennaō** verwys na **die inkarnasie** [Johannes 1:1-3 en 14] sowel as na **die opstanding**. Dit is belangrik om daarop te let dat **die inkarnasie nie die oorsprong van Jesus is nie.** Sien my kommentaarnota oor Johannes 1:1. Ook Handelinge 13:30-33 Maar God het hom uit die dood opgewek; en hy het baie dae lank verskyn aan diegene wat saam met hom van Galilea na Jerusalem gekom het, wat nou sy getuies vir die mense is en ons bring vir julle die Goeie Nuus dat wat God aan die vaders belowe het, hy aan ons hulle kinders vervul het deur Jesus lewend te maak; soos ook in die 2de Psalm geskryf staan: Vandag het ek jou verwek. Die opstanding van Jesus verteenwoordig ons nuwe geboorte en ons verloste seunskap. Sien 1Petrus 1:3. Ook my aantekeninge oor die dag van die Here, Openbaring 1.*

***Johannes 1:1 Om terug te gaan na die heel [1] begin, is om die [2]Woord reeds [3] daar teenwoordig te vind; [4]van aangesig tot aangesig met God. Die een spieël die ander. Die Woord is [3]Ek-is; God se [2]welsprekendheid eggo en [4]eindig in hom. Die Woord is gelyk aan God.** (In die begin, [1]archē, om eerste te wees in volgorde, tyd, plek of rang. Die Woord, [2]logos, was by God; hier en weer in vers 2 gebruik Johannes die Griekse Voorsetsel [4]pros, na aan; van aangesig tot aangesig.*

Drie keer in hierdie sin gebruik Johannes die Aktiewe Aanduidende Onvolmaakte vorm van die werkwoord [3]eimi, naamlik **aēn [ἦν]** om voort te gaan, [in die begin 'was' die Woord, ens...] wat geen idee van die oorsprong vir God of van die Logos oordra nie, maar bloot voortdurende bestaan aandui; ek-is. 'n Heel ander werkwoord **egeneto,** het geword, verskyn in Johannes 1:14 vir die begin van die inkarnasie van die Logos. Die Woord het vlees geword. Die inkarnasie is nie die oorsprong van Jesus nie.

Aantekeninge oor Hebreërs Hoofstuk 1

Sien die onderskeid wat skerp getref word in Johannes 8:58, voordat Abraham [gebore, **genesthai** van **ginomai**] Ek-is. Die woord **eimi**, ek is; die essensie van wese, wat tydlose bestaan suggereer.

Sien my kommentaarnota oor 1 Petrus 1:16)

Johannes 1:2 Die begin weerspieël die Woord van aangesig tot aangesig met God. *(Niks wat in die Woord gesien word, lei die aandag af van wie God is nie. As jy my gesien het, het jy die Vader gesien. [Johannes 14:9] Die Woord wat van die begin af was, was nog nie geskrywe of gespreek nie; dit was bloot van aangesig tot aangesig met God. Die begin verklaar die lot van die Woord, beeld en gelykenis sal weerspieël en verlos word in vleesgeworde menslike vorm.)*

Johannes 1:3 Die Logos is die bron; alles begin in hom. Hy bly die eksklusiewe oorspronklike verwysing na hul bestaan. Daar is niks oorspronkliks nie, behalwe die Woord. Die Logika van God definieer die enigste moontlike plek waar die mensdom hul oorsprong kan opspoor. *Alles is deur hom gemaak, en sonder hom is niks gemaak wat gemaak is nie. KJV Sien Kolossense 1:16.)*

Petrus weerspieël Hebreërs hoofstuk 1 kragtig in sy eie sendbrief,

Sien 1 Petrus hoofstuk 1

Hy gaan voort om Hebreërs ook in die volgende hoofstuk aan te haal —- Sien **1 Petrus 2:5-7**.

HEBREËRS HOOFSTUK 2

2:1 Ek het dit alles gesê om julle te help om die tydlose relevansie van die [1]boodskap wat julle gehoor het, te besef. Hou die spieëlbetekenis daarvan [2]voortdurend voor oë en so sal jy nooit wegdryf van sy invloed en aantrekkingskrag nie.

([1] [1]Hebreërs 1:1-3.

*[2] [2]Die woord προσεχειν **prosechein**, met **voordele**, van aangesig tot aangesig en **echō**; in die huidige infinitief, wat 'n voortdurende betrokkenheid suggereer.)*

2:2 Die woorde wat God deur profetiese boodskappers gespreek het, moes nooit ligtelik opgeneem gewees het nie; in ag genome die feit dat die vele en verskillende maniere waarop God met ons vaders gepraat het, nie die aanvanklike bedoeling en [1]voorneme van God in gedrang gebring het nie; en die profetiese aankondiging het ook nie die aandag afgelei van die [2] uiteindelike slotsom van die woord, [5]wat in die Seun van God verwesenlik is nie. Die profetiese woord bly in alle opsigte onberispelik [2]staan; dieselfde [3]bron word vandag in ons aanhoring daarvan bevestig en behoort [4] volgens dieselfde integriteit beoordeel te word.

*([1-3] Let op die woorde, [1]bebaio[s], standvastig, van **bainō**, om te staan, en [2]parabainō, en [3]parakoō word hier gebruik; **para**, naaste moontlike nabyheid en **bainō**, voetspoor, om te staan; en dan ook die woord **para** gekombineer met **akoō**, om te hoor, hoor van die oorspronklike bron.*

*[4] Die woord, [4]endikē, van **en**, in en **dikē**, gelyk beoordeel, twee partye wat gelykenis in mekaar vind; 'n skaal wat perfek gebalanseerd is.*

[5] Die woord, [5]lambanō, om te ontvang, om te besef, om te begryp, om mee te assosieer.)

2:3 Niemand kan bekostig om hierdie finale boodskap te onderskat of blasé te wees oor 'n redding van sulke enorme afmetings nie. Daar is geen alternatiewe [1]ontsnaproete nie. Verlossing, soos dit in Christus verwoord word, is die boodskap wat God van die begin af gespreek het, en dit is keer op keer bevestig deur diegene wat Hom aangehoor het.

(Ons word gered van die leuens wat ons oor onsself geglo het onder die wet van prestasie.)

2:4 Die genotvolle voorneme van God in elke teken, wonderwerk en uitstorting van die Heilige Gees getuig gesamentlik van die grootsheid van hierdie verlossing.

2:5 God was nooit van plan om hemelse boodskappers in beheer te stel van hierdie [1]nuwe wêreldorde waarvan ons praat nie.

([1] Die [1] era en bedeling van die mensdom se verwesenlike, verloste seunskap en identiteit.)

HEBREËRS HOOFSTUK 2

2:6 [1]lewers in die Skrif staan geskrywe: Wat is dit van die menslike spesie dat God hulle nie uit hul gedagtes kan kry nie? Wat [2]sien hy in die menseseun wat sy blik so boei? *([1]Psalm 8:4-6). Die woord [2]episkeptomai, van **epi**, voortdurende invloed op, en **skopos**, om te sien; om met groot belangstelling waar te neem.)*

2:7 Dit lyk asof die mens kortstondig neerdaal na 'n [1]minder verhewe plek as Elohim; tog is hy gekroon met God se heerlikheid en waardigheid, en aangestel in 'n posisie van gesag oor al die werke van sy hande.

*(Moontlik het 'n kopiïs gevoel dat die verwysing na gelykheid met ons Maker [**Genesis 1:26**] te voorbarig was, so die Griekse teks lui dat hy ons 'n bietjie laer as die hemelse boodskappers gemaak het. Hier is die verwysing, **Psalm 8:4** Wat is die mens dat U aan hom gedink het, en die seun van die mens dat U so baie vir hom omgee? **Psalm 8:5.** Tog het U hom weinig minder as God, [Elohim]gemaak en kroon hom met heerlikheid en eer. Psalm 8:6 U het hom heerskappy gegee oor die werke van u hande; U het alles onder sy voete geplaas.*

[1] Die woord ἐλαττόω [1]elatto^{ō} [Engels, elation] dui op 'n bietjie minder verhewe as Elohim.)

2:8 God se voorneme was dat alle mense oor die planeet moes regeer. Hy het alles sonder uitsondering aan sy beheer onderwerp. Maar as ons na die mensdom kyk, lyk dit glad nie so nie.

2:9 Maar wat duidelik is, is Jesus. *[Nou het God met ons gepraat in 'n seun. Hebreërs 1:1-3]* **Laat ons hom dan so beskou, dat ons duidelik kan sien wat God vir die mensdom in hom sê. In die dood wat hy gely het, het hy kortliks neergedaal na 'n oënskynlik minder verhewe plek as Elohim,** *[Psalm 8:5]* **om die dood van die hele mensdom te proe, en sodoende die genade van God te vervul en weer gekroon te word** *[as 'n mens wat die hele mensdom verteenwoordig]* **met heerlikheid en hooggewaardeerde eer.**

(Filippense 2:6 Sy gelykheid aan God in vorm en ooreenkoms was amptelik; sy Seunskap het nie die kollig van sy Vader gesteel nie. Sy menslikheid het ook nie die aandag van die godheid van God afgelei nie.

Filippense 2:7 Sy missie was egter nie om sy godheid te bewys nie, maar om ons menslikheid te omhels. Leeggemaak van sy reputasie as God, het hy ons fisiese menslike vorm ten volle omhels; gebore in ons ooreenkoms, het hy homself geïdentifiseer as die dienaar van die mensdom. Sy liefde het hom aan ons verslaaf.

Filippense 2:8 En so het ons die drama van die kruis in konteks: die mens Jesus Christus wat ten volle God is, word ten volle mens in die mate dat hy gewillig die mensdom se dood sterf aan die hand van sy eie skepping. Hy het die vloek en skande van die laagste soort omhels om 'n misdadiger se dood te sterf.

HEBREËRS HOOFSTUK 2

(Dus, deur die deur van die dood, het Hy neergedaal in ons helse duisternis. Openbaring 9:1 Toe die vyfde hemelse boodskapper op sy basuin blaas, sien ek 'n ster wat uit die hemel op die aarde neergeval het. Die ster het die sleutel tot die skag in die peillose dieptes van die afgrond verkry. [In sy dood het Jesus die onderwêreld verower en hy hou die sleutels; niemand anders nie.] Openbaring 1:18 Ek is ook die lewende; ek het gesterf en nou, kyk, hier leef ek tot in die eeue van die eeue en ek het die sleutels waarmee ek die poorte van Hadēs en die dood ontbind het. Ook Efesiërs 4:8-10.)

Filippense 2:9 Van hierdie plek van uiterste vernedering het God hom tot die hoogste rang verhef. God het Jesus begenadig met 'n Naam wat ver bo elke ander naam is. *(Ef. 1:20 Wil jy die denke en krag van God meet? Dink aan die krag wat hy in Jesus Christus ontketen het toe Hy hom uit die dood opgewek het en hom vir ewig op die troon geplaas het as sy uitvoerende gesag in die die hemelse realm. Die mens, Jesus, is God se kragtige regterhand. Hy is opgehef uit die diepste kerkers van menslike wanhoop tot die hoogste streek van hemelse saligheid. [Sien Efesiërs 2:5,6 en 4:8,9] Efesiërs 1:21 Oneindig bo al die gekombineerde magte van heerskappy, gesag, besitreg of regerings; hy beklee 'n hoër rang as enige naam wat ooit aan enigiemand in hierdie tydvak gegee is of enige tydvak in die ewige toekoms. Die naam van Jesus onderskryf sy missie as ten volle volbring. Hy is die Verlosser van die wêreld. Titus 2:11 Die genade van God skyn so helder soos die dag en maak die redding van die mensdom onteenseglik sigbaar. Sien ook Efesiërs 3:15, Elke gesin in die hemel en op die aarde het sy oorsprong in hom; hy is die mensdom se familienaam en hy bly die outentieke identiteit van elke nasie.]*

***Sien Lukas 10:18-24 in die Spieël Bybel (Mirror**)*

2:10 Hy [1]toring in opvallende vernaamheid ver bo alle dinge uit. Hy is beide hul outeur en hul slotsom. Alle dinge bestaan in hom en deur hom. Deur sy volmaakte verlossing lei hy nou triomfantlik almal as seuns na heerlikheid. Die omvang van die lyding wat hy gedra het, is die maatstaf van die volmaaktheid van die verlossing waaroor hy aangestel is.

*(Die woord, [1]**prepō**, beteken om uit te toring; sien Hebreërs 7:26 —- 8:1 en **Efesiërs 4:8-10**.*

*Ook **Kolossense 1:15 In hom word die beeld en gelykenis van God in menslike vorm sigbaar gemaak, sodat elkeen hulle ware oorsprong in hom kan herken. Hy is die eersgeborene van elke skepsel.** [Wat duisternis van ons versluier het, het hy onthul. In hom sien ons duidelik die spieëlweerkaatsing van ons oorspronklike lewe. Die Seun van sy liefde lewer akkurate bewys van sy beeld in menslike vorm. Die inkarnasie beteken dat God nooit weer onsigbaar kan wees nie.]*

Kolossense 1:16 Alles wat is, begin in hom; hetsy in die hemelse koninkryk of op die aarde, sigbaar of onsigbaar, hy is die oorspronklike bloudruk van elke orde van geregtigheid en elke vlak van gesag, of dit nou koninkryke of regerings, owerhede of jurisdiksies is; die oorspronklike vorm van alle dinge is deur hom gegrond en vir hom geskep. *[Enige orde wat nie Christus weerspieël nie, is 'n verdraaiing van die waarheid, 'n skepping van die mens se eie verbeelding.]*

HEBREËRS HOOFSTUK 2

Kolossense 1:17 Hy is die inisieerder van alle dinge, daarom vind alles sy relevansie en ware patroon slegs in hom. Kolossense 1:18 Die ekklesia-kerk is die liggaamlike, vleesgeworde uitdrukking waarvan Jesus die hoof is. Hy beklee die vernaamste rang van gesag en lei die triomfantlike optog van ons nuwe geboorte uit die streek van die dooies. Sy vooraanstaande rang is buite bedreiging. (... die opstandingsparade lei—Die Boodskap (Message Bible). Sien ook Openbaring 1:5 en Ef 4:8,9; Kolossense 2:9 en 10.)

2:11 Want beide hy wat die reddingsmissie uitgevoer het, sowel as diegene wat hy gered en tot onskuld herstel het, [1]kom uit dieselfde [2]bron. Daarom is hy nie skaam om ieder en [3]elkeen individueel as [4]sy broers en susters te verteenwoordig nie.

([1] Die woord, εξ [1]**eks** [oorsprong; bron]

*[2] [2]**henos** [een]*

*[3] [3]**pantes** [almal];*

*[4] **adelphou**s, met **a** as 'n binddeeltjie en **delphus**, die baarmoeder; broers en susters, uit dieselfde baarmoeder. Sien Romeine 8:29)*

2:12 Hy sê: Ek sal jou naam aan my broers openbaar as hulle eie; in hierdie groot [2] familiereünie sal ek jou vier met liedere.

*(Dit is 'n kragtige verwysing na die groot, dramatiese **Psalm 22** wat diepgaande konteks gee aan die hele gesprek wat in die boek Hebreërs opgeteken is.*

*[**Psalm 22:22**] In Hebreeus: Ek sal u naam [1] in die kern (hart) van my geslag inskryf; die woord, ספר **safar**, beteken opsom, detail; en die woord, **tavek**, תוך beteken om tot in die kern te sny, te skei, om te sny; dit is 'n wiskundige term wat die verdeling van 'n gegewe kurwe, figuur of interval in twee gelyke dele deel, waarvan die een die ander spieëlbeeld.*

***Psalm 22:27**, En die eindes van die aarde sal onthou en terugkeer na die Here. Al die geslagte van elke nasie sal hom van aangesig tot aangesig aanbid.*

Dit herinner ook dramaties aan die emosionele oomblik toe Josef homself aan sy broers geopenbaar het. [Genesis 45:1]

*Die [2]ekklesia is die groot familiereünie. Van **ek**, bron of oorsprong en **kaleō**, by van te roep ["to surname"] — so word ons outentieke identiteit verlos, Simon, seun van Jona [van], Wie sê jy dat ek, die Seun van die Mens, is? Hy antwoord: U is die Christus, die seun van die lewende God. Jesus het geantwoord: Geseënd is jy. Vlees en bloed het dit nie aan jou geopenbaar nie, maar my Vader het. Ek sê, jy is mnr Rots [**petros**], 'n skerf van die ou blok [**petra**]. Op hierdie rots [die openbaring dat die seun van die mens die seun van God is] sal ek my **ekklesia-kerk bou** en die poorte van **Hadēs** [**ha**, negatief plus **eidō**, om te sien] sal nie oorwin nie. In 'n ommuurde stad is die hekke die mees strategiese punt — as die hekke oopgeforseer word, word die stad ingeneem. Die blinddoekmodus van die mensdom se vergete identiteit sal dus nie seëvier nie.)*

HEBREËRS HOOFSTUK 2

2:13 [1]Ek sal my vertroue in Hom laat rus. Ek is omring deur die kinders wat God vir my gegee het. Ek is een van hulle.

*(Presiese [1]aanhaling uit Jesaja 8:17 in die Septuagint; en een [die Messias] sal sê: Ek sal in naatlose vertoefing **[menō]** in God bly en ek sal op hom steun πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ ά ὐτῶ **pepoithōs esomai Efesiërs se outō** — dan, Jesaja 8:18. Sien ook die konteks daarvan in Jesaja 7:14/ 8:8,10 — die enigste 3 plekke waar Immanuel genoem word.)*

2:14 Die feit dat die kinders vlees en bloed van ontwerp is, verklaar die menswording. In die genialiteit van God was die Woord altyd bestem om vlees te word – hy het geleef en gesterf in 'n liggaam volkome menslik, soos ons s'n. Om ons dood te sterf was sy deur na ons diepste vrese. Hy het die heerskappy van die dood wat die mensdom in 'n [2]gevalle ingesteldheid vasgevang het, ontbind.

*(As hy dit alles in 'n bomenslike liggaam gedoen het, sou die implikasies van sy lewe, dood en opstanding irrelevant gewees het. Die woord, καταργέω [1]**katargeō** beteken, om heeltemal nutteloos te maak. Dan, [2]**diabolos**, gewoonlik vertaal Duiwel, letterlik, **dia + ballō**, dus as gevolg van die val.)*

2:15 As mens het hy die dood herdefinieer en ons van die lewenslange vrees daarvan verlos.

(Hy het die idee van oordeel waaroor die stelsel van werke gaan finaal afgesluit, Hebreërs 9:27,28. Boosheid is nie onsterflik nie, liefde is. Sien 1 Johannes 4:18.)

2:16 Dit is daarom so relevant om te verstaan dat Jesus nie in 'n hemelse vorm nie *[of 'n Superman-pak]* **op die planeet aangekom het nie*;* hy is die saad van Abraham.**

*(Die saad van geloofsgeregtigheid en nie vlees-geregtigheid nie. Sien **Galasiërs 3:16***

***Dit is opgeteken dat die belofte** [van die seën van geregtigheid deur God se geloof] **aan Abraham en sy saad, enkelvoud, gemaak is,** [en dus sy poging om Ismael voort te bring, uitgesluit.] **Isak, die kind van belofte en nie van die vlees nie, weerspieël die Messias.** Galasiërs 3:7 Die gevolgtrekking is duidelik; geloof en nie vlees nie bring ons met Abraham in verband. [Genade eerder as wet is ons ware geslag. Ismael verteenwoordig soveel meer as die Moslem-godsdiens. Ismael verteenwoordig die lomp poging van die vlees om met geloof mee te ding; die verkondiging van 'n gemengde boodskap van wet en genade.] Sien ook Galasiërs 4:21-31.)*

2:17 Hy het elke detail van sy menslike familie volkome geassimileer sodat sy deernis en onwrikbare geloof as Hoofpriester wie van aangesig tot aangesig voor God staan, effektief sou seëvier oor die [1] leuens wat hulle oor hulleself geglo het, nadat hulle hul [2]at-one-ment *(eenmaking met hom en met mekaar)* **ten volle begryp het.**

HEBREËRS HOOFSTUK 2

*([1] Die Griekse woord, [1]**hamartia**, wat dikwels as sonde vertaal word, is die woord, **ha**, sonder, en **meros**, toegewese deel; wat die stam is van die woord **morphē**, vorm; dus 'n verwronge vorm; die leuen wat ons oor onsself geglo het as gevolg van die nuttelose weë wat ons van ons vaders geërf het. Sien 1 Petrus 1:18.*

*[2] Die woord [2]**ἱλάσκομαι** **hilaskomai**, beteken om te versoen, om versoening te bewerkstellig, van **hileos**, genadig, barmhartig. **1 Johannes 2:2**, Jesus is ons eenmaking, Hy het ons met Homself versoen en ons sondes en verdraaiings uit die vergelyking gehaal. Wat hy bereik het, moet nie gesien word as iets wat uitsluitlik aan ons behoort nie; dieselfde eenmaking sluit die hele kosmos in.)*

2:18 Hy het die versoeking van die mensdom met dieselfde intensiteit en onder dieselfde soeklig beleef en hulle [1]met onmiddellike effek kragtig verteenwoordig.

*(Om tot hul redding te hardloop. [βοή **boē** skree/roep om hulp; en θέω **theō** om te hardloop.]*

*[1] Die woord, βοηθησαι [1]**boethesai** is die Aoristiese Infinitief van βοηθέω, **boetheō** wat beteken om te versterk, spesifiek 'n tou of ketting om 'n vaartuig in 'n storm te breek. In sy vleesgeworde menslike liggaam het Jesus elke aanslag wat ons ooit sou teëkom, seëvierend in die gesig gestaar. Sien Hebreërs 4:15,16. Die Aorist Infinitief dui die voorafgaande voltooiing van 'n aksie in verhouding tot 'n tydstip aan.)*

HEBREËRS HOOFSTUK 3

3:1 Vriende, in die konteks van ons mede-insluiting in Christus, is ons onberispelik; ons [2]neem deel aan sy hemelse [1]identiteit. [4] Maak julle onmiddellik en ten volle vertroud met Christus Jesus as die Ambassadeur en Owerpriester van ons [3] belydenis. Ons lewens eggo die logika van God se ewige gesprek in hom.

([1] Die woord, [1]**kaleō**, beteken om by name te identifiseer, om te bevan ["to surname"];

*[2] Die woord, [2]**metochos**, kom van **meta**, wat saam met **echō** beteken; om vas te hou; om te omhels; ons eggo sy gesprek.*

*[3] Die woord, [3]**homologeō**, kom van **homo**, dieselfde, en **legō**, om te praat.*

*[4] Die woord, [4]**katanoeio**, van **kata**, in hierdie geval 'n Voorsetsel wat rigting aandui, en **noieō**, om waar te neem, om na te dink; vertaal as ten volle bekend.*

*Die Aoristiese Imperatief word hier gebruik, **katanoesate**, wat die dringendheid impliseer om iets eens en vir altyd gedoen te kry.)*

3:2 Jesus is 'n bewys van God se werk; hy toon God se oortuiging oor ons. Jesus is wat God van ons glo. In Moses het ons die profetiese model, gedemonstreer in sy volkome geloof in God se voorneme soos geopenbaar in die noukeurige aandag aan detail met betrekking tot die bou van die tabernakel.

(Sien Hebreërs 8:5 Die profetiese model weerspieël God se noukeurige aandag aan detail wanneer dit by elke aspek van jou lewe kom. Jy is sy tabernakel; jy is sy adres op planeet Aarde.)

3:3 Tog oortref sy roem die heerlikheid van Moses, want die een wat die huis beplan en bou kry meer eer. *(Hebreërs 1:4; Johannes 1:15.)*

3:4 Elke huis is 'n totstandkoming van iemand se plan; God is die uiteindelike argitek en skepper van alle dinge. Hy besit die bloudruk.

3:5 As dienaar en getuie van die profetiese stem, het Moses verantwoordelikheid geneem oor die bestuur van die tabernakel.

3:6 Maar Christus is in beheer van sy eie huisgesin, nie as 'n dienskneg nie, maar as 'n seun. Verstaan dit: ons is deel van hierdie familie; dit is nou ons werklike toestand; ons speel nie rolle of doen kleedrepetisies nie. Ons praat nie meer profeties in syfers en analogieë nie. Ons bars van selfvertroue. Watter goeie rede het ons nou om ons te verheug. Ons verwagting, geïnspireer deur die grondslag daarvan in profesieë, het nou ten volle tot stand gekom.

3:7 In Psalm 95:7-11 sê die Heilige Gees: Onderskei die stem van die herder. Begryp die dringendheid van wat God vandag vir jou sê.

(Seunskap is die Vader se taal. Hebreërs 1:1.)

HEBREËRS HOOFSTUK 3

3:8 Moet dus nie hardhartig wees soos die volk Israel was nie; elke keer as hulle in die woestyn voor enige teenstrydigheid of versoeking te staan gekom het, het hulle reaksie onmiddellik hulle irritasie geopenbaar, eerder as hulle oortuiging in God se geloof.

3:9 Julle vaders het my agterdogtig ondersoek en beheen asof my bedoelings met hulle nie vertrou kon word nie, al was hulle veertig jaar lank ooggetuies van my wonderwerke.

3:10 Hulle was 'n geslag mense wat my diep bedroef het; in plaas daarvan om my weë te leer, het hulle herhaaldelik in hulle harte afgedwaal, bedwelm deur hulle ongeloof.

3:11 *(Tot vandag toe is hulle vasgevang in die woestyn van ongeloof.)* **Hoor die eggo van God se uitroep deur die eeue heen, O! As hulle maar net in my rus sou ingaan.**

3:12 Maak seker dat niemand van julle die gif van ongeloof in julle harte verdra nie, sodat gevoelloosheid nie julle aandag aflei en distansieer van die lewende God nie.

(Ongeloof; om 'n leuen oor jouself en jou verlossing te glo [Numeri 13:33, Josua 2:11]; ongeloof verruil die lewende God vir 'n dooie god van jou eie verbeelding. 'n Harde hart is 'n verstand wat deur die sintuie oorheers word.)

3:13 Herinner mekaar daagliks aan julle ware identiteit; laat vandag tel. Moenie toelaat dat ’n gevoellose hart enigeen van julle selfs vir ’n enkele dag bedrieg tot verlies van julle toegewese deel nie.

*([1] Om mekaar daagliks aan te moedig, uit die woord, [1]**parakaleō**, uit **para**, 'n voorsetsel wat nabyheid aandui, iets wat voortspruit uit 'n invloedsfeer, met 'n voorstel van vereniging van woonplek, om uit sy outeur en gewer te ontstaan, afkomstig van, wat die punt aandui waaruit 'n aksie ontstaan, intieme verbintenis en **kaleō**, om by naam te identifiseer, om ’n van te gee [“to surname’]. Jesus stel die Heilige Gees in dieselfde hoedanigheid bekend, **paraklētos** [Johannes 14:16] Grieks, **hamartia,** sonde, sonder vorm, of toegewese deel. Sonde sou enigiets wees wat die aandag aflei van die bewustheid van ons outentieke gelykenis.)*

3:14 Wie ons is in ons [1]eenheid met Christus, moet tot sy uiteindelike slotsom geneem word. Moenie jou selfversekerde begin kanselleer deur 'n swak einde nie.

(Begin in geloof en gaan dan terug na die wet van werke.

*[1]Weereens word die woord, [1]**metochos**, gebruik, van **meta**, wat saam met en **echō**; om vas te hou; om te omhels; ons weerspieël Christus in ons eenheid met hom.)*

3:15 Elke dag is 'n verlengstuk van God se vandag; hoor sy stem, moenie jou hart verhard nie. Die hardnekkige rebellie van Israel het hulle nêrens gebring nie.

HEBREËRS HOOFSTUK 3

3:16 Dieselfde volk wat God se magtige verlossingsdaad uit Egipte onder die leiding van Moses beleef het, was juis diegene wat in opstand gekom het.

3:17 Hulle het hom veertig jaar lank in die woestyn bedroef en daar gesterf.

3:18 God se uitnodiging sluit niemand uit om die belofte van sy [1]rus te besit nie; hul ongeloof wel. Oorreding kan nooit deur ongeloof in gedrang gebring word nie.

(As ons 'n leuen oor onsself glo, kan ons nie skik waarmee God weet waar van ons is nie. 'n Futiele strewe om te word kan nie ooreenstem nie met die saligheid om te ontdek en te vier wie jy reeds is deur sy ontwerp en verlossing nie.[1]Sy rus verklaar sy volmaakte gelykenis geopenbaar en verlos in menslike vorm. Sien Genesis 1:26, 31, 2:1, 2.)

3:19 Die punt is dit: al het hulle veertig jaar lank op bonatuurlike wyse in die woestyn oorleef, kon hulle nie begryp wat God vir hulle in gedagte gehad het nie. Hulle eie ongeloof het hulle gediskwalifiseer.

(Hulle het nie gesterf as gevolg van 'n minderwaardige redding uit Egipte nie; Farao is uit die vergelyking gehaal. Hulle het gesterf as gevolg van ongeloof, hulle het 'n leuen oor hulself geglo. [Numeri 13:33, Josua 2:11] Moenie Farao of die duiwel blameer vir jou eie ongeloof nie. Jy kan God se bonatuurlike voorsiening en beskerming ervaar en tog buite sy rus bly. Die uiteindelike bewys van geloof is nie ervaring van die bonatuurlike nie, maar om in sy rus in te gaan. Sy rus vier sy perfekte werk; dit vind sy definisie en verwysing in Genesis 1:31, 1 Konings 6:7 en Kolossense 2:9, 10. Hy sien uit daarna dat jy jou eie volledigheid en volmaaktheid moet ontdek soos gesien vanuit sy oogpunt. Sy rus word in jou onderhou deur wat hy sien, weet en sê oor jouself met verwysing na die voltooide werk van Christus. Jesus is wat God van jou glo.)

HEBREËRS HOOFSTUK 4

4:1 Hoe dwaas sou dit tog wees as ons nou nie op dieselfde wyse in sy rus, waar ons die volle gevolge van ons verlossing kan vier, sou ingaan nie,. *(Waarom nog 'n rondte mors in dieselfde woestyn van ongeloof.)*

4:2 Wat God nou in Jesus tot ons gespreek het, bevestig dat ons eweneens ingesluit is in die profetiese boodskap verkondig aan die voorvaders; maar hulle ongeloof het hul gediskwalifiseer om die belofte in besit te neem; hulle kon nie die noodsaaklike verband met die belofte sien terwyl hulle slawe was van hul verdwergde opinies van hulself nie. Omdat die woord nie met geloof gemeng was nie, was daar geen katalisatore om die uitwerking daarvan in hulle harte aan die brand te steek nie, en het die belofte hulle glad nie gebaat nie.

(Selfs al het hulle die bonatuurlike vir 40 jaar op 'n 24/7 basis gesien, is die bonatuurlike nie 'n bewys van geloof nie. Hulle was verdiep in die tipiese vrug van die ek-is-nie-boom-mentaliteit; hulle het meer oortuig gebly van 'n persepsie van 'n minderwaardige identiteit as wat hulle was oor die grootheid van hul redding uit slawerny, na die vryheid van die outentieke lewe van hul ontwerp. Numeri 13:33; Josua 2:11).

4:3 Geloof *(nie wilskrag nie)* **besef ons onmiddellike toegang tot God se rus. Hoor die eggo van God se [1] geroep deur die eeue heen, O! As hulle maar net in my rus sou ingaan. Sy rus vier volmaaktheid. Sy werk is voltooi; die [2]val van die mensdom het nie die volmaaktheid van sy werk geskaad nie.**

*([1] Ongelukkig lees die meeste vertalings, ek het in my toorn gesweer dat hulle nooit in my rus sal ingaan nie. Die woord toorn is afgelei van **orgē**, van ὀρέγομαι **[1]oregomai**, om jouself uit te strek om iets aan te raak of te gryp, om na iets te reik of te begeer.*

*Die teks sê nie, hulle sal nooit my rus binnegaan nie. Die Griekse Septuagint sowel as die Hebreeuse teks wat hier aangehaal word, lees dieselfde. [**Psalm 94:11** in die Septuagint, wat **Psalm 95:11** in die Hebreeus is], Ag, as hulle in my rus sou binnegaan. Grieks **ei** en Hebreeus, אִם **im**.*

*Sien **Hebreërs 4:6** Dit is dan duidelik dat daar nog 'n geleentheid is om in daardie rus in te gaan wat Israel weens hulle ongeloof nie kon verkry nie, al was hulle die eerstes om die Goeie Nuus te hoor van God se voorneme om die mensdom te herstel na dieselfde Sabbat wat Adam en Israel verloor het. (Beide Adam en Israel het 'n leuen oor hulleself geglo. [Numeri 13:33, Josua 2:11])*

***Hebreërs 4:7** So, nou weer baie jare later, wys hy spesifiek op 'n verlengde geleentheid wanneer hy in Dawid se profesie aankondig: Vandag wanneer jy my stem hoor, moet jy nie met 'n harde hart luister nie.*

***Hebreërs 4:8** As Josua, wie die nuwe geslag Israeliete uit die woestyn van hulle voorvaders se ongeloof gelei het, daarin geslaag het om hulle in die rus te lei wat volgens God se voorneme was, sou Dawid nie soveel jare later na nog 'n dag verwys het nie.*

HEBREËRS HOOFSTUK 4

Eers het Adam versuim om in God se voltooide werk in te gaan, en toe het Israel misluk om die gevolg van hulle algehele verlossing uit slawerny in te gaan; en as gevolg van hulle ongeloof het hulle in die woestyn omgekom. Laat ons nou nie op dieselfde manier nalaat om die voltooide werk van die Kruis te sien nie. God wil hê dat ons dieselfde volmaaktheid moet sien; wat hy gesien het toe hy die mensdom eers na sy beeld geskep het en dan weer wat hy gesien het in die volmaakte gehoorsaamheid [letterlik gehoor] van sy Seun.

God is nie in hulle rus omdat hulle uitgeput is nie, maar omdat hulle tevrede is waarmee hulle van ons sien en weet. Ons word nou met dringende oorreding uitgenooi om dit wat hullle sien binne te gaan. Elohim se rus was nooit bedreig nie. Hulle werke is voltooi vanaf die grondlegging van die wêreld.

*[2] Die woord, **apo**, vertaal as weg van, en [2]**kataballō**, neergewerp, die val van die mensdom, soms vertaal, fondament [sien aantekeninge oor Efesiërs 1:4]*

Hierdie assosiasie dateer terug na voor die val van die wêreld; hulle liefde het geweet dat hulle ons weer van aangesig tot aangesig in onberispelike onskuld voor hulle sou herstel. Die implikasies van die val was heeltemal gekanselleer. Die hele sondeval was 'n wegval in ons gedagtes oor ons ware identiteit as beeld- en gelykenisdraers van Elohim. Net soos Eva is ons almal mislei om 'n leuen oor onsself te glo, die vrug van die ek-is-nie-boom. Ons het almal, soos skape, afgedwaal. Jesaja 53:6.)

4:4 Die Skrif teken aan dat die sewende dag die profetiese viering van God se volmaakte werk is. Wat God gesien het, het sy noukeurige soeklig bevredig.

(Onthou jy wat op die 7de dag gebeur het? Ek vier jou. Ek doen dit nog steeds. Kyk, dit is baie goed, en God het gerus van al sy werk. [Genesis 1:31, 2:2] God het meer as sy volmaakte beeld in Adam gesien, Hy het ook die Lam en sy volmaakte verlossingswerk gesien. Die Lam is geslag van die grondlegging van die wêreld af. [Openbaring 13:8] Dit wat was, is nou; dit wat moet wees, was reeds. [Prediker 3:15] Ook 2 Timoteus 1:9.)

4:5 In Psalm 95 word dieselfde metafoor van die sewende dag herhaal: O, as hulle in my rus sou ingaan.

4:6 Dit is dus duidelik dat daar nog 'n geleentheid is om in daardie rus in te gaan waartoe Israel weens hulle ongeloof nie toegang verkry het nie, al was hulle die eerstes om die goeie nuus te hoor van God se voorneme om die mensdom te herstel na dieselfde sabbat wat Adam en Israel verloor het.

(Beide Adam en Israel het 'n leuen oor hulself geglo. Numeri 13:33, Josua 2:11.)

4:7 So, nou weer baie jare later, wys hy spesifiek op 'n verlengde geleentheid wanneer hy in Dawid se profesie aankondig: Vandag as jy my stem hoor, moet jy nie met 'n harde hart luister nie. Wees geloofsensitief.

HEBREËRS HOOFSTUK 4

4:8 As Josua, wat die nuwe geslag Israeliete uit die woestyn gelei het, daarin geslaag het om hulle in die rus te lei wat God bedoel het, sou Dawid nie soveel jare later na nog 'n dag verwys het nie.

(Hierdie oomblik bly steeds 'n ope uitnodiging aan die mensdom om in hul rus in te gaan: die lewende bloudruk van hul ontwerp. Dit bevestig dat die geskiedenis van Israel 'n blote skadu en profetiese tipe was van die belofte wat nog vervul moes word.)

4:9 Die gevolgtrekking is duidelik: die oorspronklike rus is steeds in plek vir God se mense. *(Die mense van hierdie planeet is die eiendom van God. Psalm 24:1.)*

4:10 God se rus vier sy voltooide werk; elkeen wat in God se rus ingaan, laat vaar onmiddellik hul eie pogings om te verbeter wat God reeds vervolmaak het.

(Die taal van die wet is doen; die taal van genade is gedoen.)

4:11 Laat ons dan [1] vinnig wees om daardie rus te begryp en ten volle toe te eien, en nie weer in dieselfde val trap wat Israel in [2]ongeloof verstrik het nie.

([1] Die woord, [1]**spoudatzo,** van **spoude**, het ek as vinnig vertaal, nie arbei nie; hierdie woord herinner ook aan die Engelse woord, speed; onmiddellik.

*[2] Die woord, [2]**apeitheia** [apatie] van **a** as 'n negatiewe deeltjie, nie; en **peithō**, oortuig; is dikwels, verkeerd vertaal, ongehoorsaamheid.)*

4:12 Die boodskap wat God in Christus tot ons gespreek het, is die lewegewendste en mees dinamiese invloed in ons, dit sny soos 'n chirurg se skalpel, skerper as 'n soldaat se swaard, deurdringend tot in die diepste kern van die menslike gewete, tot die skeiding van siel en gees; 'n beëindiging van die oorheersing van die sintuie en die neutraliserende effek daarvan op die menslike gees. Op hierdie manier word 'n mens se gees bevry om weer die heersende invloed in die gedagtes en bedoelings van hul hart te wees. Die soeklig van hierdie lewende swaard-logos bespeur elke moontlike siekte en onderskei die liggaam se diepste geheime waar gewrig en beenmurg ontmoet.

*(Die oomblik wat ons ophou met ons eie pogings om onsself te regverdig, deur toe te gee aan die integriteit van die boodskap wat die sukses van die Kruis aankondig, gaan God se woord oor tot aksie. Wat God met ons gespreek het in seunskap (die menswording), straal sy beeld en gelykenis uit in ons verloste onskuld. [Hebreërs 1:1-3] Hierdie woord dring kragtig deur en beïnvloed ons hele wese; liggaam, siel en gees. Die Swaard sou altyd terugwys na die mensdom se oorspronklike identiteit. Die Hebreeuse woord in Genesis 3:24, הפך **hâpak** is 'n primitiewe wortel; wat beteken om om te draai; by implikasie om te verander, om terug te keer, om bekeer te word, om terug te draai.*

HEBREËRS HOOFSTUK 4

Ook in die Septuagint word dieselfde gedagte gekommunikeer in die Griekse woord, ***strephō****, wat die versterkte is vanaf die basis van* ***tropay****; om om te draai of om te keer: — bekeer, draai weer, weer terug, om self om te draai. In Lukas 15 keer die verlore seun terug na homself — Plato word deur Ackerman [Christelike element in Plato] aangehaal as om oor verlossing te dink as 'n terugkeer na jouself. Sien Aantekeninge oor die prag van die poorte in Openbaring 21.)*

4:13 Die hele persoon word deeglik blootgestel aan sy agape-soeklig. *(Die gedagte aan jou boei jou Skepper met vreugde. Daar is niks van jou wat hy nie weet nie. Hy ken jou diepste gedagtes en verstaan die geheime verlange van jou hart. Psalm 139:2).*

4:14 In die boodskap van die menswording het ons Jesus, die seun van God, wat die mensdom in die hoogste posisie van geestelike gesag verteenwoordig. Dit wat God in Hom tot ons gespreek het, is sy laaste woord wat nou in ons gesprek weerspieël.

4:15 As Hoëpriester identifiseer hy hom ten volle met ons in die konteks van ons brose menselewens. Nadat hy dit noukeurig onder die soeklig geplaas het, het hy bewys dat die menslike liggaam meester oor sonde was. Sy simpatie met ons moet nie gesien word as 'n verskoning vir swakhede wat die nagevolg is van 'n foutiewe ontwerp is nie, maar eerder as 'n trofee aan die mensdom.

(Hy is nie 'n voorbeeld vir ons nie, maar van ons.)

4:16 Daarom kan ons die gesaghebbende troon van genade met vrymoedige gesprek nader. Ons is welkom daar in sy omhelsing, en daar word ons[1]versterk, met onmiddellike effek, in tye van nood.

*([1] Die woord, [1]****boēthei****[a], beteken om versterk te word, spesifiek 'n tou of ketting om 'n vaartuig in 'n storm te breek. In sy vleesgeworde menslike liggaam verteenwoordig Jesus ons op die diepste moontlike vlak van elke detail van ons lewens; gees, siel en liggaam. Hy het elke aanslag en kritiese ondersoek wat ons ooit sou teëkom, seëvierend in die gesig gestaar.)*

HEBREËRS HOOFSTUK 5

5:1 Tradisioneel sou 'n persoon vanuit hulle eie broers aangestel word om die amp van Hoofpriester te beklee deur gawes en offers voor God te bring namens die volk en hul eie sondes.

(Die Hoëpriesterskap van Christus kontrasteer skerp met die priesterskapstelsel waarmee die Jode vertroud was.)

5:2 Elke Jood het gerusgestel gevoel deur die feit dat hoëpriesters self ook ingeperk was deur dieselfde sondes wat die volk wat hulle verteenwoordig het, verstrik het. Op grond van hul eie beperkings en tekortkominge kon hulle simpatie hê met die onkunde en eiesinnigheid van die mense onder hulle.

5:3 Dit was 'n aanvaarde gewoonte dat hulle offers sou bring vir hulle eie sowel as die mense se sondes.

5:4 Hierdie eerbare amp was nie deur selfaanstelling nie, maar soos in Aäron se geval, is die priester deur God tot die amp geroep.

5:5 Christus het ook nie die hoëpriesterlike amp deur sy eie voorbarigheid aanvaar nie, maar ter vervulling van die profetiese woord *(in Psalm 2)* **oor die Messias, waarin God deur Dawid gespreek het en gesê het: U is my Seun, vandag het ek u verwek.**

5:6 Soos het hy ook in ander Skrifgedeeltes oor hierdie nuwe priesterlike orde gespreek: Jy is 'n priester vir ewig, volgens die orde van Melgisedek.

(Deur vertaling, Koning van Geregtigheid, [Genesis 14:18] In hierdie Skrifgedeeltes word 'n nuwe en ewige orde van priesterskap ingestel. [Psalm 110:4] Jesus het geweet dat sy priesterskap in die Skrif geprofeteer is, 'n priesterskap wat nie deur natuurlike geboorte oorgedra is of met natuurlike dood geëindig het nie.)

5:7 Toe hy die afgryse van sy naderende dood in die gesig staar, het hy sy pleidooi tot God voorgelê in 'n uitbarsting van pynlike emosie en met trane. Hy het met dringende voorneme gebid om van die dood verlos te word, wetende dat God se krag hom red en dat hy God se volle aandag geniet – hy het 'n [1]stewige greep op die profetiese woord gehad.

(Nie omdat hy gevrees het, soos sommige vertalings dit gestel het nie, maar omdat hy ten volle begryp het dat hy die vervulling van die Skrif was; hy het geweet dat hy op die derde dag opgewek sou word; [Hosea 6:2] ***eu + lambanō****- hy het 'n stewige greep gehad; hy het die goedheid van God begryp/omhels.)*

5:8 Vertroud met seunskap, het hy uit gewoonte [1] van bo af gehoor; wat hy gehoor het, [2]het hom gedistansieer van die gevolge van wat hy gely het.

*([1] Die woord wat dikwels as gehoorsaamheid vertaal word, is die woord, [1]****upoakuo****, onder die invloed van gehoor, of hoor van bo.*

HEBREËRS HOOFSTUK 5

*[2] Deur die dinge wat hy gely het, [2]**apo**, weg van, afstand. Toe sê ek: Ek lees in U boek wat U oor my geskryf het; so hier is ek, ek het gekom om u wil te vervul. [Hebreërs 10:7]).*

5:9 Deur sy volmaakte gehoor het hy die mensdom vir ewig bevry om te hoor wat hy gehoor het.

(Hy maak dit nou vir ons moontlik om op so 'n manier te hoor dat ons weer kan deelneem aan die volle vrylating van ons oorspronklike identiteit; die logo's vind hoorbare uitdrukking in die inkarnasie in ons.)

5:10 Die gesag van hierdie hoëpriesterlike orde van Melgisedek [1]vloei direk van God af.

*(Geroepe van God is van die woord, [1]prosagereo, van **pros**, 'n Voorsetsel van rigting, na iets toe, van aangesig tot aangesig **+ agō**, om te lei soos 'n herder sy skape lei, en **+ reo** [Strong se nommer: 4482] om te vloei, of om soos water te hardloop. Sy hoëpriesterlike amp het sy oorsprong in God.)*

5:11 Oor hierdie onderwerp is daar nog soveel meer om te sê; maar O, hoe moeilik is dit om iets te verduidelik aan iemand wat met 'n onverskillige houding luister.

5:12 Teen hierdie tyd moes julle *[Jode]* **professors gewees het wat die res van die wêreld kon onderrig, maar julle sukkel nog steeds met die ABC's van God se Messiaanse taal.** *[Hebreërs 1:1-3]* **Die verskil tussen die profetiese skaduwee en die werklike is soos dié tussen melk en vleis in jou dieet. Jy kan nie vir die res van jou lewe van babakos leef nie.**

5:13 Die openbaring van geregtigheid is die vlees van God se woord. Babas leef van melk *[die profetiese skaduwee van die werklike, wat sou kom]***; so ook elkeen wat nie [1]in die oor van hul harte deurboor is deur die openbaring van Christus nie.**

*([1] Die woord, [1]**apeiros**, kom van **a,** negatief, en **peira**, deurboor, nie deurboor nie, getoets deur deurboor. God se daad van geregtigheid in Christus het die mensdom tot onberispelike onskuld herstel [Romeine 1:17])*

5:14 Dit is die voeding van die rypes. Hulle is diegene wat hul persepsievermoëns opgelei het soos deur gimnastiekpresisie om die relevante van die irrelevante te onderskei.

(Die rypes is diegene wat die verskil tussen skyn (skadubeeld) en die ware ken; tussen die nuttelоosheid van die wet van werke en wilskrag om geregtigheid te bewerkstellig, en geregtigheid geopenbaar deur die geloof van God in die voltooide werk van Christus te aanvaar.)

HEBREËRS HOOFSTUK 6

6:1 Daarom, hoe moeilik dit ook al mag lyk, maak julleself los van julle sentimentele gehegtheid aan die skaduleer oor die Messias, wat bedoel was om ons soos 'n vaartuig oor die oseaan van die profetiese bedeling na die volmaaktheid van die vervulde belofte te dra. 'n Gedagteverskuiwing van pogings om God deur julle gedrag te beïndruk, na die besef van die betroubaarheid van God, is fundamenteel. Daar is geen lewe oor in die ou stelsel nie. Dit is dood en weg; julle moet aanbeweeg. *(Romeine 3:27.)*

6:2 Al die Joodse leerstellings oor seremoniële wassings *[doop],* **die oplegging van hande** *[om met die geslagte offerdier te identifiseer]***, en alle leerstellings oor 'n sondebewussyn, insluitend die finale opstanding van die dooies om oordeel in die gesig te staar, is irrelevant.**

(Al hierdie tipes en skaduwees is afgesluit en vervul in Christus, hul lewende en stoflike werklikheid. Sy opstanding getuig van die oordeel wat hy namens die mensdom in die gesig gestaar het en die vrylating uit die versperrende bewussyn van sonde wat hy nou verkondig. [Romeine 4:25; Handelinge 17:31; Johannes 12:31-33] Jesus het gesê, en wanneer ek aan die kruis opgelig word, sal ek alle oordeel na my toe aantrek. [airō om op te lig] Hebreërs 9:28.)

6:3 So maak ons met God se aansporing vordering.

(Van die profetiese tipes en skaduwees van die Skrif na die kern van wat God nou met ons gespreek het in seunskap. Hebreërs 1:1-3.)

6:4 En dit mag wees dat iemand die lig duidelik sien en deelneem aan die Heilige Gees deur die hemelse gawe te proe,

(Die Profete wat geprofeteer het oor die genade wat joune sou wees, het gesoek en navraag gedoen oor hierdie verlossing; hulle het gevra watter persoon of tyd deur die Gees van Christus binne-in hulle aangedui is toe hulle die lyding van Christus en die daaropvolgende heerlikheid voorspel het. 1Petrus 1:10, 11.)

6:5 En hulle kon selfs begin smul het aan die skoonheid van die Woord; reeds die krag van die era van die belofte waarvoor almal gewag het, ervaar het.

6:6 As so 'n persoon daarop aandring om terug te val in die ou denkwyse van wettiesheid, sondebewussyn en veroordeling, word dit vir hom onmoontlik om weer en weer tot bekering herstel te word. Die beginsel van herhaalde [1]bekering, soos dit onder die wet beoefen word, maak nie sin in die konteks van die nuwe bedeling nie, want dit sou absurd impliseer dat Christus weer gekruisig en oor en oor aan openbare skande onderwerp word. Hierdie nuwe orde moet nie met die oue verwar word nie. Genade is nie 'n goedkoop verskoning vir sonde nie. Kom, [1] ontwaak vir eens en vir altyd tot 'n geloofsbewussyn. Jy is vry van die ou reëls en slawerny van die pligsgedrewe wet van wilskrag. Dit is onmoontlik vir die ou stelsel om by die nuwe in te pas.

HEBREËRS HOOFSTUK 6

(Sien Romeine 3:27. Onder die skaduwee van die wet is offerandes herhaaldelik geslag omdat geen permanente reiniging moontlik was nie. [Hebreërs 10:1-4]

*[1] Die woord wat dikwels vertaal word, bekering, is die Griekse woord, **metanoia**, van **meta**, tesame met en νοιέω **noieō,** om met die verstand waar te neem. Dit beskryf die ontwaking van die verstand tot dit wat waar is; 'n herbelyning van 'n mens se redenasie; dit is 'n bymekaarbring van 'n persoon se gedagtes, 'n mede-wete. Geloof is nie 'n besluit nie; dit is 'n ontdekking. Dit het niks gemeens met die Latynse woord **paenitentia** nie — waar die idee van boetedoening en bekering vandaan spruit.)*

6:7 Want wanneer bewerkte grond deur gereelde reënbuie deurdrenk word en 'n nuttige, lewegewende oes oplewer soos deur die saaier verwag, bring die oes ontelbare feesvierings mee.

6:8 Maar wat 'n volkome teleurstelling as dieselfde grond niks anders as dorings en distels voortbring nie; dit is 'n waardelose opbrengs en geskik om te verbrand; soos 'n droom wat in vlamme opgaan.

6:9 Nadat ek dit alles gesê het, my liewe vriende, is ek ten volle oortuig van die liefde van God vir julle; wat God in verlossing namens jou bereik het, is onvergelykbaar met enigiets waarmee jy voorheen vertroud was. Verlossingswerklikhede eggo waarvan die wet slegs in skadubeelde kon voorspel.

6:10 God is nie onregverdig nie, en hy is ook nie onbewus van die liefdevolle manier waarop julle sy Naam geëer het nie, en ook nie die ywer wat julle in julle onverbiddelike godsdienstige diens aan die dag gelê het om al die heilige rituele en seremonies te onderhou nie, selfs tot vandag toe.

6:11 Ek spoor julle aan om dieselfde opregte toewyding aan te wend om nou die vervulling van alles wat onder die ou stelsel verwag was, te besit.

6:12 Ons wil nie hê dat julle julleself moet gedra soos [1] buite-egtelike kinders nie, onseker oor julle deelname van die erfdeel nie. Boots die geloof na van diegene wat deur hulle geduld die belofte van hulle toegewese deel hul erfenis in besit geneem het.

*([1] Die woord [1]**nothros** kom van **nothos**, een wat buite die huwelik gebore is, van 'n byvrou of vroulike slaaf. Die kind van die wet en nie van die belofte nie. Galasiërs 3:29; Galasiërs 4:22-31.)*

6:13 Omdat God niemand groter as gehad het om by te sweer nie, het Hy by homself gesweer. Hy kon Abraham geen groter waarborg gee as die integriteit van sy eie wese nie; dit maak die belofte so seker soos God is.

6:14 En sê: Ek sal aanhou om goed van julle te praat. Ek sal my voorneme om jou te seën en jou oneindig te vermenigvuldig nakom.

HEBREËRS HOOFSTUK 6

(Genesis 2:17, Tot seën sal ek julle seën, en deur te vermenigvuldig, sal ek julle vermenigvuldig.)

6:15 En so het Abraham geduldig gebly en die vervulling van die belofte ervaar.

6:16 Dit is algemene praktyk in menslike aangeleenthede om 'n hoër gesag onder eed op te roep om gewig by enige ooreenkoms tussen partye te voeg en sodoende enige moontlikheid van 'n gekibbel te kanselleer.

*[1] (Die woord [1]**peras**, beteken die einde van alle dispuut; die punt waarbuite 'n mens nie kan gaan nie.)*

6:17 In dieselfde konteks word ons gekonfronteer met God se gretigheid om tot die uiterste te gaan in sy optrede met ons as erfgename van sy belofte, en om alle moontlike gronde vir twyfel of twis uit die weg te ruim. Om ons te oortuig van die onveranderlike karakter en finaliteit van sy voorneme, het hy homself tot 'n eed beperk. Die belofte wat reeds deur erfenis aan ons behoort, word nou ook onder eed [1]bevestig.

*([1] Die woord [1]**mesiteuō** word gebruik, tussenbeide geplaas of bemiddel. Vergelyk **mesitēs**, bemiddelaar, van **mesos**, midde. In die inkarnasie het God homself in die middel van sy skepping geposisioneer. Sien Galasiërs 3:20 By Abraham was daar geen middelman nie; dit was net God. [Die Mosaïese wet het die taal van die gevalle verstand gepraat en middelaars vereis – die Levitiese priesterskap – omdat dit 'n reëling was waardeur die mensdom 'n deel gehad het en God 'n deel gehad het. Die mensdom se deel was om die gebooie te gehoorsaam en God se deel was om te seën. God se verbond met Abraham was 'n genadeverbond wat na die mens Jesus Christus gewys het, in wie God self die mensdom se deel sou vervul en daarom geen middelaar behalwe homself nodig gehad het nie.*

In die inkarnasie vervul Jesus beide die voorstel en die ek doen.M. Perez]

Die Woord is die belofte; die geïnkarneerde, gekruisigde en opgestane Christus is die bewys. Hy begeer om die erfgename van die belofte meer oortuigend die onveranderlike karakter van sy voorneme te toon. RSV.

Die mensdom is nie van die duiwel verlos nie; 'n dief word nooit 'n eienaar nie; Jesus het ook nie gedoen wat hy gedoen het om sy Vader se gedagtes oor ons te verander nie. Dit was ons gedagtes wat oorreding nodig gehad het. God moes nie met sy skepping versoen word nie; God was in Christus toe Hy die wêreld met Homself versoen het. 2 Korintiërs 5:18-20.)

6:18 Sodat ons nou te doen het met twee onomkeerbare feite wat dit vir enigiemand onmoontlik maak om God verkeerd te bewys; dus word ons oortuiging oor ons verloste identiteit kragtig versterk. Ons het reeds in daardie einddoel ontsnap; ons verwagting is nou binne ons onmiddellike bereik.

HEBREËRS HOOFSTUK 6

(Die belofte van verlossing wat regdeur die Skrif volgehou word en die vervulling van daardie belofte in Jesus. Sien Johannes 8:13-18, Johannes 8:17 Dit behoort dit vir julle duidelik te maak, want daar staan in julle wet geskrywe dat die getuienis van twee waar is. [Hierdie gesamentlike getuienis van twee is nie waar net omdat hulle saamstem nie, tensy dit afsonderlik waar is, maar as hulle nie saamstem nie, val die getuienis op die grond. Deuteronomium 17:6; en Deuteronomium 19:15. -Robertson. Ook Openbaring 10:6 Sien aantekeninge oor die eed aan die einde van Openbaring 10 ook die aantekeninge oor die getuienis van Jesus aan die einde van Openbaring 20.])

6:19 Ons harte en verstand is verseker, veilig geanker in die binneste voorhowe van God se onmiddellike teenwoordigheid, anderkant die *(profetiese)* **voorhangsel.**

6:20 Deur namens ons daarheen te gaan, het Jesus vir ons 'n plek gepionier en elke soort hindernis verwyder wat ons moontlik van die belofte kon verwyder. In hom word ons vir altyd verteenwoordig; hy het ons Hoofpriester geword na die orde van Melgisedek. Ons geniet nou dieselfde bevoorregte toegang as hy.

(Hy het gesê: Ek gaan om vir julle 'n plek voor te berei sodat julle kan wees waar ek is. Op daardie dag sal julle nie meer twyfel dat Ek en die Vader een is nie; julle sal weet dat Ek in die Vader is en julle in My en Ek in julle. Johannes 10:30, 14:3, 20.)

HEBREËRS HOOFSTUK 7

7:1 Dit is dieselfde Melgisedek, die koning van Salem, die priester van God, wat Abraham tegemoet gegaan het nadat hy die konings verslaan het, en hom geseën het.

*(**Melgisedek, koning** מלך **Melek** en צדק **Sedek** van geregtigheid. Vir 'n beter begrip van die woord **Sedek**, sien **2 Korintiërs 6:14.** Geloof-geregtigheid het niks gemeens met die filosofieë van karma en prestasie-gebaseerde goedkeuring nie; hulle kan nooit die weegskaal [1]balanseer of eweredig saamgevoeg word in enige konteks nie. [Die woord **[1]heterozugeō,** 'n ongelyke of ander juk; van die Hebreeuse woord, **zugot**, זוגות dui pare van twee identiese voorwerpe aan; 'n juk of 'n lering; die juk van 'n rabbi of filosoof verteenwoordig hul lering; herinner aan die Hebreeuse woord vir geregtigheid, **tsedek,** צדק wat ook die idee van die houtbalk van 'n balansskaal insluit. Hy wat sy naaste oordeel volgens die balans van geregtigheid, of onskuld, oordeel hom volgens geregtigheid. [T. Bab. Sabbat, fol. 127. 2.] Die Griekse stamwoord vir geregtigheid is **dikē** — dit is interessant om daarop te let dat die Griekse godin van geregtigheid Dikē [uitgespreek, **dikay**] is en sy word altyd afgebeeld met 'n weegskaal in haar hand.])*

7:2 Aan hom het Abraham 'n tiende van al die buit gegee, sonder om selfs 'n skoenveter vir homself te hou. Om die betekenis van Melgisedek te waardeer, moet ons eers die diepgaande betekenis van sy naam begryp: Koning van Geregtigheid en Koning van Vrede. Hy is die een wat God se belofte administreer en wat die mensdom se herstelde en verloste eenwording, onskuld en heelheid profeties verteenwoordig.

*(**Genesis 15:1** in die Septuagint LXX lees: **Onmiddellik nadat Abram Melgisedek ontmoet het, praat Jahweh met hom en spreek sy vrese aan** [geen land; geen kind] **Moenie vrees nie! Bokant alle verwagting** [υπερασπιζω van ὑπεράνω **huperanō**; **Uper + ano** — bo], is Ek **jou kosbare beloning**; **uiters oortreffend aan enige moontlike beloning waarvoor jy kan wens, soos bereik deur jou eie pogings! Romeine 4:3 Die Skrif is duidelik, Abraham weerspieël God se geloof in hom; die basis van die [1]herontdekking van [2]geregtigheid.** ([1]'n Mens moet onthou dat in Adam en Eva se gemeenskap met Elohim het iets verlore gegaan wat verlos sou word — daar sou 'n terugkeer na die bewussyn van hierdie eenheid wees. [2]Hierdie belangrikste verhoudingsterm, geregtigheid, dui op 'n gedeelde gelykenis, wat 'n mens se outentieke identiteit en onskuld insluit.)*

7:3 Daar bestaan geen geslagsregister wat Melgisedek met 'n natuurlike vader of moeder kan verbind nie; geen geboortesertifikaat of enige doodsertifikaat nie, en daar is ook geen rekords van sy ouderdom nie. Hy lyk presies soos die Seun van God: sy priesterskap bly sonder begin of einde.

(Dit was in 'n tyd waar gedetailleerde rekords van elke geslagsregister gehou was.)

7:4 Dink nou noukeurig hieraan; die feit dat Abraham, die groot patriarg, hom 'n tiende deel van die buit gegee het, wys net wat 'n vooraanstaande man Melgisedek in Abraham se beskouing moes gewees het, en watter indruk hy op hom gemaak het.

HEBREËRS HOOFSTUK 7

(In die Hebreeuse gedagtes was Abraham die belangrikste individu wat as verwysing na hul identiteit en tradisie gestaan het.)

7:5 Levi se seuns, wat van natuurlike afkoms priesters was, was volgens die wet verplig om tiendes van hulle broeders te ontvang, al was hulle gelykes en het hulle 'n gemeenskaplike vader in Abraham gedeel.

7:6 Maar Melgisedek ontvang hier tiendes van almal wat met Abraham geassosieer was, ten spyte van geen natuurlike verbintenis met hulle geslag nie. In die seën wat hy oor Abraham uitgespreek het, het hy Abraham as die onderhouer van God se beloftes erken.

(Hy het die Goeie Nuus bevestig van die belofte van geregtigheid wat deur Abraham se geloof verteenwoordig word.)

7:7 In beginsel ontvang die junior altyd die seën van die senior persoon.

7:8 In die geval van die Leviete is die duur van hulle priesterskap gelyktydig met hulle lewensduur; maar die skrif verklaar dat Melgisedek se lewe sonder einde is.

7:9 My redenasie is dat selfs Levi, wat later die tiende sou ontvang, reeds die tiende aan Melgisedek in Abraham betaal het.

7:10 Toe Melgisedek en Abraham mekaar ontmoet, was Levi reeds in die lendene van sy vader teenwoordig.

(Teen die tyd dat Levi gebore is, het Melgisedek nog gelewe; aangesien hy geen begin van tyd of einde van die lewe het nie, kom tyd en ewigheid in hom bymekaar.)

7:11 Die punt wat ek wil maak, is dit: as die Levitiese priesterdom, wat aan die wet van Moses verbind is, 'n foutlose stelsel was *[deur daarin te slaag om enigiemand in onberispelikte onskuld voor God te stel],* **sou daar sekerlik geen verdere melding gemaak word van 'n ander priesterorde onder leiding van Melgisedek en nie onder Aäron nie.** *(Psalm 110:4.)*

7:12 As daar 'n nuwe priesterorde is, moet daar natuurlik 'n nuwe wet wees. *(Melgisedek openbaar 'n nuwe basis vir geregtigheid, wat nie verband hou met 'n persoon se poging om die wet deur hul eie wilskrag te onderhou nie, maar gebaseer is op die volmaakte werk van Christus. Hierdie nuwe wet word die wet van geloof genoem [Romeine 3:27], die wet van volmaakte vryheid [Jakobus 1:25] en die wet van die gees van die lewe in Christus Jesus [Romeine 8:2].)*

7:13 Die persoon wat profeties as die leier van hierdie nuwe priesterskap geïmpliseer word, behoort aan 'n heeltemal ander stam. Dit impliseer 'n algehele verbreking met tradisie omdat niemand van enige stam behalwe die Leviete ooit aan die altaar geraak het nie.

HEBREËRS HOOFSTUK 7

7:14 Die geskiedenis is duidelik dat die Here se geslag van Juda afkomstig is, aangaande wie Moses geen melding gemaak het van 'n priesterlike amp nie.

7:15 Van baie groter betekenis en selfs duideliker is die feit dat Jesus weerspieël word in Melgisedek in wie die nuwe priesterlike amp ontstaan.

7:16 Hierdie nuwe amp is nie gegrond op die wet van voorskrifte beperk deur die broosheid van die vlees nie, maar deur die gesag van 'n onvernietigbare lewe.

(Soos gedemonstreer in sy opstanding.)

7:17 So bevestig die Skrif sy ewige priesterskap presies volgens die patroon van Melgisedek.

7:18 Hierdie nuwe orde het 'n onmiddellike einde gemaak aan die vorige minderwaardige en nuttelose stelsel van wette en gebooie.

7:19 In sy vermoë om die mensdom met God te herenig, het die wet nie een keer geslaag nie; daarom is dit vervang deur die bekendstelling van 'n baie beter hoop, 'n nuwe orde waarin ons volmaak voor God verteenwoordig word.

7:20 Die vorige priesterskap is tot 'n blote tradisie gereduseer en deur natuurlike afstamming van vader na seun oorgedra. God het geen sê in die saak gehad nie.

7:21 Om onweerlegbare onkreukbaarheid aan die nuwe Messiaanse priesterdom te gee, is daar geskrywe: Die Here het gesweer en sal nie van plan verander nie: Jy is 'n priester vir ewig na die orde van Melgisedek. *(Psalm 110:4.)*

7:22 Melgisedek weerspieël Christus in die hoogste amp van priesterskap wat die mensdom [1]goedkeur. Jesus is nou die lewende bewys van God se verbondsbelofte om die mensdom op 'n baie beter wyse te bevoordeel as onder enige vorige reëling.

*([1] Die woord ἔγγυος [1]**egguos**, borg, amptelike endossement.)*

7:23 Die feit dat daar so baie priesters was, wys hoe dikwels hulle gesterf het en vervang moes word.

7:24 Maar daar sal geen opvolger vir die priesterskap van Jesus wees nie, want Hy bly vir ewig.

7:25 [1]Deur hom is die mensdom se nadering tot God vir ewig verseker; hy gaan voort om die volle volbringing van hulle redding te kommunikeer.

HEBREËRS HOOFSTUK 7

*([1] Die konsep van 'n middelaar, [1]**mesitēs**, in hierdie analogie, is nie 'n tussenganger nie, asof Jesus die Vader se gedagtes oor ons moes verander nie; dit was ons gedagtes wat oortuig moes word. Jesus het ons nie van God gered nie; hy is ten volle God en ten volle mens, en in hom word die mensdom volkome verteenwoordig. Sien Galasiërs 3:20; ook Hebreërs 6:16-20.Ook 1 Johannes 2:1,2.*

Sien ook, Hebreërs 9:15 As 'n volledige verteenwoordiger van die mensdom, het Jesus se dood 'n einde aan die Ou Testament gemaak en die Nuwe Testament bekendgestel. Dus het hy ons verlos van die oortredings wat onder die eerste verbond opgeteken is en ons as erfgename geïdentifiseer; ons kwalifiseer om deel te neem aan die volle erfenis van alles wat hy namens ons verkry het.

*[2] Die woord, ἐντυγχάνω [2]**entugchanō** van **en**, in en **tugchanō**, om die punt te tref: van een wat 'n spies gooi of ’n pyl afvuur. Dus om die individu in sy persoon heeltemal voor te stel as die vleesgeworde seun van die mens/seun van God. Sien Hebreërs 12:24,25.*

Ook Hebreërs 8:6 Jesus is nou die vervulling van al daardie beloftes waarna die ou gebruike bloot gewys het; soos wanneer 'n pyl die teiken in die kol tref. Die bedeling wat hy nou administreer, is baie beter as die oue. Hy is die arbiter van 'n meer effektiewe verbond; goedgekeur, wat dit 'n aankondiging van enorme voordeel vir die mensdom maak.)

7:26 As ons Hoëpriester troon hy ver uit bo elke ander priesterlike stelsel in opvallende prominensie en in heilige karakter. Sy onskuldige, foutlose lewe op aarde is nooit deur sonde in die gedrang gebring nie, en hy is selfs verhef bo die hemelse ryk waar hy die hoogste rang van gesag in die ewigheidsrealm beklee.

7:27 In teenstelling met die vorige hoëpriesters, wie se stelsel van daaglikse offerandes 'n voortdurende herinnering aan hulle eie mislukkings was, het hy nie nodig gehad om vir homself ’n offer te bring nie. Die offer wat hy gebring het, was homself vir almal; 'n opoffering wat nooit herhaal sal word nie.

7:28 Onder die wet is persone as hoëpriesters aangestel ongeag hulle swakhede. Die woord van die eed, wat die wet opgevolg het, het die seun in ewige volmaaktheid aangestel.

HEBREËRS HOOFSTUK 8

8:1 Die gevolgtrekking van alles wat gesê is, wys ons op 'n uitsonderlike persoon, wat ver bo die res uittroon in die hoogste amp van hemelse grootheid. Hy is die uitvoerende gesag van die majesteit van God.

(Die regterhand van God.)

8:2 Die amp wat hy nou beklee, is die een waarvan die Moses-model ’n profetiese voorsmaak was. Hy bedien nou op die heiligste plek in God se ware tabernakel van aanbidding. Niks van die ou mensgemaakte struktuur kan ooreenstem met die perfeksie van die nuwe nie.

8:3 Die taak om gawes en offers te bring, was die plig van elke Hoë

Priester en met Jesus sou daar geen uitsonderings wees nie.

(Hy sou die volmaakte offer bring.)

8:4 Aangesien hy hier op aarde geen bykomende offerande meer gehad het nie *[in terme van die Joodse priesterskap]***, sou hy onbekwaam gewees het om 'n priester te wees onder die Jode, wie nog hulle eie priesterskap aangehang het om die verskillende offers aan te bied volgens die voorskrifte van hulle wet.**

(Diereoffers is nog beoefen ten tyde van hierdie skrywe, dit het voortgeduur tot 70 nC toe die tempel deur die Romeine vernietig is.)

8:5 Hulle handhaaf 'n skadudiens aan God; een wat oorspronklik bedoel was as 'n profetiese beeld van die werklike, net soos Moses instruksies gevolg het om 'n tabernakel op te rig wat ooreenstem met die juiste patroon wat God hom op die berg gewys het.

(Die profetiese model weerspieël God se noukeurige aandag aan detail wanneer dit by elke aspek van jou lewe kom. Jy is sy tabernakel; jy is sy adres op planeet Aarde.)

8:6 Jesus is nou die vervulling van al die beloftes waarvan die ou praktyke bloot heenwysings was; soos wanneer pyle hul teiken in die kol tref. Die bedeling wat hy nou administreer, is baie beter as die oue. Hy is die arbiter van 'n meer effektiewe verbond; goedgekeur as aankondiging van enorme voordeel vir die mensdom. *(Sien Hebreërs 7:25)*

8:7 As daar geen gebrekke in die eerste bedeling was nie, waarom die moeite doen om dit te vervang met 'n tweede?

8:8 Hy het reeds met die eerste stelsel fout gevind toe hy deur Jeremia gesê het: Kyk, daar sal dae kom dat ek 'n heeltemal nuwe verbond sal sluit met die huis van Israel en die huis van Juda.

HEBREËRS HOOFSTUK 8

8:9 Ons sal 'n nuwe ooreenkoms maak, heeltemal anders as die vorige een wat op eksterne rituele gebaseer was. Ek moes letterlik jou hand neem en jou uit die slawerny van Egipte lei; tog het jy geweier om my spontaan te volg of op my te vertrou; Ek kon nooit jou afsydigheid deurstaan nie.

(God profeteer 'n verbond wat nie onderworpe sal wees aan dieselfde gebrek as die vorige een nie; of een wat met 'n lepel aan Israel gevoer is en wie se verpligtinge hulle nooit kon nakom nie. God moes hulle aan die hand neem om hulle uit Egipte te lei. Hierdie keer, het hy belowe, sal ek my wette in hulle gedagtes plaas en dit op hulle harte skryf ...)

8:10 En in plaas daarvan om my wette op klip te dokumenteer, sal Ek dit in jou verstand beitel en in jou innerlike bewussyn graveer; dit sal nie meer 'n eensydige verhouding wees nie. Ek sal jou God wees en julle sal my volk wees, nie deur dwang nie, maar deur wedersydse begeerte.

8:11 Om My te ken, sal nie meer 'n Sondagskoolles wees nie, of iets wat deur oortuigende woorde geleer word nie, en hulle sal my ook nie ken weens familietradisie of deur tot deur evangelisasie nie. Almal, van die mees onwaarskynlike tot die mees prominente mense in die samelewing, sal my innerlik ken.

8:12 Hierdie kennis van my sal nooit weer op sondebewussyn gegrond wees nie. My daad van barmhartigheid, uitgereik in Christus as die nuwe verbond, het elke moontlike definisie van sonde uit die geheue verwyder.

(God se herinnering aan ons sondes was nie wat aangespreek moes word in die verlossing van ons onskuld nie. God het nie 'n probleem met sondebewussyn gehad nie, ons het. Hy het nie vir Adam en Eva in die tuin weggekruip nie; hulle het vir hom weggekruip. Wat aangespreek moes word, was ons persepsies van 'n veroordelende God, wat die onvermydelike vrug van die ek-is-nie-boomstelsel en mentaliteit was.

Wraak, oordeel, skuld, veroordeling, minderwaardigheid, skaamte, spyt, agterdog ens. kon nie ligtelik opgeneem word nie; hulle is die vyande van romanse. As reëls dit kon doen, sou die wet ons geleentheid wees om onsself te red, bloot deur die regte besluite te neem. As wilskrag ons kon red, sou Moses ons Verlosser wees. Maar, helaas. Die goeie wat ek wil doen, kan ek nie. Sien Romeine 7.

Die sondebokstelsel sou ingestel word om die gevolge van sonde op een of ander manier aan te spreek en te probeer hanteer. Die tipiese oog vir 'n oog, tand vir 'n tand-scenario sal vervang word met die idee van 'n sondebok. So het elke stelsel van opoffering 'n mate van betekenis gehad, maar net in soverre dit gewys het op sy swakhede in die hantering van die wortel van die probleem, en die behoefte aan 'n beter oplossing. Ons het meer nodig gehad as vergifnis van ons sondes; ons het 'n Verlosser nodig gehad wat ons van ons sondigheid kon red.

HEBREËRS HOOFSTUK 8

Dit was nie net 'n manier om van die spinnerakke ontslae te kon raak nie; die spinnekop moes doodgemaak word. Die betaal nou, sondig later-stelsel het 'n werklike verkoop teen datum gehad.

Sien Hebreërs 10:2 & 3 As dit moontlik was om die volmaakte offer te bring wat die krag gehad het om enige spoor van 'n sondebewussyn suksesvol te verwyder, dan sou die offerstelsel sekerlik opgehou het om relevant te wees. Maar in die herhaling van hierdie rituele offers word die bewustheid van skuld versterk eerder as verwyder.

God eis nie offers nie; hy voorsien die offerande. Die uiteindelike offer vir sondes sou nooit iets wees wat ons gedoen het, of na God gebring het, om 'n beroep op Hom te doen nie; maar die skokkende skandaal van die kruis is die feit dat die mensdom gekonfronteer word met die buitensporige, verleentheid van die liefde van hul maker; hy sou tot die belaglikste uiterste gaan om ons uiteindelik van sy hart teenoor ons te oortuig. Om ons te oortuig van ons waarde vir hom, praat hy die strengste sondeboktaal: Kyk na die Lam van God wie die sondes van die wêreld wegneem. Dit ontwapen godsdiens heeltemal. Skielik is daar niks wat ons kan doen om God van ons opregte bedoelings te oortuig nie; dit is God wat ons oortuig van sy ewige liefdesdroom.

God het Adam nie met die velle van diere geklee weens hulle goddelike behoefte om gepaai te word nie, maar weens hulle onvoorwaardelike liefde vir Adam het hulle die taal van Adam se eie oordeel gepraat: Adam, nie God nie, was skaam oor sy naaktheid. Die kleredrag was nie om God anders na Adam te laat kyk nie, maar om Adam beter oor homself te laat voel. Uiteindelik was dit om Adam voor te berei vir die onthulling van die verborgenheid van die mensdom se verlossing in die menswording. Hier sou die Godheid hulself klee in menslike vel in 'n seun, en sou die Leeu van Juda die Lam van God word om ons gedagtes te bevry om sy beeld en gelykenis in ons vel te herontdek. Die mensdom is pasgemaak vir God.

Sien ook ***1 Petrus 1:19, maar jy is verlos met die kosbare bloed van Christus; hy is die einddoel offer; vlekkeloos en sonder gebrek. Hy voltooi die profetiese prentjie.***

(In hom praat God die mees radikale sondeboktaal van die wet van oordeel, en bring finale afsluiting van 'n dooie en oortollige stelsel. In Psalm 40:6,7 word dit duidelik gestel dat God nie opofferings of offers vereis nie. Jesus is die Lam van God. Hy bots seëvierend met die nuttelose offerstelsel waardeur voortdurend offers aan die pseudo, buierige, monstergode van ons verbeelding gebring word. Dit is die skandaal van die kruis. God eis nie 'n offerande wat sy denkwyse oor die mensdom sal verander nie; hy voorsien die offer van homself in Christus om sonde-bewussyn vir ewig uit ons gedagtes uit te roei en die manier waarop ons oor ons maker, mekaar en onsself dink, radikaal te verander. [Sonde-bewussyn is 'n werk-gebaseerde bewussyn wat die geldeenheid van godsdiens is.]

Ook Johannes 5:28 Moenie skrik nie, maar die uur kom wanneer dié in die [1] grafte sy stem sal hoor. (Niemand wat ooit geleef het, sal die omvang van sy regverdige oordeel vryspring nie. Diegene wat vergeet het wie hulle is, sal sy vleesgeworde stem hoor.

HEBREËRS HOOFSTUK 8

*Die woord vir graf, [1]**mnēmeion**, geheue, dui op 'n herinnering — om iets uit die geheue in die hier en nou te bring! Soos Dawid in Psalm 22 profeteer wanneer hy die kruiskrisis sien [**krisis** — oordeel, beteken die 'beslissende oomblik' of keerpunt.] Hy profeteer in Psalm 22, duisend jaar voordat dit gebeur! Sy gevolgtrekking in vers 27 som die triomf van God se voorneme op! Al die eindes van die aarde sal [1]onthou en hulle tot die HERE bekeer, en al die geslagte van die nasies sal voor Hom aanbid. Sien 1 Korinthiërs 15:21,22 Dieselfde mensdom wat in 'n mens gesterf het, is weer in 'n mens opgewek. In Adam het almal gesterf; in Christus word almal lewend gemaak.)*

8:13 Hy kondig die nuwe bedeling aan om te bevestig dat die ou skaduweestelsel oorbodig gemaak is.

HEBREËRS HOOFSTUK 9

9:1 Die eerste stelsel het 'n spesifieke patroon van aanbidding gevolg wat in 'n spesifieke en heilige plek van aanbidding gehou is.

(Die besonderhede daarvan het in skadu's van die nuwe gepraat.)

9:2 Die eerste tent is die Heilige Plek genoem; die enigste lig hier het gekom van die [1] kandelaar wat die tafel verlig het waarop die [2] vertoonbrode uitgestal was. *[Levitikus 24:5-9]*

([1] Die staanlamp was 'n pragtig vervaardigde goue kandelaar wat ontluikende en bloeiende amandeltakke uitbeeld. Onthou dat dit ook is wat Jeremia in ***Jeremia 1:12 gesien het****, toe God gesê het, Ek is wakker oor my woord om dit uit te voer. Dieselfde* *Hebreeuse woord word hier gebruik,* שקד ***shaqad****; die amandel is die ontwaak boom genoem,* *omdat dit eerste geblom het, terwyl die ander bome nog in hulle winterslaap was.*

[2] Die Hebreeuse woord לחם הפנים ***lechem haPānīm,*** *gesigsbrood of brood van die teenwoordigheid. Wat met ons in Christus gebeur het, is volgens God se ewige voorneme [Brood van die Teenwoordigheid, of vertoonbrode, in Grieks, πρόθεσις* [2]***protese****, vooraf ontwerpte/profetiese doel] wat Hy in elke profetiese wyser en skaduwee getoon het; in die Hebreeuse tradisie het die vertoonbrood gewys na die ware brood uit die hemel, die outentieke woord wat uit die mond van God gekom het – Jesus, die vleesgeworde woord – wat die lewe van ons ontwerp onderhou. Die vertoonbrood het gewys op die daaglikse lewensonderhoud in die vlees as die uiteindelike tabernakel van God, verwesenlik volgens die verhaal van Jesus met die twee manne van Emmaus; hulle harte het gebrand van resonansie en geloof terwyl Hy die Skrif vir hulle geopen het, en toe rondom die tafel is hulle oë geopen om Hom te herken as die vervulling van die Skrif, hulle ware maaltyd geïnkarneer [Lukas 24:27-31]. Die mensdom sal nie van brood alleen lewe nie, maar deur die outentieke gedagte van God, die Woord wat uit sy mond voortgaan, die oorspronklike voorneme, sy beeld en gelykenis geïnkarneer, geopenbaar en verlos in die menslike lewe. Sien my aantekening by* ***1 Korintiërs 11:34****.)*

9:3 Die tweede voorhangsel het gelei na die binneste tent wat as die Allerheiligste bekend gestaan het.

9:4 Die goue [1] wierookpan *(vuurpan)* **met wierook is [2]een keer per jaar op die versoendag daarheen geneem. Die binneste van die hele heiligdom is voorgestel in die [3]ark van die verbond, ook genoem die ark van getuienis. Dit was 'n houtkis, binne en buite bedek met suiwer goud. Daarin is die [4]goue kruik met 'n bietjie van die bewaarde wonderwerk manna uit die woestyn gehou, asook die staf van Aäron wat [5]gebloei het, en die [6]twee gegraveerde kliptafels met die tien gebooie van die verbond.**

HEBREËRS HOOFSTUK 9

*[1] **Levitikus 16:12,13** En een keer per jaar moet Aäron brandende kole van die altaar in die goue vuurpan neem en dit na die goue reukaltaar in die Heiligdom bring. Hy sou ook twee hande vol geurige parfuums neem, 'n klein bietjie daarvan op die reukaltaar sit, en dit dan voor Jahweh dra tot in die Allerheiligste, anderkant die voorhangsel, en die wolk van die wierook sal die versoendeksel op die Ark van getuienis bedek.*

*Dit was 'n voorbereiding wat eie was aan die dag van versoening. Op ander dae was dit die gewoonte van die priester om vuur van die koperaltaar in 'n silwer wierookbak te neem, maar een keer per jaar, op die groot versoendag, het die hoëpriester die vuur van die bronsaltaar in 'n goue wierookbak geplaas; hy sou **wierook** neem van een van die priesters, wat dit na hom toe gebring het, en daarmee saam na die goue reukaltaar in die Heiligdom gaan, en dan binne die voorhangsel, in die allerheiligste, voor die verbondsark, sou hy voor God aanbid. Sir Isaac Newton.*

*Sien **Openbaring 8:3 Toe kom 'n ander hemelse boodskapper met 'n goue wierookbak vir wierook en neem die altaar op priesterlike wyse oor. Baie parfuum is aan hom gegee en dit sou verbrand word as 'n soet geur op die goue reukaltaar** [in die Heiligdom]**, voor die troon** [nou onthul in die Allerheiligste] **om die gebede van elke enkele heilige voor te stel.***

*(Die woord **libanōtos** verwys na die gom wat uit 'n wierookboom drup; ook die wierookbak om die wierook met die kole van die koper offeraltaar te verbrand. Die werkwoord **estathē** is die ingressiewe eerste Aoristiese Passief van **histēmi** [intransitief], het sy plek ingeneem — was geposisioneer; **epi tou thusiastēriou —** het sy priesterlike posisie oor **die altaar** ingeneem.*

Sien Eksodus 30:1-10 op die reukaltaar in Die Heiligdom. Eksodus 30:6 En julle moet dit voor die voorhangsel by die ark van die getuienis plaas, voor die versoendeksel wat oor die ark van getuienis is, <u>waar Ek julle sal ontmoet</u>.

[2] Die een keer per jaar Versoendag — יוֹם כִּפּוּר Yom Kippur, ook bekend as die Sabbat van Sabbatte. Selfs in die moderne tyd vier die Jode dit steeds as hul heiligste dag. O, vir hulle om hulle ware Sabbat in Jesus die Messias te ontdek!

*[3] Die woord [1]**kibotos**, die houtkissie, is dieselfde woord wat gebruik word vir Noag se ark; die houer van die mensdom se verlossing. **Genesis 6:14**; sien **1 Petrus 3:18-20** in die Spieël Bybel (Mirror).*

[4] Die [2]manna het profeties die ware brood uit die hemel afgebeeld, nie die brood wat die mensdom se arbeid voortbring nie. Johannes 4:35, 38.

[5] Moses se staf — maar hier na verwys as Aäron s'n — toe hulle die eerste keer met Farao ontmoet het, het Aäron se staf in 'n slang verander — die simbool van Farao se heerskappy, en die slangstawwe van die Egiptiese towenaars ingesluk.

HEBREËRS HOOFSTUK 9

[6] Wys profeties op die herlaaide lewe van ons ontwerp waar die wet van agapē in ons innerlike bewussyn ingeskryf is.
Beide die koperaltaar sowel as die reukaltaar was van akasiahout gemaak; [Shittim hout] Die koperaltaar was met koper bedek en die wierookaltaar met suiwer goud. Die Akasiaboom het sy naam ontleen aan sy geselende dorings — שִׁטָּה shittah, van שׁטט shôṭêt, om deur te steek; om te slaan; 'n prikkel: — plaag. Die simboliese gebruik van die akasiahout in die bou van hierdie altare bied ons kragtige beelde van die kruisiging. Eksodus 27:1-5; Eksodus 30:1. Sien my aantekeninge oor die altare aan die einde van Openbaring 16.)

9:5 En bo en oor die verbondsark was twee gerubs, beelde van heerlikheid, op die versoendeksel wat die kis bedek het waarop die bloed een keer per jaar deur die hoëpriester gesprinkel is om die sondes van die volk te bedek. Elke detail is betekenisvol, maar kan nie breedvoerig in hierdie skrywe bespreek word nie.

(Die Hebreeuse woord, כּפר kopher, beteken om [spesifiek met bitumen] te bedek, figuurlik om te bedek deur wettige en gelyke ruil om 'n voorheen versteurde balans te herstel. Die wetlike vereiste volgens menslike tradisie en mitologie was 'n oog vir 'n oog, ens. Jesus spoor sy volgelinge aan om die ander wang te draai: Julle het gehoor dat daar gesê is: Oog vir 'n oog en tand vir 'n tand. Maar ek sê vir julle ...

Die Ark het 'n plek van genade verteenwoordig waar versoening gedoen sou word. Onskuld moes bereik word teen 'n koste gelykstaande aan die vervangingswaarde van die vrede wat tussen die verskillende partye gesoek is. Sien ook Genesis 6:14, waar dieselfde woord die bedekking van Noag se ark met pik aandui. Die Kruis, waar Jesus, die Lam van God, die mensdom se dood gesterf het, is die kern van die vergelyking van versoening.

Sien 1 Petrus 1:18,19 hoe God die mees radikale sondeboktaal van die oordeelswet spreek en 'n dooie en oortollige stelsel finaal afsluit. In Psalm 40:6,7 word dit duidelik gestel dat God nie opofferings of offers vereis nie. Jesus is die Lam van God. Hy bots seëvierend met die nuttelose offerstelsel.)

9:6 In die konteks van hierdie reëling het die priesters hulle daaglikse pligte verrig, beide soggens en saans.

(Die daaglikse pligte het hulle kleredrag en voorbereidings, wassings, bring van offers, aansteek van olielampe en knip van hulle pitte behels; dan, tydens elke Sabbat, was die ou vertoonbrode vervang met 12 vars brode en die bloed van die sondoffers op die goue reukaltaar voor die voorhangsel van die heiligdom besprinkel.)

HEBREËRS HOOFSTUK 9

9:7 Die roetine is slegs een keer per jaar onderbreek, wanneer die hoëpriester alleen die tweede tent, die heiligste plek van aanbidding, binnegegaan het met die bloedoffer vir sy eie en die mense se opgehoopte dwalings.

9:8 Reeds in hierdie reëling het die Heilige Gees aangedui dat daar nog 'n heiliger weg was, anderkant die eerste tabernakel, wat nog geopen moes word. Terwyl die eerste patroon nog gehandhaaf is, kon die vervulling daarvan in der waarheid nog nie begin nie.

9:9 Die tabernakelpatroon van daardie tyd was 'n analogie van die tot dusver onvolmaakte stelsel waarin die gawes en offerandes wat gebring was, nie die gewete van die aanbidder gereinig het nie.

9:10 Al hierdie uiterlike rituele met betrekking tot voedsel en drank en die verskillende seremoniële wassings en reëls vir liggaamlike gedrag is aan hulle opgelê totdat die verwagte tyd van herstel; die voorspelde oomblik wanneer [1]alles wat krom was, reguit gemaak sou word en na sy natuurlike en oorspronklike toestand herstel sou word, aanbreek.

([1] Hierdie woord, [1]diothosis, word slegs op hierdie een plek in die Nuwe Testament gebruik; wat krom was, sal heeltemal reguit gemaak word, om iets wat op een of ander manier uitsteek of uit lyn geraak het, as gebreekte of misvormde ledemate na sy natuurlike en normale toestand herstel.)

9:11 Maar nou het Christus openlik verskyn as Hoëpriester van 'n volmaakte tabernakel. Die goeie dinge wat voorspel is [1]het aangebreek. Hierdie nuwe tabernakel is nie 'n gekompromitteerde replika van die skadutipe, mensgemaakte een nie. Dit is die ware ding.

([1] Die werkwoord, γενομενων [1]genomenōn, is die Aoristiese deelwoord; wat ontstaan het. Ongelukkig het een of ander latere kopiïs doelbewus die woord γενομενων weggelaat; hulle het pas 10:1 oorgeskryf, die seëninge wat binnekort kom.

Dit is duidelik dat die herstel van God se oorspronklike woonplek in die menselewe weer geopenbaar word. Sien Die herstel van alle dinge aan die einde van hierdie hoofstuk; ook aan die einde van Handelinge 3.)

9:12 As Hoëpriester is sy toestemming om in die Heiligdom in te mag gaan nie deur die bloed van diere verseker nie. Deur sy eie bloed het hy toegang verkry namens die mensdom. Net een daad was nodig vir hom om die heiligste plek van genade binne te gaan en daar 'n losprys van ewigedurende gevolg in te stel.

HEBREËRS HOOFSTUK 9

(Die volmaaktheid van die verlossing wat hy verseker het, het geen verdere opoffering nodig nie. Daar is geen uitstaande skuld nie; daar is niks wat ons meer kan doen om gewig te gee aan wat hy eens en vir altyd bereik het nie. Die enigste moontlike priesterlike amp waaraan ons nou kan deelneem, is om voortdurend 'n offer van die vrug van ons lippe te bring en sy Naam te dank; geen bloed, net vrugte, selfs ons dade van selfopoffering, tyd en geld, ens lewer geen bydra.)

9:13 Die bloed van diere en die [1]as van die brandoffer van 'n vers kon slegs 'n baie tydelike en oppervlakkige reiniging bewerkstellig deur die besprinkeling van die skuldiges daarmee.

([1] Die woord vir vers, is [1]damalis, van damatzo, om te tem; dit was die duurste en mees onbekostigbare offer. Sy was 'n sterk, foutlose, vlekkelose vroulike kalf, sy is grootgemaak as 'n gesinstroeteldier; 'n Klein prinses. Dit was die beste wat die regstelsel kon bied; tog was geen innerlike reiniging van die gewete moontlik nie; slegs die gevoel van tydelike verligting; terwyl ons geweet het dat die hele proses oor en oor herhaal sou moes word. In hierdie reëling het God die dilemma van ons sondebewussyn aangespreek; die diepgewortelde vlek wat dit gelaat het, moes deeglik blootgelê word, en dan tot 'n einde gebring word. Die skadustelsel met sy onvolmaakthede, as 'n moontlike manier om 'n blywende en betekenisvolle gevoel van onskuld te verkry, moes uitgeput word; uiteindelik bewys dit dat geen offer wat enigiemand ten koste van hul eie kan bring nie, moontlik kan ooreenstem met die offer van God wat homself as sondebok aan die mensdom gee om ons te oortuig dat sy liefde vir ons sal gaan tot die skandalige uiterste, waar ons uiteindelik gekonfronteer word met die feit dat dit nie in 'n offer is wat ons bring waar God se gedagtes gunstig teenoor ons beïnvloed word nie; maar in die skokkende opoffering van homself, waar hy vir altyd, in die mees radikale taal, ons idees en gedagtes oor die Vader, Seun en Gees se skatting van ons beïnvloed. Daar is niks kosbaarder in die heelal vir hulle nie, as ons verloste onskuld en om ons individuele waarde te besef. Sien Kolossense 2:14,15 in die Spieëlbybel. [Mirror])

9:14 Hoeveel meer effektief was die bloed van Christus, toe Hy sy eie onberispelike lewe deur die ewige Gees voor God aangebied het, om julle gewetens te reinig van frustrasie onder die [1]doodloopstraat rituele van die wet. Daar is geen vergelyking tussen 'n skuld- en pligsgedrewe, dooie godsdienstige stelsel en die lewenskragtigheid om jou lewe vry van 'n sonde-bewussyn te leef nie. Dit is waaroor die Nuwe-Testamentiese priesterskap gaan.

([1] Dooie werke, [1]nekros ergon. 'n Dooie, godsdienstige-roetine-stelsel kan nooit meeding met die opgestane Christus wat nou in jou gewaarwording lewend raak nie.)

9:15 As [1] ten volle verteenwoordigend van die mensdom, het Jesus se dood 'n einde aan die oue gebring en die Nuwe Testament bekendgestel. Dus het hy ons verlos van die oortredings wat onder die eerste verbond opgeteken is en ons as erfgename geïdentifiseer en gekwalifiseer om deel te neem aan die volle erfenis van alles wat hy namens ons verkry het.

HEBREËRS HOOFSTUK 9

([1] Die konsep van 'n [1]middelaar, mesitēs, in hierdie analogie, is nie 'n tussenganger nie, asof Jesus die Vader se gedagtes oor ons moes verander; dit was ons gedagtes wat oortuig moes word. Jesus het ons nie van God gered nie; hy is ten volle God en ten volle mens, en in hom word die mensdom volkome verteenwoordig. Sien Galasiërs 3:20; ook Hebreërs 6:16-20.)

9:16 Vir 'n testament om in werking te tree, moet die persoon wat dit gemaak het, dood wees.

9:17 Voordat die erflater sterf, is die testament bloot 'n toekomstige belofte sonder onmiddellike voordeel vir enigiemand.

9:18 Selfs die eerste verbond het 'n dood vereis vir die verwesenliking daarvan; die bloed van die diereoffer het daardie dood voorgestel.

9:19 Nadat Moses die grondige vereistes van die wet voor die hele volk uitgespreek het, het hy die bloed van kalwers en bokke geneem en dit met water gemeng en 'n bos hisop, wat met skarlakenrooi wol gebind is, in die bloedbakke gedoop en die bloed op die boek en op die volk gesprinkel.

9:20 Terwyl Moses hierdie reinigingsritueel uitgevoer het, het hy plegtig verklaar: Dit is die bloed van die verbond wat God vir julle bindend gemaak het.

9:21 Dieselfde bloed is toe ook op die tabernakel gesprinkel, en op al die meubels en bedieningsgereedskap.

9:22 Volgens die wet was alle reiniging deur middel van bloed;[1]vergifnis spesifiek was geassosieer met die vergieting van bloed.

(Die idee van afsluiting van die spesifieke saak is gekommunikeer in die dood van 'n onskuldige slagoffer. Die bloed simboliseer hierdie geldeenheid.

[1] Die woord vertaal vergifnis, is die woord [1]aphiēmi, van apo, weg van, en hieimi 'n intensiewe vorm van eimi, ek is; dus is vergifnis in wese 'n herstel van 'n mens se ware 'ek-is-heid'. Die besering, belediging, skaamte, vyandigheid of skuldgevoelens sou nie meer die individu definieer nie.

Sien 1 Petrus 1:18 Dit is duidelik om te sien dat julle losgekoop is van die nuttelose, gevalle ingesteldheid wat julle van julle vaders geërf het, nie deur die geldeenheid van julle eie arbeid nie, verteenwoordig deur die wisselende waardes van goud en silwer, en die ekonomie van julle godsdienstige pogings;

1 Petrus 1:19 maar julle is verlos deur die kosbare bloed van Christus; hy is die hoogste offerande; vlekkeloos en sonder gebrek. Hy voltooi die profetiese prentjie. (In hom praat God die mees radikale sondeboktaal van die oordeelswet en bring finale afsluiting van 'n dooie en oortollige stelsel. In Psalm 40:6,7 word dit duidelik gestel dat God nie selfopoffering of enige ander offers vereis nie. Jesus is die Lam van God.

HEBREËRS HOOFSTUK 9

Hy bots seëvierend met die nuttelose offerstelsel waardeur voortdurend offers aan die pseudo, buierige, monstergode van ons verbeelding gebring word. Hierin lê die skandaal van die kruis. God eis nie 'n offerande wat sy denkwyse oor die mensdom verander nie; hy voorsien die offer van homself in Christus om sonde-bewussyn vir ewig uit ons gedagtes uit te roei en die manier waarvolgens ons dink oor ons maker, mekaar en onsself, radikaal te verander. [Sonde-bewussyn is in wese 'n werke-gebaseerde bewussyn.])

9:23 As die metodes van die wet net skaduvoorbeelde was van die hemelse werklikheid, verg die vervulling van hierdie voorbeelde sekerlik 'n sterker en doeltreffender offerande.

9:24 In Christus het ons soveel meer as 'n tipe, wat weerspieël word in die tabernakel van heilige plekke wat deur mensehande opgerig is. Hy het die hemelse sfeer self binnegegaan, waar hy ons persoonlik soos in 'n spieël van aangesig tot aangesig met God uitstal.

(νῦν nou, ἐμφανισθῆναι om τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ in die gesig uit te stal; onmiddellike teenwoordigheid; die woorde, ὑπὲρ [met die Genitief] oor ἡμῶν, ons; dus, hy spieël-vertoon ons.)

9:25 Dit was ook nie nodig dat hy ooit sy offer herhaal nie. Die Hoëpriesters onder die ou skaduweestelsel het gestaan en plaasvervangende diereoffers gebring wat elke jaar herhaal moes word.

9:26 Maar Jesus het sedert die [1]val van die wêreld nie weer en weer hoef te ly nie; die enkele opoffering van homself ter vervulling van die geskiedenis openbaar nou [2] hoe Hy die sonde tot niet gemaak het. Hy is eens en vir altyd aan die [3] einde van die tydperk geopenbaar, om met sonde weg te doen.

([1] Die woord, [1]kataballō, wat beteken om weg te val, om op 'n laer vlak te plaas, in plaas van themelios, wat fondament beteken [sien Efesiërs 2:20]; vertaal dus die val van die wêreld, in plaas van die grondlegging van die wêreld. Die hele sondeval was 'n wegval in ons gedagtes van ons ware identiteit as beeld- en gelykenisdraers van Elohim. Net soos Eva, is ons almal mislei om 'n leuen oor onsself te glo, wat die vrug van die ek-is-nie-boom is. Ons het almal, soos skape, afgedwaal. [Jesaja 53:6]) [2]God se Lam het die sondes van die wêreld weggeneem.

[2] Die woord, [2]phaneroō, beteken om duidelik te maak, om openlik te verklaar, om te manifesteer. Hier in die Perfekte Passiewe Aanduidende Tyd, πεφανερωται wat beteken dat die vordering van 'n aksie voltooi is en die resultate van die aksie voortgaan, tot volle effek.

[3] Die woorde συντέλεια τῶν αἰώνων [3]sunteleia tōn aiōnōn, aan die einde van die eeu — slegs hier en 5 keer in Matteus gebruik. Jesus is die einde van die tydperk; hy is die einde van die wet; Wat hy gedoen het, definieer nou menslike lewe en nie hul prestasie gemeet onder die wet van werke nie.)

HEBREËRS HOOFSTUK 9

9:27 Dus, elke mens se [1]eenmalige afspraak met die dood word weerspieël in die volle gevolg van [2]hierdie einste oordeel wat Jesus nou ontbind het.

([1] [1]hapax soos in eenmalige;

[2] μετὰ met δὲ [1]τουτο hierdie κρίσις krisis, oordeel.

Sien Johannes 12:31, Nou is die oordeel van hierdie wêreld; dit is die oomblik waar die heerser van die wêreldstelsel [1]definitief uitgewerp word. [Johannes gebruik hier 'n dubbelloopwoord, ekballō eksō — heeltemal uitgegooi. Dus uit die vergelyking gehaal. Lukas 10:18.] Die slang se kop is op die punt om verpletter te word. Genesis 3:15; Kolossense 2:14,15. Ook Johannes 16:11 Dan sal die wêreld oortuig wees dat die oordeel wat hulle toekom, voltrek is toe die heerser van hierdie wêreldstelsel geoordeel is.)

9:28 In hierdie konteks *[van almal se afspraak met die dood]* is Jesus die uiteindelike offer. Wat die eerste, skadu-bedeling bloot profeties na gewys het, het hy [1]eens en vir altyd vervul, toe hy [2] as 'n offerande aangebied is, om [3] die sondes van die [4]hele mensdom op Homself te neem. Nou, met sonde van die agenda af, verskyn hy 'n [6] tweede keer, [5] vanuit hierdie dood, om duidelik gesien te word in almal se [7]heelhartige omhelsing van hom as Verlosser.

([1] Die woord, απαξ [1]hapax hier, weerspieël dieselfde 'eenmalige afspraak met die dood' in die vorige vers, wat nou in Christus afgesluit is.

[2] Die Aorist Passiewe Deelwoord προσενεχθεις van [2]prospherō, wat as 'n offer aangebied is;

[3] ἀναφέρω [3]anaphero,¯ [Aoristiese Infinitief beskryf die aksie wat deur die werkwoord uitgedruk word as 'n voltooide eenheid met 'n begin en einde] om op jouself te neem as 'n las wat gedra moet word, eens en vir altyd!

[4] Die voorsetsel εἰς eis, dui op 'n finale gevolgtrekking; dan, τὸ πολλῶν [4]to pollōn, die baie, die massa van die mensdom.

[5] Nou, uit hierdie dood, verskyn hy 'n tweede keer; die Voorsetsel [5]ek dui altyd bron aan, uit.

[6] Die opstanding is dus sy [6]tweede verskyning in hierdie gesprek. Die woord, δεύτερος [6]deuteros, die ander een van twee. Sy eerste verskyning was in sy geboorte, soos die vleesgeworde Woord vlees geword het, en nou, die tweede keer, in sy opstanding wat in sy teenwoordigheid in die Heilige Gees in ons vlees onthul is! Sien Handelinge 3 in die Spieëbybel [Mirror].

HEBREËRS HOOFSTUK 9

[7] In hul heelhartige omhelsing van hom; die Datiewe aspek dui ook op ligging in, dus, τοις αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις. [7]Apekdechomai, van apo, weg van, [wat 'n mens voorheen gedefinieer het] en ek, uit die bron; en Dechomai, om in 'n mens hande te neem om heelhartig te aanvaar, om ten volle te omhels. In sy opstanding het hy weer verskyn as die seëvierende Verlosser van die wêreld.

Sonde is nie meer op die agenda nie; die Lam van God het die sondes van die wêreld weggeneem. Jesus Christus het die mensdom se afspraak met die dood en oordeel vervul! [1 Korintiërs 15:3-5; Romeine 4:25; Handelinge 17:30, 31;Romeine 6:10.]

Baie Skrifgedeeltes is vertaal en geïnterpreteer vanuit slegs 'n futuristiese oogpunt en het gevolglik baie, soos bv. die Jode, geneutraliseer om steeds ywerig te wag vir 'n Messias wat nog kom. Die Messias het eens en vir altyd as Verlosser gekom. Jesus het weer verskyn na sy opstanding en nou is sy opstandingslewe in ons as sy liggaam die verlengstuk van sy tweede verskyning; God doen 'n beroep op 'n reeds versoende wêreld om versoen te wees. [Handelinge 3:26, 2 Korintiërs 5:19, 20] Die kerk het voortgegaan om die werklikheid van wat God in Christus ingebring het, uit te stel. Ons is reeds ten volle verteenwoordig in sy onberispelikheid. Die tradisionele, wederkoms leerstelling is glad nie die konteks van hierdie hoofstukke nie. [Sien 1 Petrus 1:10-13] Die Aramese woord, maranatha, מרן אתא maran ata, beteken: Ons Here het gekom.

Sien my aantekeninge oor Die Dag van die Here aan die einde van Openbaring 1 — ook eindtye in Openbaring 17

Sien Soos 'n dief in die nag aan die einde van Openbaring 3

Die troue [sien aantekeninge oor Die Stadsbruid-Openbaring 3]

Ook my uitgebreide aantekeninge oor die einde van die Nuwe Hemel en Aarde van Openbaring 21

Hebreërs Hoofstuk 9 Uitgebreide Notas: Aantekeninge Oor die Eerste en Tweede Dood

So, wat van die wederkoms?

Die herstel van alle dinge

Dieselfde wolk wat hom uit die oog geneem het, openbaar hom nou

Die woord Parousia beteken nie die 2de koms nie

Die twee bedelings waarna in die boek Hebreërs verwys word

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Hebreërs 9:27 Dus, elke mens se [1]eenmalige afspraak met die dood word weerspieël in die volle gevolg van [2]hierdie einste oordeel, wat Jesus nou ontbind het.

[1] ([1]hapax soos in eenmalige; μετὰ meta met δὲ [1]τουτο hierdie κρίσις oordeel. Sien Johannes 12:31 Nou is dit die oordeel van hierdie wêreld; Dit is die oomblik waar die heerser van die wêreldstelsel [1]definitief uitgewerp word. [Johannes gebruik hier 'n dubbelloopwoord, ekballō eksō - heeltemal uitgegooi. Dus uit die vergelyking gehaal. Lukas 10:18.] Die slang se kop is op die punt om verpletter te word. Genesis 3:15; Kolossense 2:14,15. Ook Johannes 16:11: dan sal die wêreld oortuig wees dat die oordeel wat hulle toekom, voltrek is toe die heerser van hierdie wêreldstelsel geoordeel is.)

Openbaring 2:11 Luister nou met julle innerlike ore. Hoor met begrip wat die Gees vir die ekklesia sê: die individu wat [1]aanhou om hul triomf gespieël te sien in myne *[hul saamsitplek gee met my in die troonkamer*], word [2]beslis nie bedreig deur enige [3] teenstrydigheid met hul ware gelykenis nie; daar is niks meer te vrees nie [4]in die tweede dood.

([1] Die woord [1]nikōn, is die Teenwoordige Aktiewe Deelwoord Nominatiewe vorm van die werkwoord nikaō, om 'n voortdurende of algehele oorwinning te beklemtoon.

[2] Dan, die dubbele negatiewe, οὐ μὴ ἀδικηθη [2]ou mē,

[3] plus die werkwoord, [3]adikeō, wat onregverdig beteken; uit sinchronisasie met gelykenis — met a, negatief en dikeō, twee partye wat gelykenis deel — adikēthē is die Aoristiese Konjunktiewe vorm, wat 'n definitiewe uitkoms beteken wat sal gebeur as gevolg van 'n ander verklaarde aksie.

[4] Die voorsetsel, ἐκ [[4]ek, wat meestal na die bron verwys, maar hier gebruik word vir die middel of instrument tot] τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου die tweede dood.

Dus, in die konteks van die vorige vers [Openbaring 2:10], Jy hoef niks te vrees wat jy enige tyd mag ly nie, die Tweede Dood is nie om die aandag af te lei van die eens en vir altyd dood wat Jesus gesterf het nie, maar om dit te onderskryf. In die poel van vuur word die dood en Hadēs uit die geheue uitgeroei. Die eerste dood is die eens en vir altyd dood wat Jesus gesterf het, wat die wêreldwye dood van die mensdom verteenwoordig. Jesus se dood het die mensdom se dood in Adam uit die vergelyking gehaal. Die idee van die Tweede Dood het te make met die feit dat die openbaring van die volle omvang van almal se insluiting in die dood van Jesus, nog nie tot sommige deurgedring het nie — so dit sal 'n krisis, selfs hul eie dood, verg om hulle onmiddellik te betrek met die simboliese reiniging [van hul twyfel, onkunde en ongeloof] wat deur die poel van brandende swael verteenwoordig word, suiwer soos in 'n oond en die goud van die droes skei-ingesteldhede. Dit is die uiteindelike ontwaking tot die sukses van die kruis – die besef dat selfs die Dood en Hadēs self in Jesus se dood gesterf het.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Dit is inderdaad die dood van die Dood. Openbaring 20:14. Sien my aantekeninge oor Die Poel van Vuur en die Tweede Dood aan die einde van Openbaring 19.

Maar hier, spesifiek in Smyrna se geval, word die intensiteit van hul vervolging geneutraliseer deur hulle te besef dat goud nooit deur vuur bedreig word nie.

Onthou dat die een wat praat, hy is die een wat gesê het: Ek is die lewende; ek het gesterf en nou, kyk, hier leef ek tot in die eeue van die eeue en ek het die sleutels waarmee ek die poorte van Hadēs en die dood ontbind het. Openbaring 1:18. Ook Hebreërs 9:25-28.

Hy het sodoende die betowering van die veronderstelde aanspraak van oordeel en dood oor die Adamiese ras verbreek. Die betekenis van die implikasies van Jesus se dood kan nie oordryf word nie. Dit strek tot in die hele verlede, hede en toekoms van die menslike geskiedenis.

As verteenwoordiger van die mensdom het Jesus Christus die mensdom se bestemming met die dood en oordeel vervul. [1 Korintiërs 15:3-5, Romeine 4:25, Handelinge 17:30, 31.] Let wel: Jesus het nie gekom om die wêreld te veroordeel nie. Die Vader oordeel niemand nie, want hy het alle oordeel oorgegee aan die Seun, wat die wêreld in geregtigheid geoordeel het.)

Johannes 12:31 Nou is die oordeel van hierdie wêreld; dit is die oomblik waar die heerser van die wêreldstelsel definitief uitgewerp word.

Johannes 12:32 Wanneer Ek van die aarde af opgehef word, sal ek die hele mensdom en elke definisie van oordeel na my toe aantrek.

(Hy sou aan 'n kruis opgehef word, neerdaal in die dieptes van ons hel, en dan, volgens die profetiese woord in Hosea 6:2, na twee dae, sal die hele mensdom wat hy verteenwoordig, lewendig gemaak word en op die derde dag saam opgewek word, uit die laagste dele van die aarde en verhef word na die hoogste hemele. Efesiërs 4:8,9; sien ook Efesiërs 2:5,6 en Kolossense 3:1-3. 'Almal' sluit die hele mensdom en elke definisie van oordeel in. Die onderwerp van die sin, soos uit die vorige vers, is die oordeel van die wêreld — dus is die primêre gedagte hier dat Jesus in sy dood alle oordeel na homself sou aantrek. Johannes 3:14; Johannes 8:28; Handelinge 2:33. 1 Johannes 3:5 Ons het met ons eie oë gesien hoe hy in die onthulling van die profetiese woord, toe hy as die Lam van God aan die kruis opgehef is, ons sonde opgehef het en die heerskappy en mag daarvan oor ons verbreek het. Johannes 1:29 Kyk, die Lam van God, wat die sonde van die wêreld wegneem. Die woord airō beteken om op te lig.)

Johannes 12:33 Dit het hy gesê om te wys op die manier waarop hy sou sterf.

2 Korintiërs 5:14 Die liefde van Christus noodsaak ons en weerklink in ons en laat ons met net een gevolgtrekking: toe Jesus gesterf het, het elke individu gelyktydig gesterf. In God se logika het een vir almal gesterf, dus het almal gesterf.

Openbaring 20:14 Toe is die dood en Hadēs in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Hebreërs 2:15 As 'n mens net soos ons, het hy die dood herdefinieer en hulle verlos van die lewenslange vrees vir die dood.

(Hy het die idee van oordeel, waaroor die stelsel van werke gaan, finaal afgesluit. Boosheid is nie onsterflik nie, liefde is.)

> 1 Johannes 4:18 Vrees kan nie saam in hierdie liefdesryk bestaan nie. Die perfekte liefdesverbintenis waarvan ons praat, verdryf vrees. Vrees hou vas aan 'n verwagting van krisis en oordeel *[wat skeiding meebring]* en interpreteer dit as verdiende straf *['n vorm van karma.]* Dit weerspieël pyniging en registreer slegs by iemand wat nog nie die volledigheid van hul liefdesverbintenis besef nie. *[Met die Vader, Seun en Gees en met mekaar.] (Sien Hebreërs 2:15.)*

So, wat van die wederkoms?

Lukas 18:8 Ek verseker julle, Hy sal julle gou regverdig; die dag van die Seun van die mens is op die punt om aan te breek. Sal die Messias 'n volk vind wat op hul tone staan in volle afwagting van sy koms?

(Jesus praat nie van een of ander toekomstige koms van die seun van die mens nie. — Nie hierin nie, of in die vorige hoofstuk van Lukas nie.)

Intussen... Lukas 18:35 Toe hulle Jerigo nader, het 'n blinde man langs die pad gesit en gretig verwag om iets te ontvang.

(Hier is 'n blinde bedelaar van Jerigo wat op sy tone staan in sy gretige verwagting dat Jesus, die seun van Dawid, sal opdaag en hom genees. Hy het die belangrike verband gemaak.)

Onthou wat Jesus in Johannes 14:11 oor sy Vader gesê het, Die feit dat die Vader vir jou ver of onsigbaar lyk, beteken nie dat Hy afwesig is nie. In my is hy baie teenwoordig by jou. Jy kan nie daarop aanspraak maak dat jy my ken terwyl jy hom ignoreer nie — ons is onafskeidbaar.

Johannes 16:7 Luister nou. Hoor my, my vertrek is nie om julle te benadeel nie; alles wat op die punt staan om te gebeur, bring afsluiting van en dra by tot dit waarna die Profete gewys het. Dit sal tot julle absolute voordeel wees. As ek nie weggaan nie, kan julle [1]Metgese[l] nie na julle toe kom nie, maar as ek gaan, sal ek vir jou een stuur om [2] van aangesig tot aangesig met jou te wees en jou wese te definieer.

([1] [1]Parakletos, van para en kaleō; herdefinieer ons oorspronklike wese in die naaste moontlike assosiasie en verwante kameraadskap; nader aan jou as jou asem. Weereens word die woord [2]pros gebruik.)

Johannes 16:16 Vir 'n kort rukkie sal ek afwesig wees van julle aansig; dan sal julle my na 'n kort rukkie sien en ken.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Johannes 14:10 Is julle nie oortuig dat ek in die vader is en dat die vader in my is nie? Ons is in 'n naatlose eenheid. Die woorde wat ek met jou spreek, is nie my onafhanklike opinie of idees nie; die vader in my spreek julle aan; hierdie gesprek spoel dan oor in die vader se optrede onthul in my doen en late.

Johannes 14:11 Die feit dat die vader vir julle ver of onsigbaar lyk, beteken nie dat hy afwesig is nie. In my is hy baie teenwoordig in julle. Jy kan nie daarop aanspraak maak dat jy my ken terwyl jy hom ignoreer nie — ons is onafskeidbaar. Ek daag julle uit om te glo dat ek in die vader en die vader in my is – as dit vergesog lyk, glo my dan as gevolg van wat ek gedoen het en wat ek op die punt staan om te doen. Dit is die Vader in my wat my definieer. My werke vertoon sy ewige voorneme.

(Jesus hoef nie die Vader van ons te oortuig nie, Hy het gekom om ons van die Vader te oortuig. Daar is niks in die vleesgeworde Woord wat in stryd is met wie God is nie. Johannes 1:1-3 As julle my onderskat, onderskat julle my vader — en julle onderskat julleself.)

Johannes 14:12 Ek wil hê dat julle ten volle hiervan oortuig moet wees, elkeen wie se geloof volbring word in wie ek is, sal ook die werke doen wat ek doen. En as gevolg van my [1]verhuising voortdurend [2] van aangesig tot aangesig met my vader te wees, sal die werke wat die gelowige sal doen, van groter omvang en van wêreldwye impak wees; die vader is net so teenwoordig in julle as wat hy in my is.

(Die woord, [1]poreuomai, om oor te dra, te verhuis, om te reis. Weereens die woord, [2]pros, van aangesig tot aangesig. Jesus word in ons vermenigvuldig.)

Johannes 14:13 En wat julle ook al in my Naam begeer, dit sal Ek doen sodat die vader in die seun verheerlik kan word. Julle seunskap word in my seunskap onderskryf.

(Die eerste voorkoms van die frase, In my naam, en tōi onomati mou. Sien ook Johannes 14:26; 15:16; 16:23, 16:24, 16:26. As hierdie naam, Jesus Christus in die gelowige se bewussyn, die element is waarin die biddende aktiwiteit voortbeweeg; sodat daardie naam die hele openbaring van verlossing omhels, dan is dit wat spesifiek die ingesteldheid, gevoel, onderwerp en inhoud van gebed meet en definieer. Die uitdruklike gebruik van die naam van Jesus daarin is geen sertifikaat vir gebedsverhoring nie; die vraag handel oor die gees en verstand van hom wat bid Meyer. [Vincent])

Johannes 14:14 As julle my iets vra, omdat julle weet waartoe julle geregtig is in my naam, sal ek dit doen.

(Die gebruik van 'ek' hier word ondersteun deur Aleph B 33 en die Vulgaat Siriese Pesjitta-manuskripte. Aleph is die beroemde Sinaiticus, die groot ontdekking van Konstantyn von Tischendorf, die enigste oorlewende volledige kopie van die Nuwe Testament wat voor die negende eeu geskryf is; [4de eeu].)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Johannes 14:15 In julle liefde vir my sal julle [1]die profetiese slotsom van my bediening baie waardeer en na waarde ag.

(Die woord [1]entolē, wat dikwels vertaal word as 'n gebod of voorskrif, of opdrag, het twee komponente, en, in en telos, van tellō, om 'n bepaalde punt of doel voor oë te hou; behoorlik die punt waarna gemik word as limiet, dit is, by implikasie, die slotsom van 'n handeling of toestand, die resultaat; die uiteindelike of profetiese doel. Sterk se 5056. Sien 1 Johannes 2:3.)

Johannes 14:16 In my biddende verbintenis met die Vader, sal hy vir julle [1]nog 'n [1]hegte metgesel gee om by julle te wees — op so 'n intieme manier dat [3]my onmiddellike teenwoordigheid [4]onafskeidbaar een met julle sal bly reg deur die [5]tydlose toekomstige eeue.

([1] Die woord allos word hier gebruik. Die woorde [1]allos en heteros word albei gewoonlik as 'n ander vertaal. Tog beteken allos 'n ander van dieselfde soort en heteros beteken 'n ander van 'n ander tipe.

[2] Die woord, [2]parakaleō, langsaan, naaste moontlike nabyheid; en kaleō, om by die naam te identifiseer, om te bevan {"to surname"}. Ook, bloedverwant; intieme metgesel. Sien Romeine 12:8. wees net daar langs iemand om hulle te herinner aan hul ware identiteit. 1 Tessalonisense 5:11 Gaan voort, soos julle so welsprekend doen, om mekaar op te bou deur die omgewing te kweek van julle hegte eenheid in julle gesamentlike herkoms {genesis}. [Die woord parakaleō word hier vertaal as ons gesamentlike herkoms {genesis}] Die woorde, ina he meth [meta] umōn eis ton aiona he — ινα η μεθ υμων εις τον αιωνα –

[3] die werkwoord [3]hy van eimi, ek is, is in die huidige aktiewe konjunktiewe vorm, om voort te gaan;

[4] [4]meta, met, onafskeidbaar een met jou in

[5] [5]aiona, die tydlose eeue.)

Johannes 14:17 Jou ewige metgesel is die Gees van waarheid, wat diegene wat vasgevang is in die sintuig-beheerde wêreld, net nie kan [1]begryp nie. Hulle visuele horison is versluier, en hulle kan nie verstaan wat hulle nie kan sien nie.

Maar, *[in jou assosiasie met my],* is jy vertroud met hierdie [2]naatlose, intieme verbintenis, en die Gees se volgehoue teenwoordigheid in jou.

([1] Die woord, [1]lambanō, om te begryp; om onder die knie te kry. Die volgende 3 werkwoorde is almal in die teenwoordige aktiewe aanduidende tyd, wat die tydlose teenwoordige tyd is, en dui op voortgesette aksie, iets wat aanhoudend of herhaaldelik gebeur, of iets wat besig is om te gebeur: om te weet, ginōskō; om menō te bly; en om eimi te wees.

[2] Dus, [2]ginōskete, 'n wete wat verder as die oomblik uitgebrei word. Die afwesigheid van Jesus sal nie hierdie wete onderbreek nie. [Sien vers 20.] Dan, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει hoti omdat, para, naaste moontlike nabyheid en intieme kennismaking, en [2]menō — om in naatlose eenheid te bly; en teenwoordig is in jou. καὶ ἐν ὑμῖν ἐστίν kai en humin estin- die Gees woon reeds in jou. In die Vleesgeworde Woord is die geesdimensie nie 'n vreemde plek nie, en die Gees is ook nie 'n vreemde persoon vir jou nie.)

Johannes 14:18 Op geen tydstip sal julle wees gelaat of deur My verlaat word nie; ek kom om [1]van aangesig tot aangesig met jou te bly.

(Ek kom nie om minder van aangesig tot aangesig met jou te wees as wat ek nog altyd van die begin af van aangesig tot aangesig met die Vader was nie, en vir ewig. Die Heilige Gees vervang nie, maar versterk die teenwoordigheid van Jesus en die nabyheid van die Vader. Weereens gebruik Johannes die woord [1]pros, van aangesig tot aangesig. Sien Johannes 1:1).

Johannes 14:19 Oor 'n kort rukkie sal die wêreld my nie meer sien nie, maar Ek sal vir julle tasbaar teenwoordig wees in die lewe wat ons saam deel.

Johannes 14:20 In dié dag sal julle weet dat ons in naatlose eenheid met mekaar is. Ek is in my Vader, julle is in my en ek is in julle.

(Die inkarnasie verdeel nie die Drie-eenheid nie; maar vier die verloste insluiting van die mensdom. Prent 4 sirkels met die een wat in die ander pas

— Die buitenste sirkel is die Vader, dan Jesus in die Vader, dan ons in Jesus en die Heilige Gees in ons. Dit spel onafskeidbare, intieme eenheid. Let daarop dat dit nie ons kennis is wat Jesus in die Vader of ons in hulle of die Gees van Christus in ons plaas nie. Ons kennis maak ons bloot wakker vir die werklikheid van ons verloste eenheid. Goud word nie goud wanneer dit ontdek word nie, maar dit word beslis geldeenheid.)

Die geheimenisse wat vir eeue en geslagte verborge was, is nou die onthulling van Christus in ons. Dit is wederkoms-taal, en uiteindelik sal die aarde oorstroom word met die openbaring van sy heerlikheid. Soos die waters die see bedek. Sal alle vlees dit saam sien. Volgens Petrus in Handelinge 3:25,26 vier Pinkster die wederkoms van die opgestane Christus, in die nasies.

Johannes 12:24 Waarlik, die enkele koringkorrel sal in die aarde val en sterwe, as dit nie sterf nie, bly dit alleen, maar in sterwe dra dit baie vrugte.

Johannes 4:35 Sou jy sê dat dit nog vier maande sal neem vir die saad om ryp te word in die oor? Dit is nie die kos waarvan ek praat nie. Die vrugte van jou eie swoeg en sweet sal nooit permanent bevredig nie. Ek wil jou die regte oes wys. Kyk van nou af anders na mense; sien hulle deur jou Vader se oë, en jy sal weet dat hulle ryp en gereed is om te ontdek hoe volmaak hulle in my gespieël is.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

(Jesus het elke definisie van vertraging gekanselleer. Ons wag al eeue lank vir die verkeerde oes – die een waarvoor ons ons hele lewe lank gewerk het. 'n Oes is ryp wanneer die saad in die oor ooreenstem met die saad wat gesaai is.)

Die herstel van alle dinge

Hebreërs 9:9 Die tabernakelpatroon van daardie tyd was 'n analogie van die tot dusvêr onvolmaakte stelsel waarin die gawes en offerandes wat gebring was, nie die gewete van die aanbidder volkome kon reinig nie.

Hebreërs 9:10 Al hierdie uiterlike rituele met betrekking tot voedsel en drank en die verskillende seremoniële wassings en reëls vir liggaamlike gedrag is aan hulle opgelê tot die verwagte tyd van herstel; die voorspelde oomblik wanneer [1]alles wat krom was, reguit gemaak sou word en in sy natuurlike en oorspronklike toestand herstel sou word.

(Hierdie woord, [1]diothosis, word slegs op hierdie een plek in die Nuwe Testament gebruik; wat krom was, sal heeltemal reguit gemaak word, en iets wat op een of ander manier uitsteek of uit lyn geraak het, as gebreekte of misvormde ledemate na sy natuurlike en normale toestand herstel.)

Hebreërs 9:11 Maar nou het Christus sy openbare verskyning gemaak as Hoëpriester van 'n volmaakte tabernakel. Die goeie dinge wat voorspel is [1]het aangebreek. Hierdie nuwe tabernakel is nie 'n gekompromitteerde replika van sy skadutipe, mensgemaakte een nie. Dit is die regte ding.

([1] Die werkwoord, γενομενων [1]genomenōn, is die Aoristiese deelwoord, wat ontstaan het. Ongelukkig het die een of ander latere kopiïs doelbewus die woord genomenōn weggelaat; hulle het net 10:1 oorgeskryf, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, die seëninge wat binnekort sou kom. Dit is duidelik dat die herstel van God se oorspronklike woonplek in menselewe weer geopenbaar word.)

Sien Petrus se kragtige getuienis in Handelinge 3:11-26. Dit is net nadat hy en sy metgesel Johannes 'n kreupele bedelaar by die tempel genees het. [Slegs 'n paar dae na Pinkster.] Onthou nou, hulle het nie vir hom gesê, jammer Meneer, jy het Jesus met 50 dae gemis nie. Hulle het hierdie man ook nie na 'n onsigbare Jesus gewys wat in die lug verdwyn het nie; hulle het met vrymoedigheid vir hom gesê: Meneer, kyk na ons. Wat ons het, behoort aan jou. Toe almal in verwondering bymekaargekom het oor hierdie fantastiese wonderwerk, wat deur twee ongeletterde vissermanne verrig is, het Petrus hulle met vrymoedigheid aangespreek:

Handelinge 3:19 Laat dit jou [1] wekroep wees vir eens en vir altyd. Kyk na die feit dat jou sondes en letsels [2]heeltemal uitgewis is, en [3]keer terug na die een van wie julle afgedwaal het. Nou kan julle tye van [4]totale vekwikking ervaar in die [5]aangesig tot aangesig, onmiddellike omhelsing van die Here.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

([1] Die woord, [1]metanoēsate, μετανοησατε - word wakker gemaak in jou gedagtes - dit is die Aoristiese Aktiewe Imperatiewe tyd, wat beteken, kry dit verby en klaar] -

[2] Dan gebruik Petrus die Aoristiese Passiewe Infinitiewe tyd εξαλειφθηναι, wat duidelik nie na 'n toekomstige gebeurtenis verwys nie. Die Aorist Infinitief bied die aksie wat deur die werkwoord uitgedruk word aan as 'n voltooide eenheid met 'n begin en einde. Van die werkwoord, [2]exaleiphō, met drie komponente, ek, uit en aleiphō, met a, as 'n deeltjie van vereniging, en liparos, om te smeer, om 'n vlek te laat; letsels van kwetsende ervarings was soos vetvlekke wat in die geheue gestoor is.

[3] en keer terug na waar jy vandaan gedwaal het, [3]epistrepsate ook die Aoristiese Aktiewe Imperatiewe tyd soos in [1].

[4] Die woord αναψυξεως, [4]anapsuxis van ana op, en ψύχω psuchō om weer asem te haal; 'n unieke woord wat net een keer deur dr Lukas gebruik is, wat beteken om asem te skep; hemelse asem van bo; geestelike verjonging/verkwikking.

[5] Die mens Jesus, die Messias, het 'n gesig aan die onsigbare Vader gegee! Die woord, πρόσωπον [5]prosopon gesig; aangesig. Jesus is die aangesig van die Vader. As jy my gesien het, het jy die Vader gesien. Dit was sy doel, om die Abba-eggo in elke menslike hart te laat resoneer en te verlos.)

Handelinge 3:20 Jesus is die [1]egte Christus, die een van wie die profete die hele tyd gepraat het; hy is die begeerte van die nasies, die einste [2]Een waarna julle uitgesien het, die enigste Messias, wat na julle toe gestuur sou word.

([1] Die beste tekste lees προκεχειρισμένον, [1]prokecheirismenon, wat beteken, die profetiese en outentieke, met die hand uitgesoekte een vir jou. Hierdie uitgesoekte een druk 'n kragtige, persoonlike stempel af op die feit dat hy in sy inkarnasie die pasgemaakte, verwagte Messias is. Slegs deur Lukas gebruik in Handelinge 22:14; Handelinge 26:16. Die werkwoord beteken oorspronklik om in die hand te neem. Hy is dus met die hand gekies/pasgemaak vir jou. [Dit is die Perfekte Passiewe Deelwoord, wat 'n toestand beskryf wat bestaan, as gevolg van iets wat voorheen gebeur het]

[2] Dan die woord, αποστειλη [2]aposteilē, wat die Aoristiese Aktiewe Konjunktief is, wat 'n wens uitspreek met betrekking tot 'n enkele gebeurtenis. Die Aoristiese Aktiewe Konjunktief is 'n suiwer vorm wat 'n definitiewe uitkoms aandui wat sal gebeur as gevolg van 'n ander verklaarde aksie [die profetiese woord]. Sien Johannes 12:23, Jesus, wat onmiddellik die profetiese betekenis van die oomblik verstaan het, het geweet dat Hy die Messias was na wie al die nasies verlang het, en antwoord: Die uur is hier vir die Seun van die mens om verheerlik te word. [Jesus het die Skrif soos in 'n spieël bestudeer – hy het geweet dat dit in die boek oor hom geskryf staan.] Haggai 2:7 en die begeerte van die nasies sal kom...)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Handelinge 3:21 Jesus is die tema van God se gesprek, van die vroegste eeue af, deur die lippe van die profete wat die Messias in die baarmoeder van hulle woorde gedra het. Hy sou die hele tyd in die onsigbare hemelse ryk gehou word vir 'n tyd soos hierdie. Hy is die [1]herstel van alle dinge.

([1] Die idee van herstel was deel van die Messiaanse verwagting. Hier, in konteks met die genesing van 'n kreupele man, teken Lukas Petrus op deur die selfstandige naamwoord ἀποκαταστάσεως [1]apokatastaseo[s] te gebruik. Die werkwoord, αποκαταστησει om na sy natuurlike en oorspronklike toestand te herstel; as 'n tegniese mediese term dui dit op volledige herstel van gesondheid; die herstel van 'n ontwrigte gewrig na sy oorspronklike plek.

Sien ook die sinoniem daarvan, diothese, wat in Hebreërs 9:10 gebruik word Al hierdie uiterlike rituele met betrekking tot voedsel en drank en die verskillende seremoniële wassings en reëls vir liggaamlike gedrag is aan hulle opgelê tot die verwagte tyd van herstel; die voorspelde oomblik wanneer [1]alles wat krom was, reguit gemaak sou word en na sy natuurlike en oorspronklike toestand herstel sou word. (Hierdie woord, [1]diotose, word slegs op hierdie een plek in die Nuwe Testament gebruik; wat krom was, sal heeltemal reguit gemaak word, na sy natuurlike en normale toestand herstel word, iets wat op een of ander manier uitsteek of uit lyn geraak het, as gebreekte of misvormde ledemate.

Die geloof sien hom eerste, dan sal alle vlees dit saam sien! Jesaja 40:3-5.

Petrus onthou duidelik sy, Jakobus en Johannes se ontmoeting op die berg van die gedaanteverandering met Jesus, toe Moses en Elia ook verskyn het. Toe spreek 'n stem uit die wolk, dit is my Seun, die vleesgeworde Logos [eklegō] - hoor hom. Lukas 9:35.

Sien Matteus 17:9 En toe hulle van die berg afkom, het Jesus hulle beveel: Vertel aan niemand die visioen nie totdat die Seun van die mens uit die dood opgewek is nie.

Matteus 17:10 En hulle het hom gevra: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elia eers moet kom?

Matteus 17:11 Hy antwoord: Elia kom, en hy moet alles herstel;

Matteus 17:12 Maar Ek sê vir julle: Elia het reeds gekom, en hulle het hom nie herken nie, maar aan hom gedoen net wat hulle wou. So sal ook die Seun van die mens deur hulle toedoen ly.

Matteus 17:13 Toe het die dissipels verstaan dat hy met hulle oor Johannes die Doper praat. Sien Lukas 3:3-6 in die Spieëlbybel {Mirror}])

Handelinge 3:22 Het Moses nie vir ons gesê nie: Die Here jou God sal 'n profeet uit jou midde opwek wat soos ek is. Gee jou onverdeelde aandag aan elke detail van sy gesprek en handelinge met jou.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

(Die Jode het Moses as 'n tipe van Christus verstaan. Johannes 1:21 Mag jy moontlik die wedergeïnkarneerde Elia wees? Waarop hy geantwoord het: Nee, ek is beslis nie. Dan moet jy die profeet wees wat Moses gesê het sou kom? Nee, het hy gesê: Ek is nie. [Deuteronomium 18:15; Johannes 6:14; Handelinge 3:22])

Handelinge 3:23 Wat 'n dwase ding is dit tog om Jesus te verwerp. Daar is geen tweede Messias op die profetiese spyskaart nie. So, as jy reeds misluk het om Jesus met Moses se woord te verbind, dan het jou hele Messiaanse verwagting op niks uitgeloop nie.

(Lit. — om te ignoreer wie Jesus is, deur Moses nie in vers 22 te hoor nie [wie die Joodse volk tot 'n groot mate definieer], maak jou Messiaanse verwagting heeltemal tot niet.)

Handelinge 3:24 Al die profete, van Samuel af, het van hierdie huidige tyd gespreek en aangekondig.

(1 Samuel 3:1 En die seun Samuel het die HERE onder Eli gedien en die woord van die HERE was in daardie dae skaars; daar was geen gereelde visioene nie.

Samuel se vader was van râmâthayim tsôphÎym צוֹפִיםָרָמָתִי — van die dubbelvorm van H7413 en die meervoud van die aktiewe deelwoord van H6822; dubbele hoogte van wagte. 'n Kragtige profetiese prentjie van die toekoms.)

> Handelinge 3:25 En julle is die seuns van die profete en die verbond wat God gesluit het met julle vaders wat in Abraham se aangesig gespieël (weerkaats) was toe Hy gesê het: In julle nageslag sal Ek [1]al die geslagte van die aarde seën.

([1] ἐνευλογέω [1]eneulogeō̄ word slegs hier en in Galasiërs 3:8 gebruik. Letterlik, om gedompel te word in die welgedaan aankondiging — die seën.

Galasiërs 3:8 Die Skrif vertel profeties dat die massa nie-Joodse nasies deur geloof geregverdig sou word en nie deur hulle eie vermoë om regverdig te wees nie. Hierdie aankondiging deur God oor Abraham is voorafgaande van die evangelie. God het gesien dat elke nasie ingesluit is in dieselfde beginsel van die geloof waarvan Abraham 'n baanbreker was. In jou word al die nasies van die aarde gelyk verteenwoordig in die seën van die geloof. *([Genesis 22:17] Ek sal julle inderdaad seën, en Ek sal julle saad vermeerder soos die sterre van die hemel en soos die sand op die strand. En jou nageslag sal die poort van hulle vyande besit, Genesis 22:18 en deur jou saad sal al die nasies van die aarde hulleself seën. Geregtigheid deur geloof is die openbaring van die evangelie; [Romeine 1:17 en Habakuk 2:4] die regverdige sal lewe deur sy (God se) geloof Geregtigheid deur God se geloof bepaal jou lewe.)*

Ook Matteus 26:28 want dit is my bloed wat uitgestort moet word vir die menigtes, tot vergifnis van sondes, die bloed wat die Verbond bekragtig. Sien 1 Petrus 1:18,19.)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

In die volgende vers kondig Petrus duidelik aan dat Jesus na sy opstanding nou weer verskyn het, weerspieël in hierdie wonderwerk, verrig deur gewone mense wat die wese van die vleesgeworde Christus in sy eerste koms besef het. Die enkele koringkorrel wat in die grond geval en gesterf het, het nie alleen gebly nie. Dit het baie vrugte afgewerp. *[Onthou* Matteus *17:9 En toe hulle van die berg afkom, het Jesus hulle beveel: Vertel niemand die visioen totdat die Seun van die mens uit die dood opgewek is nie.]*

Handelinge 3:26 Nadat Hy sy [1]kind, Jesus, uit die dood uit opgewek het, het Hy Hom eerstens aan julle opdrag gegee, om julle te seën deur julle weg te keer van die [3]ponēros *[bose]* stelsel van vermoeiende arbeid en ergernisse.

([1] Let wel, NIE sy dienaar nie, soos in sommige vertalings — Die woord, παῖς

[1]pais, seun [G3816] — is in die LXX op die meeste plekke waar die Hebreeuse teks עבד verkies, ebed, slaaf. Sien Jesaja 52:13 in die Septuagint, Kyk. My seun sal vol verstand wees, hy sal verhef en bekroon word met uiters groot agting. [συνήσει Suniesei van Suniemi, om te verstaan; soos in twee riviere wat saamvloei. In die Skrif is daar ook die idee van die menswording — die woord wat vlees geword het — oor my geskrywe. [ὁ παῖς μου ho pais mou — my seun — kai hupsothesetai] hy sal verhef word [kai doxasthesetai sphorda,] en versier word met uiters groot agting. Die Masoretiese teks dateer duisend jaar later as die Griekse Septuagint — LXX.

[2] Hy het [2]απεστειλεν gestuur — hom eers na julle [Jode] op 'n missie gestuur.

[3] Die woord, [3]ponēros, beteken vol arbeid, ontberings en ergernisse; die vrug van die boom van die kennis van goed en kwaad, ponēros. Dit eindig in 'n oordeel gebaseer op prestasie, die teenoorgestelde van 'n mening van goedkeuring gebaseer op waarde.

Hebreërs 9:16 Vir 'n testament om in werking te tree, moet die persoon wat dit gemaak het, gesterf het.

Hebreërs 9:17 Voordat die erflater sterf, is die testament bloot 'n toekomstige belofte met geen onmiddellike voordeel vir enigiemand nie.

Hebreërs 9:27 Dus, elke mens se [1]eenmalige afspraak met die dood word weerspieël in die volle gevolg van [2]hierdie einste oordeel, wat Jesus nou ontbind het.

([1]hapax soos in eenmalig; μετὰ met δὲ [2]τουτο hierdie κρίσις oordeel. Sien Johannes 12:31 Nou is die oordeel van hierdie wêreld; Dit is die oomblik waar die heerser van die wêreldstelsel [1]definitief uitgewerp word. [John gebruik hier 'n dubbelloopwoord, ekballō eksō - heeltemal uitgegooi. Dus uit die vergelyking gehaal. Lukas 10:18.] Die slang se kop is op die punt om verpletter te word. Genesis 3:15; Kolossense 2:14,15. En Johannes 16:11 Dan sal die wêreld oortuig wees dat die oordeel wat hulle toekom, voltrek is toe die heerser van hierdie wêreldstelsel geoordeel is.)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Hebreërs 9:28 Dus, in hierdie konteks *[van almal se afspraak met die dood],* is Jesus die uiteindelike offer. Wat die eerste, skadu-bedeling bloot profeties op gewys het, het hy [1]eens en vir altyd vervul, toe hy [2] as 'n offer aangebied is, om [3] die sondes van die 4hele mensdom op Homself te neem. Nou, met sonde nie meer op die agenda nie, verskyn hy 'n [6] tweede keer, 5 uit hierdie dood, om duidelik gesien te word in almal se [7]heelhartige omhelsing van hom as Verlosser.

([1] Die woord, απαξ [1]hapax hier, weerspieël dieselfde 'eenmalige afspraak met die dood' in die vorige vers, wat nou in Christus afgesluit is.

([2] Die Aorist Passiewe Deelwoord προσενεχθεις van [2]prospherō, wat as 'n offer aangebied is: ἀναφέρω [3]anaphero,¯ [Aoristiese infinitief beskryf die aksie wat deur die werkwoord uitgedruk word as 'n voltooide eenheid met 'n begin en einde] om op jouself te neem as 'n las wat gedra moet word.

([3] Die voorsetsel εἰς eis dui op 'n finale gevolgtrekking; dan, τὸ πολλῶν [4]to pollōn die baie, die massa van die mensdom.

([5] Nou uit hierdie dood, verskyn hy 'n tweede keer; die Voorsetsel [5]ek dui altyd bron aan, uit.

([6] Die opstanding is dus sy [6]tweede verskyning in hierdie gesprek. Die woord, δεύτερος [6]deuteros, die ander van twee. Sy eerste verskyning was in sy geboorte, soos toe die Woord vlees geword het, en nou, die tweede keer, in sy opstanding wat in sy teenwoordigheid in die Heilige Gees in ons vlees onthul is!

*([7] In hul heelhartige omhelsing van hom; die Datiewe aspek dui ook op ligging in, dus, τοις αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις[7]*Apekdechomai*, van apo,weg van, [wat 'n mens voorheen gedefinieer het] en ek,uit die bron; en Dechomai, om in 'n mens se hande te neem, om heelhartig te aanvaar, om ten volle te omhels. In sy opstanding het hy weer verskyn as die seëvierende Verlosser van die wêreld. Sonde is nie meer op die agenda nie; die Lam van God het die sondes van die wêreld weggeneem. Jesus Christus het die mensdom se bestemming met die dood en oordeel vervul! [1 Korintiërs 15:3-5, Romeine 4:25, Handelinge 17:30, 31. Romeine 6:10.]*

[8] Baie Skrifgedeeltes is vertaal en geïnterpreteer uit slegs 'n futuristiese oogpunt en het gevolglik baie, soos die Jode, geneutraliseer om steeds ywerig te wag vir ŉ Messias wat nog moet kom. Die Verlosser het eens en vir altyd as Messias gekom. Jesus het weer na sy opstanding verskyn, en nou is sy opstandingslewe in ons as sy liggaam, die verlenging van sy tweede verskyning; God doen 'n beroep op 'n reeds versoende wêreld om versoen te wees. [Handelinge 3:26, 2 Korintiërs 5:19, 20] Deur eeue heen gaan die kerk voort om die werklikheid wat God reeds ten volle in die vleesgeworde Christus bereik het, uit te stel.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Ons is nou reeds ten volle verteenwoordig in sy onberispelikheid. Die tradisionele, wederkoms leerstelling is glad nie die konteks van hierdie hoofstukke nie. [Sien 1 Petrus 1:10-13] Die Aramese woord, maranatha, מרן אתא maran ata, beteken: Ons Here het gekom.

Sien Galasiërs 1:4 Genade en vrede het hul verwysing in die feit dat Jesus Homself as die sondebok vir ons sondes gegee het en ons uitgeruk het uit die boosheid van hierdie huidige godsdienstige era wat ons binnegedring het. Dit was presies wat die Vader in sy liefde vir die mensdom beplan het.

Galasiërs 1:5 Sy glorieryke reputasie is tydloos; dit strek verby alle tye en seisoene. Ons salueer hom met ons amen. (Niks wat godsdiens in enige ouderdom of konteks kommunikeer, kan hom ewenaar nie.)

Galasiërs 1:6 Ek is verbaas dat julle so maklik mislei kan word om die Evangelie vir 'n foefie te verruil. Die Evangelie openbaar die integriteit van jou oorspronklike identiteit wat in Christus gered is. Die foefie is 'n konglomeraat van genade en wettiesheid. Hierdie mengsel kom neer op 'n doen-dit-self-plan van verlossing. (Wat 'n resep vir 'n ramp is.)

Galasiërs 1:7 Daar is geen ander evangelie nie, ten spyte van die baie sogenaamde Christelike produkte wat as die evangelie gebrandmerk word. As enige sweempie van die wet oorbly, is dit nie goeie nuus nie, maar bloot godsdienstige mense se idees, wat afbreek doen aan die evangelie van Christus. (Sommige probeer om julle gedagtes te ontstel deur die Evangelie te verdraai om hulle eie mening te akkommodeer.)

Dieselfde wolk wat hom verberg het, openbaar hom nou

Handelinge 1:9 En terwyl hulle na hom gekyk het, is hy opgeneem, en 'n [1]wolk het hom voor hulle oë bedek.

(Die Jode was bekend met die wolk. Sien Eksodus 13:21 in LXX die wolk van sy teenwoordigheid, wat die Israeliete in die woestyn gelei het — νεφέλη nephelē, van nephos. In Hebreeus, עננה annah, en Antieke Hebreeus, lees Enno van regs na links, 'n oog, o sien die vermenigvuldigde saad, nn dan, 'n prentjie van 'n man met sy arms opgehef in verwondering, wie kyk na 'n groot gesig, bv.)

In sy boodskap wat in Handelinge hoofstuk 3 opgeteken is, onthou Petrus duidelik sy, Jakobus en Johannes se ontmoeting op die berg van die gedaanteverandering met Jesus, toe Moses en Elia ook verskyn het.

2 Petrus 1:16 Ons is nie bedrieërs wat fiksies en fabels versin om gewig te gee aan ons weergawe van sy majestueuse [1]verskyning nie; met ons eie oë het ons die kragtige vertoning van die verligte [2]teenwoordigheid *[2parousian]* van Jesus, die Meester van die Christus-lewe, gesien.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

(Sy [1]verskyning hier verwys duidelik na hierdie spesifieke oomblik om Jesus te sien soos hulle hom nog nooit gesien het nie, Sy gesig het soos die son geskyn, selfs sy klere was stralend wit. Matteus 17.)

2 Petrus 1:17 Hy is skouspelagtig deur God die Vader met die hoogste eer en heerlikheid onderskryf. Toe spreek 'n stem uit die wolk: Dit is die Seun van my vreugde; hy behaag my heeltemal.

(Matteus 17:5 'n stralende wolk het hulle omhul.)

2 Petrus 1:18 Vir Johannes, Jakobus en Ek is die profetiese woord sonder twyfel vervul; ons het hierdie stem hard en duidelik uit die hemelse ryk gehoor terwyl ons saam met Jesus was in daardie heilige oomblik op die berg.

2 Petrus 1:19 Vir ons is die verskyning van die Messias nie meer 'n toekomstige belofte nie, maar 'n vervulde werklikheid. Nou is dit julle beurt om meer as 'n tweedehandse getuienis te hê. Neem my woord soos 'n mens snags 'n lamp sou neem; die dag is op die punt om binne-in jou aan te breek, in jou eie begrip. Wanneer die Oggendster verskyn, het jy nie meer die lamp nodig nie; dit sal binnekort op die horison van julle eie harte gebeur.

Lukas 9:34 Terwyl Petrus nog besig was om te gesels, was hulle skielik deur ontsag getref en deur 'n wolk oorskadu en daarin gehul.

Lukas 9:35 Toe spreek 'n stem uit die wolk: Dit is my Seun, die vleesgeworde Logos *[eklegō]* — hoor hom.

(Die stem van sy Vader bevestig dat sy geliefde seun die afsluiting is van die gesprek wat verteenwoordig word in beide Moses, [die wet] en Elia, [die profete] Markus, Matteus en Petrus haal aan, die Seun van my vreugde in plaas van uitverkore eklegō; Markus 9:7; Matteus 17:5. 2 Petrus 1:16-19.

Petrus weet egter presies wat hy in 1 Petrus 2:9 sê: U is 'n bewys van die outentieke [eklegō] generasie; u getuig van die oorspronklike idee van die koninklikheid van die ware priesterskap [die orde van Melgisedek;] u is 'n volmaakte prototipe van die skares mensdom. Julle is die generasie mense wat die afsluiting [eis] van die profetiese, poëtiese gedagte van God is, van die sirkel wat voltooi is. [Sien 1 Petrus 1:3] Julle publiseer die uitnemendheid van sy verheffing en wys dat julle egte identiteit vanuit die duisternis gered is en in sy skouspelagtige lig gebring is. [Die woord eklegō is tradisioneel vertaal om uitverkiesing te beteken — ek verkies om die feit te beklemtoon dat ek 'n voorsetsel is wat altyd na oorsprong of bron wys en die werkwoord legō word geassosieer met sy selfstandige naamwoord logo's soos in die konteks van Johannes 1:1,14. Die oorspronklike gesprek.] Sien Hebreërs 1:1-3- Jesus is die gesprek van God — hy is die Logos — Ook, Johannes 1:1,2,5,9,14, Om terug te gaan na die heel begin, is om die Woord reeds daar teenwoordig te vind; van aangesig tot aangesig met God. Die Woord is “ek is”; God se welsprekendheid weerklink en eindig in hom. Die Woord is gelyk aan God. Die begin weerspieël die

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Woord van aangesig tot aangesig met God. [Niks wat in die Woord gesien word, lei die aandag af van wie God is nie. As julle My gesien het, het julle die Vader gesien.] Die duisternis was deurboor en kon hierdie lig nie begryp of verminder nie. 'n Nuwe dag vir die mensdom het aangebreek. Die outentieke lig van die lewe wat almal verlig, was op die punt om in die wêreld aan te breek.)

Lukas 9:36 In die stilte wat op die stem gevolg het, was Moses en Elia weg; dit was net Jesus. Die dissipels was sprakeloos en het voorlopig hul ontmoeting geheim gehou.

(Sien Matteus 17:9 Terwyl hulle van die berg afklim, het Jesus hulle nadruklik opdrag gegee om niemand van hul ontmoeting te vertel totdat hulle die Seun van die mens uit die dood sien opstaan nie.)

1 Korintiërs 10:1 Onthou nou hoe die hele volk Israel uit slawerny verlos is; die wolk van God se teenwoordigheid, beskerming en voorsiening het almal gelyktydig ingesluit. Hulle is almal wonderbaarlik deur die Rooi See op droë land gelei en het gesien hoe hul onderdrukkers heeltemal verslaan is.

(Hierdie Egiptenare wat julle vandag sien, sal julle nooit weer sien nie. [Eksodus 14:13]. Hulle eie ongeloof, en nie Farao nie, was die rede vir hul veertig jaar lange ompad in die woestyn.)

1 Korintiërs 10:2 Die wolk en die see was 'n soort doop wat hulle ondergaan het om hulle met Moses te vereenselwig wie hulle uit slawerny gelei het.

(Dit was alles 'n profetiese beeld van Christus wat ons uit slawerny en gevangenisskap in sy dood en opstanding gelei het.)

Openbaring 1:7 Kyk, hy kom met 'n [1] groot digte menigte, 'n ontelbare menigte mense, verenig as een, soos die deeltjies water in 'n wolk. Elke oog sal hom sien, nie net as waarnemers nie, maar hulle sal hom sien vir wie hy werklik is — selfs diegene wat aan sy moord deelgeneem het, toe hulle sy hande en sy voete deurboor het. Elke volk van die aarde sal hom sien en baie sal ween ter herinnering aan hulle dwase verwerping van hom. Dit sal sekerlik so wees.

(Die woord nephos is 'n wolk, 'n groot digte menigte, 'n massa. Sien Filippense 2:8-12.)

Openbaring 1:8 Die God wat Here is oor alle dinge sê: Ek is die Alfa en die Omega — my ek-is-heid definieer tyd — ek is hede, verlede en toekoms. *(Die vereniging van Alpha en Omega, in Grieks, maak die werkwoord αω aō, ek haal asem. En in Hebreeus die vereniging van die eerste en laaste letter in hul alfabet,*

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Aleph [bulkop] en Tav [die kruis] maak ta in Antieke Hebreeus of את in moderne Hebreeus — et, wat die Rabbi's interpreteer as die eerste materie waaruit alle dinge gevorm is, [sien Genesis 1:1]. Die deeltjie et, is onvertaalbaar in Engels, maar, sê Rabbi Aben Ezra, dit dui op die inhoud van iets. Jesus is die [1]Alpha en Omega in wie ons leef, beweeg en ons wese het. Hy is inderdaad nader aan ons as die lug wat ons inasem. Moenie 'n dag mors om vir nog 'n dag te wag nie.)

1 Tessalonisense 4:17 In die nadraai van hulle oopstanding sal ons almal versamel word in 'n groot digte menigte van 'n ontelbare massa mense, verenig as een, soos die deeltjies water in 'n wolk, en ons sal die Here teëkom in die lug wat ons inasem en so sal ons voortdurend ons ek-is-heid in ons eenheid met Hom vier.

(Alle vlees sal sy heerlikheid saam sien — uiteindelik sal elkeen besef dat Godheid en mensdom getroud is — die Bruid en haar Bruidegom is verenig.)

Hebreërs 12:1 So nou is die verhoog vir ons gereed gemaak: al hierdie geloofshelde moedig ons aan, hulle is die [1]wolk van getuies, as 't ware soos 'n groot menigte toeskouers in die amfiteater. Dit is ons oomblik. Soos 'n atleet wat vasbeslote is om te wen, sal dit dom wees om enige bagasie van die ou regstelsel saam te dra en gewigtig te maak. Maak seker dat jy nie julle voete verstrengel met 'n sonde-bewussyn nie. Word absoluut vaartbelyn in geloof. Hardloop die wedloop van jou geestelike lewe met totale oorreding.

(νέφος [1]nephos, 'n wolk, 'n groot digte skare, 'n menigte.)

Lukas 9:27 Die Koninkryk van God is nie 'n toekomstige gebeurtenis buite jou bereik nie. Jy hoef nie te wag totdat jy dood is om dit te sien nie; sommige van julle wat hier staan, is op die punt om [1]dramaties te sien waarvan ek praat.

([Die woord, ὁράω [1]horaō, om te staar; om met verwondering te kyk; om te ontmoet; om self te sien.)

Saulus beleef 'n onverwagte, skielike en skouspelagtige bekering wanneer Jesus aan hom verskyn en hom in lig verswelg. Hy stel Homself aan Hom voor en sê: Ek is Jesus van Nasaret wat jy vervolg. *Handelinge 22:6,8.* Hy getuig later in 2 Korinthiërs 4:6 Die ligbron is gegrond in dieselfde God wat gesê het: Lig, wees. En lig het uit die duisternis geskyn. Hy het die lamp in ons begrip aangesteek sodat ons die gelaatstrekke van sy eendersheid in die aangesig van Jesus Christus wat in ons gespieël word, duidelik kan herken.

Titus 3:3 Moenie streng teenoor ander wees nie. Onthou dat ons ook tipies dwaas was; ons was hardkoppig en onverskillig teenoor geestelike dinge, ons verslawing aan die sensuele en seksuele het ons in sirkels laat rondhardloop, ons was besig met kwaadwilligheid en haatlike jaloesie, ons was verveeld en eensaam, het dikwels glad nie van onsself gehou nie en mekaar gehaat.

(Die enigste verskil in terme van wie ons nou is en wie ons destyds was, is waarin ons nou weet waar is omtrent onsself.)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Titus 3:4 Maar toe, O wat 'n gelukkige dag. Dit was die vrygewigheid van God en sy voorliefde vir die mensdom wat soos 'n ligstraal tot ons deurgedring het. Ons dae van duisternis was verby. Lig het oral geskyn en ons het bewus geword: God het die mensdom gered. *(Sien Titus 2:11.)*

Die woord Parousia beteken nie die 2de koms nie

1 Tessalonisense 2:19 Ons verwag niks minder in die konteks van die evangelie as dat julle 'n ontmoeting van aangesig tot aangesig in die [1]onmiddellike teenwoordigheid van ons Here Jesus Christus geniet nie. Dit is ons vreugde en erekrans.

(Die woord [1]parousia praat van die onmiddellike teenwoordigheid van die Here. Van para, 'n Voorsetsel wat die naaste moontlike nabyheid aandui; intieme konneksie, en eimi, ek is. Daar is nie eens 'n sweempie van oordeel of straf in hierdie woord nie. Alhoewel daar goeie en akkurate definisies in Strongs is, moet asseblief nie alles glo wat jy daar lees nie. G3952 parousia van die Teenwoordige Deelwoord van G3918 pareimi; om naby te wees, dit is, koms; dikwels, terugkeer; spesifiek van Christus om Jerusalem te straf, of uiteindelik die goddelose!?

Die Griekse woord parousia, kom 24 keer in die NT voor, en 22 keer impliseer dit verkeerdelik 'n 2de koms of komende oordeel. Slegs twee kere word dit vertaal as teenwoordigheid. 2 Korintiërs 10:10, Filippense 2:12. Van al die Engelse vertalings wat ek nagegaan het, is dit net die Young's Literal translation korrek. Wat 'n jammerte dat hierdie woord oor die jare so dramaties verdraai is.

In die Griekse Septuagint Psalm 138:8 [in die Hebreeus is dit Psalm 139]: As ek my bed in Hadēs opmaak, vul u teenwoordigheid dit reeds. LXX — πάρειμι pareimi U onmiddellike teenwoordigheid — ek is.)

1 Tessalonisense 3:13 Die [1]heerskappy van die Christus-lewe grond julle in onberispelike onskuld, van aangesig tot aangesig voor ons God en Vader, in die voortdurende bewustheid van sy [2]teenwoordigheid in ons wedersydse samesyn met al die heiliges.

(Die onderwerp van die sin is die Here Jesus Christus uit die vorige vers. Sy heerskappy onderskryf die heerskappy van die Christus-lewe in ons. Weereens word die woord parousia in alle ander vertalings vertaal [behalwe YLT] as tweede koms.)

2 Petrus 1:16, Ons is nie bedrieërs wat fiksies en fabels versin om gewig te gee aan ons weergawe van sy majestueuse [1]verskyning nie; met ons eie oë het ons die kragtige vertoning van die verligte teenwoordigheid *[[2]parousian]* van Jesus, die Meester van die Christus-lewe, gesien.

(Petrus het beslis nie na 'n moontlike toekomstige gebeurtenis verwys nie. Sy [1]verskyning hier verwys duidelik na hierdie spesifieke oomblik om Jesus te sien soos hulle Hom nog nooit gesien het nie. Sy gesig het soos die son geskyn, selfs sy klere was stralend wit. Matteus 17.)

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

1 Tessalonisense 4:13 Ek wil nie hê dat julle onkundig moet wees oor diegene wat skynbaar vas slaap in hulle onverskilligheid en ongeloof nie. Dit is nie nodig vir julle om te treur asof daar geen hoop vir hulle is nie.

(Sien 1 Korintiërs 15:51 [1]Dink na oor hierdie verborgenheid, ek wil julle iets wys wat julle nog nooit gesien het nie: [2]almal sal uit die slaap wakker word; ons sal [3]almal presies dieselfde verandering ervaar. Kyk, 'n Verborgenheid — [1]idou monster; [2]pantes ou koimethesometha, wat beteken niemand sal slaap nie; [3]pantes de allangesometha; almal sal verander word.)

1 Tessalonisense 4:14 Ons glo dat Jesus gesterf en opgestaan het, en dat Hy selfs diegene wat nog nie tot Hom ontwaak het nie, ten volle verteenwoordig en insluit. God sal hulle lei om te besef dat hulle inderdaad in Jesus is.

(Die woord [1]agō beteken om te lei soos 'n herder sy skape lei. Sien 1 Korintiërs 1:30, Ef. 1:4.)

1 Tessalonisense 4:15 Ons gee stem aan die woord van die Here, ons is God se wekroep vir die wat slaap. Ons vertoon die [1]onmiddellike tasbare teenwoordigheid van die Here en sal hulle nie [2]uitsluit nie.

([1] Die woord [1]parousia beteken onmiddellike teenwoordigheid. Sien my kommentaar in 1 Tessalonisense 2:19.

[2] Sien die gebruik van die woord [2]phthanō, om te voorkom, te belemmer of uit te sluit,ook in 2 Korinthiërs 10:14, Ons bediening aan julle is 'n bewys dat daar geen geografiese beperkings is wat julle moontlik van die evangelie van Jesus Christus kan uitsluit nie.

Sien ook 1 Tessalonisense 3:12, Ons kan reeds sien hoe die Here veroorsaak dat die liefde wat ons vir julle het, elkeen van julle dinamies beïnvloed en damwalle breek om die hele wêreld te oorstroom. Die mense wat in die duisternis wandel, het 'n groot lig gesien. Die ware lig wat almal verlig, het gekom. En die heerlikheid van die Here sal geopenbaar word en alle vlees sal dit saam sien.)

1 Tessalonisense 4:16 *[Daar bly geen skeiding tussen die dooies en die lewendes oor nie; almal sal die groot ontwaking teëkom, waar die onsigbare die sigbare ontmoet.]* In hul ontwaking sal die dooies almal eerstehands sien hoe die Here uit die onsigbare hemelse ryk na hul onmiddellike sigbare horison stap met 'n aanhitsende uitroep en sy triomfantlike heerskappy met ’n weergalmende stem wat klink soos ’n trompet, aankondig.

1 Tessalonisense 4:17 In die nadraai van hulle opstanding sal ons almal versamel word in 'n groot digte menigte van 'n ontelbare skare mense, verenig as een, soos die deeltjies water in 'n wolk, en ons sal die Here teëkom in die lug wat ons inasem en so sal ons voortdurend ons Ek-is-heid in ons eenheid met Hom vier.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

(Jesaja 40:5 Alle vlees sal sy heerlikheid saam sien — uiteindelik sal elkeen besef dat Godheid en mensdom getroud is — die Bruid en haar Bruidegom is verenig.

1 Tessalonisense 4:18 Die feit dat ons almal diep verbind is in dieselfde bron van ons 'wese', veroorsaak dat ons voortdurend in hierdie gesprek met mekaar betrokke is.

Die twee bedelings waarna die boek Hebreërs verwys

Dit is duidelik dat die eerste en die tweede manifestasies van Jesus wat keer op keer in die boek Hebreërs na verwys word, die twee afsonderlike bedelings van die ou en die nuwe weerspieël; die profetiese skaduwee in die Skrif, en die substansie wat in die vleesgeworde Christus onthul word.

Hebreërs 9:11 Maar nou het Christus sy openbare verskyning gemaak as Hoëpriester van 'n volmaakte tabernakel. Die goeie dinge wat voorspel is, het aangebreek. Hierdie nuwe tabernakel is nie ' 'n gekompromitteerde replika van sy skadutipe, wat deur die mens gemaak is nie. Dit is die regte ding.

Hebreërs 6:17 In dieselfde konteks word ons gekonfronteer met God se gretigheid om tot die uiterste te gaan in sy handelinge met ons as erfgename van sy belofte, en om alle moontlike gronde vir twyfel of twis uit die weg te ruim. Om ons te oortuig van die onveranderlike karakter en finaliteit van sy voorneme, het hy homself tot 'n eed beperk. Die belofte wat reeds deur erfenis aan ons behoort, word nou ook onder eed bevestig.

([1] Die woord [1]mesiteuō word gebruik, tussenbeide geplaas of bemiddel. Vergelyk mesitēs, bemiddelaar, van mesos, midde. In die inkarnasie het God homself in ons midde in sy skepping geposioneer. Sien Galasiërs 3:20

Die Woord is die belofte; die geïnkarneerde, gekruisigde en opgestane Christus is die bewys. Hy begeer om die erfgename van die belofte meer oortuigend die onveranderlike karakter van sy voorneme te toon. RSV.

Die mensdom is nie van die duiwel verlos nie; 'n dief word nooit 'n eienaar nie; Jesus het ook nie gedoen wat hy gedoen het om sy Vader se gedagtes oor ons te verander nie. Dit was ons gedagtes wat oorreding nodig gehad het. God moes nie met sy skepping versoen word nie; God was in Christus toe Hy die wêreld met Homself versoen het. 2 Korintiërs 5:18-20.)

Hebreërs 6:18 Ons het dus nou te doen met twee onomkeerbare feite wat dit vir enigiemand onmoontlik maak om God verkeerd te bewys; dus word ons oortuiging oor ons verloste identiteit kragtig versterk. Ons het reeds tot binne in hierdie bestemming ontsnap; ons verwagting het binne ons onmiddellike bereik gekom.

(Die belofte van verlossing word regdeur die Skrif volgehou en die vervulling van daardie belofte is in Jesus. Sien Johannes 8:13-18 Johannes 8:17 Dit behoort dit vir jou dudelik te maak, want daar is in julle wet geskrywe dat die getuienis van twee waar is.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

[Hierdie gesamentlike getuienis van twee is nie waar net omdat hulle saamstem nie, elkewaarheid moet op sy eie bene kan staan; dit moet afsonderlik waar wees. Maar as hulle nie saamstem nie, val die getuienis op die grond. Deuteronomium 17:6; en Deuteronomium 19:15. -Robertson. Ook Openbaring 10:6 Sien aantekeninge oor die eed aan die einde van Openbaring 10 ook die aantekeninge oor die getuienis van Jesus aan die einde van Openbaring 20.])

Hebreërs 6:19 Ons harte en verstand is sonder twyfel; veilig geanker in die binneste voorhowe van God se onmiddellike Teenwoordigheid; anderkant die *(profetiese)* voorhangsel.

Hebreërs 6:20 Deur namens ons daarheen te gaan, het Jesus vir ons ’n weg gebaan en elke soort hindernis verwyder wat ons moontlik van die belofte kon wegwys. In hom word ons vir altyd verteenwoordig; hy het ons Hoëpriester geword na die orde van Melgisedek. Ons geniet nou dieselfde bevoorregte toegang as hy.

(Hy het gesê: Ek gaan om vir jou 'n plek voor te berei sodat jy kan wees waar ek is. Op daardie dag sal julle nie meer twyfel dat Ek en die Vader een is nie; jy sal weet dat Ek in die Vader is en jy in My en Ek in jou. Johannes 10:30, 14:3, 20.

Hebreërs 8:7 As daar geen foute met die eerste bedeling was nie, waarom dan die moeite doen om dit met 'n tweede te vervang? Jesus is duidelik aangetoon as die voltrekking van die bedeling van veroordeling; hy het elke enkele profetiese aanwyser vervul in sy sending as die Messias-Christus.

Hebreërs 9:1 Die eerste stelsel het 'n spesifieke patroon van aanbidding gevolg wat in 'n spesifieke en heilige plek van aanbidding uitgevoer is.

(Die detail daarvan spreek in skadutaal van die nuwe.)

Hebreërs 9:2 Die eerste tentarea is die Heilige Plek genoem; die enigste lig hier het gekom van die [1]kandelaar wat die tafel verlig het waarop die [1] vertoonbrood aangebied is.

([1] Die 1kandelaar was 'n pragtig versierde goue staanlamp wat ontluikende en bloeiende amandeltakke uitgebeeld het. Onthou dat dit ook is wat Jeremia in Jeremia 1:12 gesien het toe God gesê het; ek is wakker oor my woord om dit uit te voer. Dieselfde Hebreeuse woord word hier gebruik, שָׁקַד shaqad; die amandel is die wakker-word boom genoem, omdat dit eerste tydens lente geblom het, terwyl die ander bome nog in hulle winterslaap was.

[2] Die Hebreeuse woord לחם הפנים *lechem haPānīm, gesigsbrood of brood van die teenwoordigheid. Wat met ons in Christus gebeur het, is volgens God se ewige doel [Brood van die Teenwoordigheid, of vertoonbrode, in Grieks, πρόθεσις [2]protese, vooraf ontwerpte/profetiese doel] wat Hy in elke profetiese wyser en skadubeeld aangetoon het; in die Hebreeuse tradisie het die vertoonbrood gewys na die ware brood uit die hemel, die outentieke woord wat uit die mond van God*

gekom het – Jesus, die vleesgeworde woord – wat die lewe van ons ontwerp onderhou. Die vertoonbrood het gewys op die daaglikse lewensonderhoud in die vlees as die uiteindelike tabernakel van God, verwesenlik in die ontmoeting van Jesus met die twee manne van Emmaus; hulle harte het gebrand van resonansie en geloof terwyl Hy die Skrif vir hulle oopgemaak het, en toe rondom die tafel is hulle oë oopgemaak om Hom te herken as die vervulling van die Skrif, hulle ware maaltyd geïnkarneer [Lukas 24:27-31]. Die mensdom sal nie van brood alleen lewe nie, maar deur die outentieke gedagte van God, die Woord wat uit sy mond voortgaan, die oorspronklike voorneme, sy beeld en gelykenis geïnkarneer, geopenbaar en verlos in die menslike lewe. Sien aantekening by 1 Korintiërs 11:34.)

Hebreërs 9:3 Die tweede voorhangsel het gelei na die binneste tent, bekend as die Allerheiligste.

Hebreërs 9:4 Daarin was die goue reukaltaar en die verbondsark. Die [1]kis was heeltemal bedek met goud, beide binne en buite. Daarin is die goue kruik gehou met 'n monster van die wonderwerk [2]manna uit die woestyn, asook die ontluikende staf van Aäron, *[Moses se staf — maar hier na verwys as Aäron s'n — toe hulle die eerste keer Farao ontmoet het, het Aäron se staf verander in 'n slang — die simbool van Farao se heerskappy, en die slangstawwe van die Egiptiese towenaars ingesluk het]* asook die twee gegraveerde kliptafels met die tien gebooie van die Verbond.

(Wys profeties op die herlaaide lewe van ons ontwerp waar die wet van agapē in ons innerlike bewussyn ingeskryf is. 'n Goue vuurpan was met die doel om vuur te dra, om wierook op die versoendag een keer per jaar in die uiteindelike plek van aanbidding te brand.

[1] Die woord [1]kibotos, die houtkissie, is dieselfde woord wat gebruik word vir Noag se ark; die houer van die mensdom se verlossing. Genesis 6:14

[2] Die [2]manna het profeties die ware brood uit die hemel afgebeeld, nie die brood wat deur die mensdom se arbeid voortgebring word nie. Johannes 4:35, 38. Noag נַח rus. Noag נַח het *guns gevind in* ֵ֫inin *die oë van die Here. Sien Genesis 6:8, dieselfde letters omgekeerd, soos in 'n spieëlweerkaatsing,* ֵ֫cnhen, *beteken, genade/guns.)*

Hebreërs 9:5 Bo en oor die ark van die Verbond was die twee Gerubs, beelde van heerlikheid, voorgestel as swewend op die versoendeksel wat die kis bedek het waarop die bloed een keer per jaar deur die Hoëpriester gesprinkel is om die sondes van die volk te bedek. Elke detail is betekenisvol, maar kan nie breedvoerig in hierdie skrywe bespreek word nie.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

*(Die Hebreeuse woord,*כפר *kopher, beteken om [spesifiek met bitumen] te bedek, figuurlik om te bedek deur wettige en gelyke ruil om 'n voorheen versteurde balans te herstel. Die wetlike vereiste volgens menslike tradisie en mitologie was oog vir oog, ens. Jesus spoor sy volgelinge aan om die ander wang te draai: Julle het gehoor dat daar gesê is: Oog vir oog en tand vir tand. Maar ek sê vir julle ...*

Die ark het 'n plek van barmhartigheid verteenwoordig waar versoening gedoen sou word. Onskuld moes bereik word teen 'n koste gelykstaande aan die vervangingswaarde van die vrede wat tussen die verskillende partye gesoek is. Sien ook Genesis 6:14, waar dieselfde woord die bedekking van Noag se ark met pik aandui. Die Kruis kan nie uit die vergelyking van versoening gehaal word nie.

God het Adam nie met die vel van 'n dier beklee weens 'n goddelike behoefte om gepaai te word nie, maar weens hulle onvoorwaardelike liefde vir Adam; hulle het die taal van Adam se eie oordeel gepraat: Adam, nie God nie, was skaam oor sy naaktheid. Die kleredrag was nie om God anders na Adam te laat kyk nie, maar om Adam beter oor homself te laat voel. En uiteindelik was dit om Adam profeties voor te berei vir die onthulling van die verborgenheid van die mensdom se verlossing in die menswording. Hier sou die Godheid hulleself in 'n menslike vel beklee, in 'n Seun; en die Leeu van Juda, sou die Lam van God word, om ons gedagtes te bevry om sy beeld en gelykenis in ons vel te herontdek. Sien 1 Petrus 1:2.

Sien 1 Petrus 1:18,19 hoe God die mees radikale sondeboktaal van die oordeelswet spreek en 'n dooie en oortollige stelsel finaal afsluit. In Psalm 40:6,7 word dit duidelik gestel dat God nie selfoffers of ander offers vereis nie. Jesus is die Lam van God. Hy bots seëvierend met die nuttelose offerstelsel.)

Hebreërs 9:6 In die konteks van hierdie reëling het die priesters hulle daaglikse pligte verrig, beide soggens en saans.

(Die daaglikse pligte het hul kleredrag en voorbereidings, wassings, offerandes, aansteek en versiering, die verwydering van die ou vertoonbrode en vervanging daarvan met vars brood ingesluit, en die besprinkeling van die bloed van die sondoffers voor die sluier van die heiligdom.)

Hebreërs 9:7 Die roetine is slegs een keer per jaar onderbreek, wanneer die Hoëpriester alleen die tweede tent, die allerheiligste plek van aanbidding, binnegegaan het met die bloedoffer vir sy eie en die mense se opgehoopte foute.

Hebreërs 9:8 Reeds in hierdie reëling het die Heilige Gees aangedui dat daar nog 'n heiliger weg was, anderkant die eerste tent, wat nog oopgemaak moes word. Terwyl die eerste patroon nog gehandhaaf is, kon die egte vervulling daarvan nog nie begin nie.

Hebreërs 9:9 Die tabernakelpatroon van daardie tyd was 'n analogie van die tot dusver onvolmaakte stelsel waarin die gawes en offerandes wat gebring is, nie die gewete van die aanbidder heeltemal kon reinig nie.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

Hebreërs 9:10 Al hierdie uiterlike rituele met betrekking tot voedsel en drank en die verskillende seremoniële wassings en reëls vir liggaamlike gedrag is aan hulle opgelê tot die verwagte tyd van herstel; die voorspelde oomblik wanneer [1]alles wat krom was, reguit gemaak sou word en in hul natuurlike en oorspronklike toestand herstel sou word.

([1] Hierdie woord, [1]diothosis, word slegs op hierdie een plek in die Nuwe Testament gebruik; wat krom was, sal heeltemal reguit gemaak word, van iets wat op een of ander manier uitsteek of uit lyn geraak het, as gebreekte of misvormde ledemate na sy natuurlike en normale posisie te herstel.)

Hebreërs 9:11 Maar nou het Christus sy openbare verskyning gemaak as Hoëpriester van 'n volmaakte tabernakel. Die goeie dinge wat voorspel is [1]het aangebreek. Hierdie nuwe tabernakel is nie ' ’n gekompromitteerde replika van sy skadutipe, wat deur die mens gemaak is nie. Dit is die regte ding.

([1] Die werkwoord, γενομενων [1]genomenōn, is die Aoristiese deelwoord; wat ontstaan het. Sommige latere kopiïste het doelbewus die woord γενομενων weggelaat; hulle het pas 10:1 oorgeskryf, die seëninge wat binnekort kom. Die herstel van God se oorspronklike woonplek in die menslike lewe word weer geopenbaar.)

Hebreërs 7:25 Deur hom is die mensdom se nadering tot God vir ewig verseker; hy gaan voort om die volle voleinding van hulle redding te kommunikeer.

([1] Die woord, ἐντυγχάνω [1]entugchanō van en, in en tugchanō, om die punt te tref: van een wat 'n spies gooi of ’n pyl afvuur. Dus om die individu in sy persoon akkuraat voor te stel as die vleesgeworde seun van die mens/seun van God. Sien Hebreërs 12:24,25.

Hebreërs 8:6 Jesus is nou die vervulling van al daardie beloftes waarna die ou gebruike bloot gewys het; soos wanneer pyle hul kol tref. Die bedeling wat hy nou administreer, is baie beter as die oue. Hy is die arbiter van 'n meer effektiewe verbond; goedgekeur waardeur 'n aankondiging van enorme voordeel vir die mensdom gemaak is.

Hebreërs 9:15 As [1] volle verteenwoordiger van die mensdom, het Jesus se dood 'n einde aan die ou bedeling gebring en die Nuwe Testament bekendgestel. Hy het ons verlos van die oortredings wat onder die eerste verbond opgeteken is en ons as erfgename geïdentifiseer; ons gekwalifiseer om deel te neem aan die volle erfenis van alles wat hy namens ons verkry het.

NOTAS OOR DIE EERSTE EN TWEEDE DOOD

([1] Die konsep van 'n [1]middelaar, mesitēs, in hierdie analogie is nie 'n tussenganger nie, asof Jesus die Vader se gedagtes oor ons moes verander; dit was ons gedagtes wat oortuig moes word. Jesus het ons nie van God gered nie; hy is ten volle God en ten volle mens, en in hom word die mensdom volkome verteenwoordig. Sien Galasiërs 3:20; ook Hebreërs 6:16-20.)

Hebreërs 9:28 Dus, in hierdie konteks *[van almal se afspraak met die dood],* is Jesus die uiteindelike offer. Wat die eerste, skadu-bedeling bloot profeties op gewys het, het hy [1]eens en vir altyd vervul, toe hy [2]as offerande aangebied is, om [3]die sondes van die [4]hele mensdom op Homself te neem. Nou, met sonde nie meer op die agenda nie, verskyn hy 'n [6]tweede keer, [5] ui[t] hierdie dood, om duidelik gesien te word in almal se [7]heelhartige omhelsing van hom as Verlosser.

Sien my uitgebreide hoofstukke oor hierdie onderwerpe na Hebreërs hoofstuk 9 in die 2020-hersiening van my boek, “DIVINE EMBRACE” [in druk of op Kindle]

HEBREËRS HOOFSTUK 10

10:1 Want die wet het vir ons 'n dowwe skadubeeld gegee van die belofte van die seëninge wat in die koms van Christus verwag was en het selfs die toekomstige betekenis daarvan uiteengesit. Die blote skets kon egter nooit verwar word met die werklike onderwerp wat dit verteenwoordig het nie. Die jaarlikse offerrituele as skaduwee van die uiteindelike manifestasie sal die aanbidder altyd ontoereikend laat voel en jaar na jaar herinner aan die sondigheid van die mensdom.

(Barnes Notes on Hebreërs 10:1, Want die wet was 'n skaduwee: Dit wil sê, die hele Mosaïese ekonomie was 'n skaduwee; want so word die woord Wet dikwels gebruik. Die woord skaduwee verwys hier na 'n rowwe buitelyn van enigiets, 'n blote skets, soos 'n skrynwerker met 'n stuk kryt teken, of soos 'n kunstenaar iets uiteensit wanneer hy op die punt staan om ’n skildery te maak.

Hy skets 'n buitelyn van die voorwerp wat hy wil teken, wat 'n mate van ooreenkoms met die skildery het, maar nie ware beeld is nie; want dit is nog nie voltooi nie. Die woorde wat in die beeld weergegee word, verwys na 'n skildery of standbeeld wat klaar is, waar elke deel 'n presiese voorstelling van die oorspronklike is. Die goeie dinge wat hier sal kom, verwys na die toekomstige seëninge wat deur die Evangelie aan die mensdom verleen sal word. Die idee is dat daar onder die antieke offers slegs 'n onvolmaakte voorstelling was; 'n dowwe uiteensetting van die seëninge wat die Evangelie aan mense sou gee. Offers was slegs 'n tipe voorstelling; hulle was nie van so 'n aard dat daar voorgegee kon word dat hulle die doel van die dinge wat hulle slegs moes verteenwoordig, sou kon beantwoord nie, en diegene wat hulle voorteenwoordig het, volmaak sou kon maak nie.

So 'n rowwe uiteensetting; so 'n blote skets, of onvolmaakte afbakening, kan net so min die doel beantwoord om die siel te red as wat die rowwe skets wat 'n argitek maak die doel aan 'n huis sou beantwoord, of net so min soos die eerste buitelyn wat 'n skilder teken, die doel van 'n volmaakte en voltooide portret kan beantwoord. Al wat deur een van die twee gedoen kon word, was om 'n verre en duistere idee oor te dra van wat die huis of die skildery kon wees, en dit was al wat deur die Wet van Moses bereik kon word.

Die Evangelie is nie meer 'n toekomsvoorspelling nie; dit is 'n nou en relevante openbaring. Ons praat goeie nuus, en nie net goeie voorspellings nie. Nuus het reeds gebeur. Elke definisie van afstand of vertraging word in Christus gekanselleer.)

10:2 As dit moontlik was om die volmaakte offer te bring wat die krag gehad het om enige spoor van 'n sondebewussyn suksesvol te verwyder, dan sou die offerstelsel sekerlik nie opgehou het om relevant te wees nie.

10:3 Maar in die herhaling van hierdie rituele offers is die bewustheid van skuldgevoelens versterk eerder as verwyder.

HEBREËRS HOOFSTUK 10

10:4 Die gevolgtrekking is duidelik: diereoffers kon niemand se sondigheid of sonde-bewussyn verwyder nie.

10:5 En wanneer Jesus, die Messias, opdaag as die vervulling van al die tipes en skaduwees, haal Hy Psalm 40:6-8 aan en sê: God het geen behae in selfoffers of enige ander offers nie; maar U het my inkarnasie verorden.

(Adam Clark skryf die volgende kommentaar: 'n Liggaam het U vir my voorberei — Die aanhaling deur die apostel van hierdie en die twee volgende verse is geneem uit die Septuagint, wat met skaars enige variasie lees maar baie verskil in verbale uitdrukking van die Hebreeus. In die Hebreeuse teks is Dawid se woorde, oznayim caritha li, לִי כָּרִית אָזְנַיִם wat ons vertaal: My ore het jy oopgemaak; maar die skrywer van hierdie brief haal aan, soma [liggaam] de katertiso moi; [wat ek in die Spieëlbybel {Mirror} vertaal het as, U het my inkarnasie verorden.] Hoe is dit moontlik dat die Septuagint en die apostel 'n betekenis het wat so heeltemal verskil van die betekenis van die Hebreeus? Dr. Kennicott het hier 'n baie vernuftige vermoede: hy veronderstel dat die Septuagint en die apostel die betekenis van die woorde uitgedruk het soos dit gestaan het in die kopie waaruit die Griekse vertaling [LXX - Septuagint] gemaak is; en dat die huidige Hebreeuse teks foutiewelik die woord aznayim, ore, wat deur sorgeloosheid as az gevah geskryf is, dan 'n liggaam ... Die eerste lettergreep אז, az, Dan, is dieselfde in beide; en laasgenoemde, נים nyim, wat, verbind met az maak oznayim, kon maklik verwar gewees het met geviah, גויה liggaam; die letter נ nun is baie soos die letter ג gimel; en י yod soos ו vau; en ה hy soos in finale ם mem; veral as die lyn waarop die letters in die manuskrip geskryf is, swarter as gewoonlik was, wat dikwels 'n oorsaak van foute was, kon dit dan maklik aanvaar word vir die onderstreping van mem, ם en sodoende aanleiding gegee het tot die foutiewe lesing daarvan; voeg hierby die wortel van כרית carah כרה wat beteken om voor te berei, soos om oop te maak, te grawe vir iets, ens. Op grond van hierdie veronderstelling moes die antieke kopie wat in die Septuagint vertaal is as, en gevolg was deur die apostel, in die Hebreeuse teks so gelees het: az geviah charitha li; en daarom was die Griekse teks so geskryf, soma de katertitsoo moi — Σωμα δε κατηρτισω μοι. Dan het U vir my 'n liggaam voorberei: so sal die ouer Hebreeuse teks, die vertaling van die Septuagint en die apostel saamstem wat bekend is as 'n onbetwisbare feit in die Christelike geloof; naamlik dat Jesus Christus die vleesgeworde profetiese woord is; hy is die Lam van God wat die sonde van die wêreld weggeneem het.

Dit is merkwaardig dat al die offers en offerandes wat van 'n versoenende of reinigende aard was, en onder die wet gebring was, hier opgesom word om te bewys dat geen enkele een van hulle, of almal gesamentlik, sonde kon wegneem nie; en dat dit alleenlik die groot offer van Christus is wat dit kon doen. Adam Clarke)

10:6 Nie een van die voorgeskrewe offers, ook brandoffers en sondoffers, was U versoek nie.

10:7 Toe sê ek: Ek lees in u boek wat u oor my geskryf het, en hier is ek, ek het gekom om my roeping te vervul. *(Psalm 40:7, Lukas 4:17, Lukas 24:27, 44.)*

HEBREËRS HOOFSTUK 10

10:8 Nadat hy gesê het wat hy in die bogenoemde aanhaling gedoen het, dat die voorgeskrewe offers en offerandes nie sy begeerte of welbehae was nie, het hy die hele offerstelsel wat deur die wet in stand gehou was, veroordeel.

(Dit het slegs gedien om 'n sonde-bewussyn te onderhou en was vir niemand van verlossende voordeel nie.)

10:9 En deur te sê: Ek kom in opdrag om u wil te vervul, kondig hy die finale afsluiting van die eerste aan om die tweede in te stel.

(Genade vervang die wet; onskuld vervang sonde-bewussyn.)

10:10 So verklaar hy deur hierdie vervulde testament dat in die oortuiging van God en deur sy voorneme, dat die mensdom onmiddellik geheilig was deur een offer; die opoffering van die liggaam van Jesus Christus.

10:11 Elke priester herhaal voortdurend dieselfde daaglikse rituele en offerandes, met die wete dat hulle nog altyd ondoeltreffend was om sondes uit die weg te ruim.

10:12 Maar nou het ons 'n uitsondering. In teenstelling met die vorige priesterskap, het hierdie priester 'n enkele offer van ewige doeltreffendheid vir sondes gebring. Om die volmaaktheid te vier van wat deur sy enkele selfopoffering bereik is, het hy as die uitvoerende gesag van God gaan sit.

(God se regterhand [Hebreërs 1:3]. Hy beklee die hoogste setel van heerskappy om die mensdom se onskuld te onderskryf. Nadat hy die reiniging van sondes bewerkstellig het, het hy gaan sit.)

10:13 Sy gesagsetel is gevestig op [1]die ten volle verwesenlike, profetiese verwagting dat elke teenstrydige bedreiging van die menselewe [2]die rusplek van sy voete gemaak is.

(Sien Hebreërs 1:13 U is die verlengstuk van my regterhand, my uitvoerende gesag; neem u posisie in en getuig hoe ek u vyande 'n plek maak waarop u u voete kan rus. [Matteus 22:42-45.] Die nek wat die kop ondersteun en draai, dui daarop dat die ingesteldheid van elke vyandige invloed sodoende oorwin word. Hierdie daad is simbolies gedoen, as 'n teken, nie net van die huidige algehele oorwinning nie, maar van voortgesette en volgehoue triomf oor alle teëstanders.

[1] Die woord, εκδεχομενος [1]ekdechomeno[s], [om uit die bron te aanvaar] is die Teenwoordige Passiewe Deelwoord. Deelwoorde is verbale byvoeglike naamwoorde. [Byna 'n derde van die Griekse woordvorme is deelwoorde.] Vir die huidige deelwoord impliseer dit dat die aksie van die deelwoord op dieselfde tyd plaasvind as die aksie van die hoofwerkwoord in die sin, wat die werkwoord is in die vorige vers waar die sin begin, ἐκάθισεν ekathisen, die Aoristiese Indikatiewe Aktiewe vorm, dus hy het gaan sit nadat hy 'n enkele offer van ewigdurende doeltreffendheid vir sondes gebring het ...

HEBREËRS HOOFSTUK 10

[2] Dan moet die woord, τεθωσιν [2]tethōsin, onderwerp word; die Aorist Subjunktiewe Passiewe vorm — 'n definitiewe uitkoms wat sal gebeur as gevolg van 'n ander verklaarde aksie — wees. Sien 1 Korintiërs 15:25 Sy heerskappy is bestem om alle vyandigheid en teenstrydigheid onder sy voete te onderwerp. (Die Here sê vir my Here: Sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande jou voetbank maak. [Psalm 110:1] Jesus is Here van die here; in sy oorwinning word die mensdom tot heerskappy herstel; Ek sê julle is gode, julle is almal kinders van die Allerhoogste [Psalm 82:6]. Sien Openbaring 3:11.)

10:14 Deur daardie een volmaakte offer het hy die mensdom [1]volmaak vir ewig [2]geheilig.

([2] Die woord, [2]hagiazomenous, beteken heilig, die huidige deelwoord beskryf 'n handeling gelyktydig met die aksie van die hoofwerkwoord, perfek; [1]teteleioken, in die perfekte tyd, dui op 'n handeling wat in die verlede voltooi is, maar waarvan die gevolge beskou word as voortdurend tot in die hede. [Sien Hebreërs 2:11] Want hy wat heilig en die wat geheilig word, het almal een oorsprong.)

10:15 Dit is presies wat die Heilige Gees nou in ons bevestig omdat hy dit reeds in die Skrif voorspel het. *(Jeremia 31:33, 34.)*

10:16 Dit is my verbond wat Ek in dié dae met julle sal sluit, spreek die Here; ek sal julle grootliks bevoordeel deur [1]my wette in julle harte te gee en dit in julle diepste gedagtes te graveer.

([1] Die woord, [1]didomi, beteken om iemand iets tot hul voordeel te gee.)

10:17 Dit is finaal: Ek het geen verslag van julle sondes en wandade nie. Ek kan hulle nie onthou nie. *(Niks in God se verwysing na die mensdom herinner hom aan sonde nie. Sien Hebreërs 8:12.)*

10:18 Sondes is so deeglik afgehandel dat die gedagte van toekomstige offers nooit weer oorweeg sou word nie. Niks wat ons persoonlik kan opoffer, kan enige deugsaamheid by ons onskuld voeg nie.

10:19 So, mede-familie, deelname in die bloed van Jesus verseël ons onmiddellike toegang tot hierdie bestemde plek van heilige ontmoeting, met onbeskaamde vertroue.

10:20 Dit is die amptelike inhuldiging van 'n splinternuwe lewenswyse. Die verskeurde vlees van Jesus het die voorhangsel vir ons oopgemaak. Ons eie vlees kan nie meer 'n geldige verskoning wees om die uitdrukking van die lewe van ons ontwerp vanuit ons binneste heiligdom te onderbreek nie.

10:21 Ons het 'n hoëpriester in die huis.

HEBREËRS HOOFSTUK 10

10:22 Ons is vry om God met absolute vertroue te nader, ten volle oortuig in ons harte dat niks ons meer kan skei nie. Ons word genooi om nou nader te kom. Ons is deeglik gereinig, van binne en van buite, met geen spore van sondevlekke op ons gewete of gedrag nie. Die besprinkelde bloed suiwer ons innerlike denkpatrone; ons liggame word ook in skoon water gebad.

(1 Korintiërs 6:19 Besef julle nie dat julle liggaam die heilige heiligdom van die Gees van God is wat in julle weergalm nie? Julle is nie die eienaars van julle lewens nie. 1 Korintiërs 6:20 Julle is gekoop en voor betaal. Almal van julle is syne. Leef julle lewens bewus van hoe onvervangbaar en van onskatbare waarde julle elkeen is. Jy huisves God in jou vel.)

10:23 Ons gesprek weerspieël sy oortuiging; sy getrouheid ondersteun sy beloftes.

(Sy integriteit inspireer ons belydenis. Laat ons vashou aan die belydenis van ons hoop sonder om te wankel, want hy wat belowe het, is getrou.)

10:24 Kom ons dink ook aan kreatiewe maniere waarop ons mekaar kan beïnvloed om geïnspireerde uitdrukking te vind in dade wat ander bevoordeel. Goeie dade gee stem en volume aan die liefde van God.

(Kom ons kyk hoe ons mekaar tot liefde en goeie werke kan aanspoor. RSV.)

10:25 Laat ons, in die lig van ons vrye toegang tot die Vader, daardie omhelsing na mekaar uitbrei. Ons byeenkomste is nie meer 'n herhaling van tradisie nie, maar 'n noodsaaklike gemeenskap waar ons mekaar herinner aan ons ware identiteit. Laat ons dit met groter dringendheid doen noudat die dag in ons begrip aangebreek het.

(Die profetiese skaduwee is vervang deur die lig van die dag.)

10:26 Om die waarheid te ken, soos ons nou doen, en steeds volhard om doelbewus te sondig, is om God se voorsiening in Christus openlik te verwerp. Maar anders as die ou offerstelsel, kan geen verdere opoffering in die nuwe gebring word nie.

10:27 Om sy gawe te verag en te verwerp, bring onvermydelik die selftoegevoegde oordeel van die wet van die werke mee; hierdie vernietigende oordeel verslind lewens soos stoppels in 'n vuur.

(Om te weet dat Jesus jou oordeel gedra het en steeds verkies om dit self te dra deur onder die wet te bly, is absurd.)

10:28 Daar was geen barmhartigheid onder Moses se wet nie; twee of drie getuies kon 'n verdagte ter dood veroordeel.

([Sien ook Hebreërs 6:6-17; Jakobus 2:13] Die oordeel betoon geen barmhartigheid aan diegene wat nie in barmhartigheid wandel nie, maar [die wet van vryheid/barmhartigheid] vrees geen oordeel nie. [Galasiërs 5:22, 23] Daar is geen wet teen liefde nie. Sien ook 1 Johannes 4:18.)

HEBREËRS HOOFSTUK 10

10:29 Met hoeveel nadere ondersoek dink julle sal iemand beskou word wat die Seun van God vertrap en die bloed van die Verbond verag deur die Gees van genade openlik te beledig.

(Om die wet bo die openbaring van genade te verkies, bring jou terug onder die oordeel van die wet sonder die moontlikheid van verdere opoffering. Daar is geen alternatiewe barmhartigheid buite God se genadegawe in Christus nie.)

10:30 As Jode is ons bekend met die Skrif, wat sê dat God die openbaarder van geregtigheid is, jaloers om die orde van vrede te herstel. Hy is die skeidsregter van sy mense. *(Deuteronomium 32: 36.)*

10:31 Wat 'n dwase ding sou dit tog wees om die hande wat gebloei het vir jou redding doelbewus te vermy.

10:32 Onthou hoe sterk julle pynlike teenstrydighede weerstaan het tydens die vroeë dae toe julle die eerste keer die lig gesien het.

10:33 Asof julle op 'n teaterverhoog in die openbaar bespot en geteister was vir julle geloof, nie net persoonlik nie, maar ook in julle omgang met andere wat op soortgelyke wyse mishandel is.

10:34 Ek herinner julle aan die opregte simpatie wat julle destyds gedurende my gevangenskap getoon het, hoe julle sonder gemor en selfs met genot die plundering van jou persoonlike eiendom aanvaar het. Julle was oortuig daarvan dat die skat wat julle binne-in julle het, van baie groter omvang en ewigheidswaarde is, gewaarborg soos dit in die hemelse dimensie is.

10:35 Ek moedig julle aan om nie julle selfversekerde gesprek prys te gee nie. [1]Oorreding in God se prestasie in Christus, herdefinieer die idee van [2]beloning en bevestig wat genade openbaar.

(Sien Hebreërs 11:6. Jesus Christus definieer God se [1]geloof; hy is Immanuel. Hy is die kern en bewys van alles wat God glo. Die woord vertaal beloning is die woord [2]misthapodotes. Hierdie woord word slegs in die boek Hebreërs gebruik, [6 keer] en is 'n interessante kombinasie van twee woorde, misthoo, 'n loon en apodidomi om weg te gee; geregtigheid word deur geloof geopenbaar as 'n gawe en nie as 'n beloning vir die onderhouding van die wet nie; geloof behaag God, nie goeie of slegte gedrag nie. Gaan net voort om in die bewustheid en volle oortuiging van die nabyheid van God te leef ... Hy is nie vêr van elkeen van ons af nie, sê Paulus vir 'n klomp afgode-aanbiddende Griekse filosowe. Handelinge 17:27, 28. Selfs in ons onkunde of onverskilligheid teenoor Hom – selfs in ons vyandigheid, het Hy die mensdom suksesvol met Homself in Christus versoen. Die inkarnasie vier dat Immanuel voorgeneem het dat God geen begeertes het om sonder ons te wees nie.)

10:36 Wees geduldig terwyl julle aanhou om die poësie van God se begeerte na julle inbesitneming van die belofte, te eggo.

HEBREËRS HOOFSTUK 10

(Julle is God se kunswerk; 'n gedig, sê Paulus in die Griekse teks van Efesiërs 2:10 Die woord, [1]poiēma, beteken om poësie te maak; julle doen en late is om die belofte en die begeerte van God te weerspieël. Die belofte is 'n gawe van geloof en nie 'n beloning vir gedrag nie.)

10:37 Tyd word onbeduidend nadat die belofte verwesenlik is. Onthou hoe die belofte van sy naderende verskyning in die Skrif opgeteken is.

(Die koms van Jesus is die vervulling van die belofte en die verwesenliking van geregtigheid deur geloof, soos Habakuk geprofeteer het. Habakuk 2:2-4. Hy is die volheid van tyd. Galasiërs 4:4.)

10:38 Geregtigheid deur God se geloof bepaal die lewe; om terug te keer na die wet van werke, bedroef God se genadewerk.

(In plaas daarvan om die vloek te lees tydens 'n ramp, besef Habakuk dat die Belofte prestasie as die basis vir die mensdom se vryspraak verouderd gemaak het. Deuteronomium 28 sou nie meer die motivering of die maatstaf van regte of verkeerde gedrag wees nie. Al blom die vyeboom nie en daar is nie vrugte aan die wingerdstokke nie, al misluk die opbrengs van die olyf en die landerye geen voedsel oplewer nie, al word die kudde van die kraal afgesny en daar geen kudde in die stal meer is nie, steeds sal ek my verbly in die Here en ek sal my verlustig in die God van my heil. God, die Here, is my sterkte; hy maak my voete soos die van ’n bokooi, hy laat my die hoogtes veilig betree. Habakuk 2:4, 3:17-19.)

10:39 Maar ons is nie van die soort wat ophou nie; ons beskik oor 'n oortuiging van siel wat teen alle waarskynlikheid aanhou glo.

HEBREËRS HOOFSTUK 11

11:1 Oorreding bevestig vertroue tydens verwagting en bewys dat die onsigbare wêreld meer werklik is as die sigbare. Geloof vier as seker wat hoop as toekoms visualiseer.

(Die skaduwee vervang nie meer die stof nie. Jesus is die kern van dinge wat gehoop word, bewys van alles wat die Profete voorspel het. Die onthulling van Christus in die menslike lewe voltooi die mensdom se verwagting. Kolossense 1:27.)

11:2 Vorige geslagte het die getuienis van hulle hoop deur die geloof ontvang. Dit was geloof wat hulle hoop tasbaar gemaak het.

(Slegs die Messias kan inhoud gee aan die Messiaanse hoop. Geen plaasvervangers sal voldoende wees nie.)

11:3 Die geloof alleenlik verklaar wat nie vir die natuurlike oog sigbaar is nie; hoe die eeue vervolmaak is deur die Woord van God en daardeur omraam is. Nou verstaan ons dat alles sigbaar sy oorsprong het in die onsigbare.

11:4 Dit was die geloof wat die verskil gemaak het tussen die offers van Abel en Kain en die geregtigheid van Abel bevestig het. God het getuig van regverdigheid as 'n gawe eerder as 'n beloning. Al is hy vermoor, was sy geloof steeds 'n baie relevante profetiese stem. *(Sien Hebreërs 12:24.)*

11:5 Henog het God se guns deur geloof geniet, ten spyte van Adam se val het hy bewys dat geloof die dood oorwin. *(Sy afwesige liggaam het die opstanding van Christus geprofeteer; geloof sterf nooit nie.)*

11:6 Daar is geen plaasvervangers [1]loon vir geloof nie. Geloof se terugkeer oortref enige ander gevoel van prestasie. Geloof weet dat God is; diegene wat begeer om gehoor te gee aan sy uitnodiging om nader te kom, besef deur geloof dat hy die lewe se volmaakste gawe is.

(As hy die begeerde een is, sal geen plaasvervanger voldoende wees nie. Jesus Christus definieer God se geloof; hy is Immanuel. Hy is die kern en bewys van alles wat God glo. Jesus is wat God glo.

[1] Die woord vertaalde beloning is die woord [1]misthapodotes. Hierdie woord word slegs in die boek Hebreërs gebruik, [6 keer] en is 'n interessante kombinasie van twee woorde, misthoo, 'n loon en apodidomi om weg te gee; geregtigheid word deur geloof geopenbaar as 'n gawe en nie as 'n beloning vir die onderhouding van die wet nie; geloof behaag God, nie goeie of slegte gedrag nie. Sien Hebreërs 10:35.)

HEBREËRS HOOFSTUK 11

11:7 Noag het Goddelike opdrag ontvang om sy huisgesin van die oordeel te red; geloof het hom aangespoor om die Ark onmiddellik te bou, lank voordat die reën gekom het. Sy geloof het die verskil tussen oordeel en regverdigmaking getoon.

11:8 Deur geloof het Abraham die [1]roeping van God wat hom sy identiteit en bestemming gegee het, erken as bewys van sy erfenis terwyl hy na die onbekende gereis het.

(Die woord, [1]kaleō, beteken om te roep, om by die naam te identifiseer, om te bevan [to surname]. Dit is die kern van ekklesia — sien my nota in vers 10)

11:9 Niks anders behalwe sy geloof nie het blywend gelyk terwyl Abraham soos 'n vreemdeling in die land van belofte in tente gekampeer het. Sy seuns Isak en Jakob het by hom aangesluit as bywoners; ewe oortuig dat hulle erfgename van dieselfde belofte was.

11:10 Sy geloof het 'n stad gesien met permanente fondasies wat deur God ontwerp en gebou is.

(In Matteus 16:13-19 vra Jesus die belangrikste vraag in die Bybel: Wie sê mense dat ek, die Seun van die mens, is? Toe vra hy vir sy volgelinge: Wie sê julle dat ek is? Die Rotsfondament van die ekklesia waarvan Jesus beide die Argitek en Meester-bouer is, is die onthulling van die Vader. Die Seun van die mens [Openbaring 1:13] is die seun van God. Geseënd is jy, Simon, seun van Jona. [Bar Jona, sy vanidentiteit] Vlees en bloed het dit nie aan julle geopenbaar nie, maar My Vader. Ek sê, jy is Rots, 'n skyfie [petros] van die ou Blok [petra]. En op hierdie openbaring, dat die seun van die mens die seun van God is, sal ek my ekklesia bou en die poorte van Hadēs sal dit nie oorwin nie. Die woord, vertaal, kerk is ekklesia van ek, oorsprong en kaleō, om by jou van te roep ["to surname"]; oorspronklike identiteit. Hadēs, van ha, negatiewe deeltjie en eidō om te sien. In 'n ommuurde stad is die hekke die mees strategiese punt — as die hekke beleër is, word die stad ingeneem. Die blinddoekmodus van die mensdom se vergete identiteit sal dus nie seëvier nie.

Hebreërs 3:2 Jesus is ook 'n bewys van God se werk; hy toon God se oorreding oor ons. Jesus is wat God van ons glo. In Moses het ons die profetiese model, wat gedemonstreer word in sy volkome geloof in God se voorneme wat geopenbaar is in die noukeurige aandag aan detail met betrekking tot die bou van die tabernakel. (Sien Hebreërs 8:5 Die profetiese model weerspieël God se noukeurige aandag aan detail wanneer dit by elke aspek van jou lewe kom. Jy is sy tabernakel; jy is sy adres op planeet Aarde.)

Hebreërs 3:3 Tog oortref sy roem die heerlikheid van Moses, want hy wat die huis ontwerp en bou, kry die groter heerlikheid. (Hebreërs 1:4; Johannes 1:15.)

Hebreërs 3:4 Elke huis is 'n uitdrukking van iemand se plan; God is die uiteindelike argitek en skepper van alle dinge.)

HEBREËRS HOOFSTUK 11

11:11 Sara se getuienis van geloof is net so verstommend: sy het swanger geword en 'n kind gebaar toe dit menslik onmoontlik was. Sy het geglo dat God getrou sou wees aan sy belofte, en [1]het daardie geloof gesag oor haar lewe gegee.

([1] Die woord, [1]hegeomai, versterkte vorm van agō, om amptelik in 'n posisie van gesag aan te stel.)

11:12 Die geloof het 'n onberekenbare groot nageslag in vervulling gebring; van een so goed soos dood sou kinders gebore word wat talryker is as die sterre en so onmoontlik om te tel soos die sandkorrels op elke verre seestrand.

(Die uiterste dele van die aarde, begrens deur die seestrand, sal die seën van geregtigheid deur geloof ken, wat die seën van Abraham is, bedoel vir die hele wêreld. 1 Petrus 1:3.)

11:13 Hierdie helde van die geloof het almal gesterf. Hoewel hulle nie die belofte in hul leeftyd gesien het nie, het hulle die vervulling daarvan in die toekoms gesien en die belofte deur hul oorreding omhels. Oortuig van die werklikheid daarvan; het hulle deur hul lewenswyse verklaar dat hulle bloot bywoners en pelgrims was in 'n skaduweeland waarvan die geografie nie hul ware erfenis kon beperk of definieer nie.

11:14 Hulle het duidelik deur die geloof 'n binneland buite hulle onmiddellike horison verklaar.

(Hulle het die vleesgeworde, Messias-Christus, gesien, waar beeld en gelykenis weer in menslike vorm geopenbaar en verlos sou word, en die woning van God wêreldwyd sou wees, buite elke grens.)

11:15 Hulle was nie spyt oor die land wat hulle agtergelaat het nie. Hulle geloof het hulle verby die punt van terugkeer geneem.

(Moenie toelaat dat die teenstrydighede in jou verlede of hede weer jou verwysing word nie. Jakobus sê dat die persoon wat teruggaan na 'n ou ingesteldheid dadelik vergeet watter soort persoon hulle is. Jakobus 1:24, 25. Die ou dinge het verbygegaan [in sy dood]. Kyk, alles het nuut geword. In sy opstanding is ons nuut gebore. 2 Korintiërs 5:14-17, 1 Petrus 1:3.)

11:16 Hulle geloof het 'n groter werklikheid in die geestelike ryk gesien as wat hulle in hulle huidige situasie ervaar het; hulle het na hul ware geboortestad gegryp wat deur God ontwerp is, waar Hy self trots is om hul permanente adres te wees.

(Die vervulling van die belofte is Christus. Hy is beide ons geboorteland en ons ewige stad.)

HEBREËRS HOOFSTUK 11

11:17 Geloof het 'n tasbaarder bewys van die belofte geword as wat selfs Isak ooit aan Abraham kon wees. Isak het nie die belofte vervul of vervang nie. Geïnspireer deur wat geloof gesien het, was Abraham gereed om die belaglike te doen; om sy enigste seun te offer, oortuig dat nie eens Isak se dood die belofte wat God aan hom gemaak het, tot niet kon maak nie.

(As Isak nie die kern van Abraham se geloof was nie, wie was dan? Abraham het verder as Isak gesien. Jesus het gesê: Abraham het my dag gesien. [Johannes 8:56-58] Voordat Abraham was, is ek.)

11:18 Tog het Abraham geweet dat God gesê het dat sy nageslag van geloof van Isak af teruggespoor sou word.

11:19 Hy het 'n profetiese [1]berekening deur geloof gemaak waartoe daar net een logiese gevolgtrekking kon wees op grond van die woord wat hy ontvang het: dat God die belofte uit die dood sou opwek.

(In die konteks van Abraham se visioen was dit 'n analogie wat dui op die gelykenis van die dood en opstanding van Christus.

[1] 'n Berekening en sy logiese gevolgtrekking, uit die woord, [1]logitzomai, uit logos; God se geloof is God se logika.)

11:20 Deur dieselfde geloof het Isak die toekoms van die belofte uitgebrei na sy seuns, Esau en Jakob in die seën wat hy oor hulle uitgespreek het.

11:21 In sy sterwensoomblikke het Jakob, in aanbidding tot die God van Abraham, die vader van die nasies, [1]die seuns van Josef wat in Egipte gebore was, in die belofte ingesluit.

([1]Toe hy die twee kleinseuns na die rang en reg van Josef se broers verhef het, het hy aan hulle, in plaas van aan Ruben, die dubbele deel van die eersgeborene gegee. Weereensoortref geloof die natuurlike. Al het hulle 'n Egiptiese moeder gehad, sou hulle ewe veel sê hê in al die geestelike en tydelike seëninge van die verbondsbelofte.)

11:22 Aan die einde van sy lewe herinner Josef sy seuns profeties aan die uittog. Hy het so 'n vaste oortuiging gehad dat hulle die land van belofte sou besit, dat hy 'n eed van hulle afgedwing het: hulle moes nie sy bene in Egipte agterlaat nie.

11:23 Deur die geloof het die ouers van Moses die bevel van die koning nie gevrees nie, maar hom drie maande lank vir Farao weggesteek, omdat hulle 'n toekoms in die kind gesien het.

11:24 Dit was die geloof wat Moses laat besef het dat hy nie die seun van Farao se dogter was nie.

HEBREËRS HOOFSTUK 11

11:25 Deur die geloof het hy verkies om met die ellende van God se volk geassosieer te word eerder as met die vlugtige voorregte van Farao se huis, wat nie die ware deel van sy erfenis uitgemaak het nie.

(Die woord, [1]hamartia, van ha, wat negatief beteken, en meros, wat vorm of gedeelte beteken, sonder jou deel, om te kort te skiet aan jou deel; dikwels vertaal as sonde.)

11:26 Hy was nie skaam om ten koste van die skatte van Egipte met die Messiaanse belofte geassosieer te word nie. Hy het doelbewus weggekyk daarvan na die groter rykdom van sy beloning in Christus.

(Geen belonings van die vlees kan vergelyk word met die rykdom van geloof nie.)

11:27 Die toorn van die koning het hom nie laat vrees toe hy Egipte verlaat het nie; geloof, wat inhoud gee aan die onsigbare, het hom dapper gemaak.

11:28 Sy geloof het die Paaslam en die besprinkelde bloed op die deurposte as die redding van die volk beskou.

11:29 Deur geloof het hulle die Rooi See op droë grond oorgesteek, maar die Egiptenaars het verdrink toe hulle die Israeliete agterna gesit het.

11:30 Deur die geloof het die mure van die stad Jerigo ineengestort toe Israel sewe dae lank om die stad getrek het.

(Hulle het nie deur die krag van hul weermag oorwin nie.)

11:31 Ragab, die prostituut, se geloof het haar gered, al was haar huis in die muur gebou. Terwyl al die ander huise rondom haar ineengestort het, het haar eie oorgebly. Sy het die spioene verwelkom en die God erken wat hulle uit Egipte gered het. *[Josua 2:11]* Haar familie is ook 'n gelyke geleentheid gegee om deur haar geloof gered te word.

(Stel jou hul verbasing voor, met inagneming van haar lewe en skandelike reputasie.)

11:32 En so duur die lys van geloofshelde voort. Daar is nie genoeg tyd om die verhale van Gideon en Barak en Simson en Jefta, van Dawid, Samuel en die profete te vertel nie.

11:33 Hulle is dié wat koninkryke deur geloof verower het. Hulle het regverdigheid deur dieselfde geloof bewerkstellig en sodoende die belofte seker gemaak. Deur geloof het hulle die bekke van leeus gesluit.

(Gideon, soos Ragab, was nie in 'n posisie om enige eer vir sy prestasie op te eis nie; geloof maak grootpratery tot niet. Sien Romeine 3:27, Rigt. 6:11-16. Deur geloof en nie deur optrede nie, het Debora vir Barak, die seun van Abinoam, gesê dat hoewel hy Israel sou verlos, hy nie die eer sou kry nie, aangesien 'n vrou dit vir hom sou doen. Sien Rigt. 4:21.

HEBREËRS HOOFSTUK 11

In die beginsel van geregtigheid deur geloof, sal die vlees geen eer neem nie. Barak beteken om in lofprysing te aanbid, en Abinoam beteken my vader se vreugde of genade. Simson se magtige prestasies is onmiddellik toegeskryf aan die Gees van die Here wat hom beweeg het. Weereens was daar geen geleenthede om in die vlees te roem nie.)

11:34 Hulle geloof het kragtige vure geblus. Hulle het uit hewige gevegte ontsnap. Hulle is bemagtig ten spyte van hul broosheid. Hulle het helde in die geveg geword en vyandige leërs voor hulle laat vlug.

(Jefta, wie se eie broers hom onterf het omdat sy moeder 'n prostituut was, het die kaptein van die weermag van Israel geword.)

11:35 Deur die geloof het vroue hulle kinders uit die dood teruggekry. Ander is erg gemartel vir hul geloof en het geweier om vrylating te aanvaar toe dit hulle aangebied is op voorwaarde dat hulle hul opinies sou verloën. Om verlossing toe te aanvaar, kon hulle lewens gered het, maar hulle geloof het 'n meer eerbare en glorieryke opstanding gesien.

(1 Konings 17:18-24, 2 Konings 4:32-34.)

11:36 Nog ander is bespot en verkleineer oor hulle geloof; hulle is geslaan, geboei en gevange geneem.

11:37 Terwyl sommige gestenig is, is ander *[soos die profeet Jesaja]* met 'n houtsaag uitmekaar gesaag. Daar was nog ander wat in die versoeking gekom het deur die belofte van moontlike bevryding van marteling, en toe wreed met die swaard in stukke gekap is. Baie het swerwende vlugtelinge geword met niks anders as skaap- en bokvelle as klere nie. Hulle het alles verloor en is geteister en gepynig.

11:38 Die wêreld het nie besef wat hulle waarde is nie. Hierdie geloofshelde is dikwels uit hul huise verdryf en gedwing om in die woestyne en berge te woon; soos diere te oornag in grotte en gate in die grond.

11:39 Hulle lewens was trofees vir hulle geloof, as die kern van wat deur hulle hoop gevisualiseer is, en die bewys van dinge wat hulle natuurlike oë nooit gesien het nie.

11:40 God het die volmaakte beeld in ons gesien; ons voltooi nou die geskiedenis van hul lewens.

(Alles wat die skadu's voorspel het, het nou tot uitdrukking gekom deur Christus in ons.)

HEBREËRS HOOFSTUK 12

12:1 Nou is die verhoog vir ons gereed gemaak: al hierdie geloofshelde bemoedig ons, hulle is die [1]wolk van getuies, as 't ware soos 'n groot menigte toeskouers in 'n amfiteater. Hierdie is ons oomblik. Soos 'n atleet wat vasbeslote is om te wen, sal dit dom wees om enige bagasie van die ou regstelsel wat onnodige gewig is, saam te dra. Maak seker dat julle nie julle vlugvoetigheid belemmer met 'n sonde-bewussyn nie. Word absoluut vaartbelyn in geloof. Hardloop die wedloop van jou geestelike lewe met totale oorreding.

([1] νέφος [1]nephos, 'n wolk, 'n groot digte menigte, 'n menigte. Sien my nota oor Die wolk aan die einde van Hebreërs hoofstuk 9.)

12:2 Kyk weg van die skaduwee van die wet en die profete en vestig julle oë op Jesus. Hy is die fontein en slotsom van geloof. Hy het die vreugde *[van die mensdom se redding] gesien* toe hy die kruis getrotseer het en die skande daarvan verag het. As die uitvoerende gesag van God *[die regterhand van die troon van God]* beklee hy nou die hoogste setel van heerskappy om die mensdom se onskuld te onderskryf.

(Nadat hy die reiniging van sondes bewerkstellig het, het hy gaan sit. Hebreërs 1:3, Jesaja 53:11.)

12:3 [1]Dink aan hoe hy al die weerstand teen hom oorkom het; dit sal jou sielenergie 'n hupstoot gee wanneer jy uitgeput voel.

([1] [1]analogitsomai, opwaartse berekening.)

12:4 Sou jy bereid wees om vir jou geloof te sterf?

(Is jy net so oortuig van jou geloof in die wese van Christus as wat jou voorgangers was in hul geloof in 'n blote skaduwee?)

12:5 Die woord in die Skrif wat julle ontstaan in God bevestig, spreek julle aan as seuns: My seun onderskat nie die [1]liefdevolle onderrig van die Here nie; word ook nie moedeloos wanneer jy tereggewys word nie.

([1] Sien nota in vers 7 oor [1]liefdevolle onderrig. Die woord, [1]parakletos, in die King James Version word vertaal as vermaning, maar hier word dit eerder vertaal as liefdevolle onderrig, vertroosting soos in Johannes met betrekking tot die Heilige Gees, die Trooster. Die woord bestaan uit twee komponente, para, 'n Voorsetsel wat nabyheid aandui, 'n ding wat voortspruit uit 'n invloedsfeer, aanduidend van vereniging van woonplek, wat uit sy outeur en gewer ontstaan het, afkomstig van, wat die punt aandui waaruit 'n aksie ontstaan, intieme verband, en kaleō, om by die naam te identifiseer, om te bevan ["to surname"])

12:6 Want alle onderrig is deur sy liefde geïnspireer, net soos 'n vader sy seuns in liefde leer, al lyk dit dalk op daardie tydstip hardvogtig.

12:7 Omhels teregwysing. Sy [1]lering bevestig jou ware seunskap; net soos 'n natuurlike vader verantwoordelikheid neem vir die [2]opvoeding van sy kinders.

HEBREËRS HOOFSTUK 12

[1] Die woord, [1]paideo, kom van pais, vir 'n seun of 'n meisie en deō, om te bind, om [verhouding] te bind; dus om reg te stel met opvoeding, onderrig en die skoolopleiding van 'n kind.

[2] Die woord onderwys in Engels kom van die Latynse woord, educare, wat beteken om vanuit te trek. Dissipline beteken om te onderrig, nie om te straf nie.)

12:8 Sien julleself as seuns, nie as buite-egtelike kinders nie, *[geloofskinders, nie van die slawevrou nie]* en verwelkom julle geestelike opvoeding saam met die res van die geloofsfamilie.

12:9 Soos ons respek aan ons natuurlike vaders betoon het in die proses van ons opvoeding, hoeveel te meer moet ons dan nie die onderrig waardeer nie van die Vader van ons geestelike oorsprong wat die lewe van ons ontwerp handhaaf?

12:10 Hulle het ons na hulle mening die beste moontlike opvoeding gegee gedurende die kort tydjie wat ons onder hulle dak was; God het ons ewige welstand in gedagte.

12:11 Die proses van opvoeding word nie onmiddellik waardeer nie; Op daardie tydstip blyk dit meer pyn as plesier te wees, maar dit lewer beslis die oes van geregtigheid op vir die geloofsatleet.

12:12 Skud jou moegheid af, maak jou ledemate los, haal asem.

(Gaan terug in geloofsmodus, verlaat die vleesmodus.)

12:13 Raak ontslae van alle struikelblokke wat jou kan laat struikel en 'n enkel verstuit. Moenie dat 'n herhalende besering jou uit die wedloop dwing nie. [1]Herstel en hardloop verder. Moenie toelaat dat ou wettiese ingesteldhede jou weer laat struikel nie.

([1] Jesaja 40:28-31, die [1]kawa-beginsel, [1]verweef met God se gedagtes oor jou, dit veroorsaak dat jy onmiddellik die moegheid van die ou selfdoen-tye ontsnap en met vlerke soos 'n arend opstyg, om te hardloop en nie moeg te word nie, om te loop en nie flou te voel nie. Hebreeus קוה kawa, om te verweef.)

12:14 Streef vrede na met alle mense; ware vriendskap kan slegs geniet word in 'n omgewing van totale vergifnis en onskuld. Dit maak God sigbaar in jou lewe.

12:15 Julle moet verstaan dat dit 'n genadewedloop is en nie 'n wetswedloop nie. Terwyl ons in mededingings- en vergelykingsmodus is, skep ons die geleentheid vir wrok om te floreer en baie in die proses te vergiftig.

(Ons is almal ewe veel ingesluit in dieselfde oorwinning in Christus.)

HEBREËRS HOOFSTUK 12

12:16 'n Prestasiegedrewe ingesteldheid aktiveer die regstelsel en [1]verdraai die prentjie: skielik lyk die vlugtige oomblik van plesier aantrekliker as jou ware erfenis. Dit is presies wat met Esau gebeur het, toe hy sy eersgeboortereg vir 'n stukkie vleis verruil het.

([1] Sonde is 'n verwronge prentjie; die woord, [1]hamartia, wat dikwels as sonde vertaal word, bestaan uit twee woorde, ha, wat buite beteken, en meros, wat vorm beteken, of toegewese deel.)

12:17 Esau se spyt kon Isak se voorneme nie verander nie. God se voorneme is gerig op ons redding.

(Ons word gered deur geloof in sy voltooide werk en nie deur ons eie werke nie; sy geloofstelsel kan nie uitgedaag of vervang word deur 'n ander wetstelsel nie. Dit gaan nie oor ons opregtheid nie; dit gaan daaroor om te sien wat God se geloof sien.)

12:18 Ons praat nie van 'n sigbare en tasbare berg hier nie, een wat skouspelagtig ontvlam en brand in 'n omgewing van donker swartheid en stormsterkte winde.

(Getuig van die lewendige kontras tussen die gee van die wet en die ontvouing van genade; die eksklusiwiteit van die een en die allesomvattende omhelsing van die ander. Die dramatiese ontmoeting van Moses op die berg word verreweg oortref deur die bergtop-ervaring waartoe ons nou deur Christus verwelkom en verhef word. Die mensdom word nou ten volle verteenwoordig en saam met Christus in hemelse plekke laat sit. Efesiërs 2:5, 6, Hosea 6:2.)

12:19 Skril basuin klanke en 'n donderende stem wat in menslike taal gepraat het. Dit het die mense met soveel vrees vervul dat hulle om stilte gesmeek het.

(Die woord, ἦχος ēchos beteken 'n geluid, geraas, soos die gebrul van die seegolwe. Slegs hier en in Handelinge 2:2 en Lukas 4:37 gebruik.)

12:20 Diere sowel as mense het bedreig en uitgesluit gevoel weens daardie skrikwekkende berg.

12:21 Selfs Moses, die verteenwoordiger van die volk, was baie verskrik. Hy het gerittel en gebewe. Wie kan God nader en lewe? Hoe onmoontlik het dit nie gelyk om guns by so 'n 'skrikwekkende' God te vind nie.

12:22 In teenstelling hiermee is ons verwelkom op 'n onsigbare berg Sion, die stad van vrede, *[Jerusalem],* die woning van die lewende God, die feestelike byeenkoms van 'n ontelbare hemelse leërskare.

12:23 Ons neem deel aan 'n massa-gesamentlike vierings van hemelse en aardse wesens; die [1]Ekklesia-kerk van die eersgeborene wat in die hemele ingeskryf is.

HEBREËRS HOOFSTUK 12

([1] Ons oorspronklike identiteit, [1]Ekklesia, van ek, 'n Voorsetsel wat altyd oorsprong aandui, en kaleō, wat beteken om by naam te identifiseer, om te bevan {"to surname"}], word deur Jesus onderskryf, gevorm in hom, die eersgeborene uit die dood.)

12:24 Jesus is die woordvoerder en arbiter van die Nuwe-Testamentiese orde. Sy bloedhandtekening onderskryf die mensdom se onskuld. Dit is 'n volkome nuwe taal wat beter dinge kommunikeer, deurdat dit die kern is van wat gespreek is in die skadu-tipe boodskap van die bloedoffer wat Abel gebring het.

(Abel se geloof was 'n profetiese inleiding tot die offerskadustelsel van die Ou Verbond. Jesus is die werklikheid van dinge waarop gehoop word. Hebreërs 11:4 Dit was die geloof wat die verskil gemaak het tussen die offers van Abel en Kain, en wat Abel se geregtigheid bevestig het. God het getuig van regverdigheid as 'n gawe eerder as 'n beloning. Al is hy vermoor, het sy geloof steeds 'n baie relevante profetiese stem.

Sien my uitgebreide aantekeninge oor die bloed aan die einde van hierdie hoofstuk.)

12:25 As Jesus die crescendo van God se finale boodskap aan die mensdom is, kan julle nie bekostig om julleself beleefd van hierdie gesprek te verskoon nie. Dink aan die prominente plek wat Moses in die geskiedenis van Israel speel: as jy dink dat Moses of enige van die Profete wat met gesag op aarde gepraat het, eer verdien, hoeveel te meer moet hierdie woord wat God verklaar het vanuit die hemel oor ons seunskap, en ons verloste onskuld wat in die Messias self geopenbaar is, ons onverdeelde aandag verdien.

12:26 Toe hy die profetiese skadubeeld van wat sou kom *[die wetstelsel] ingebring het*, het sy stem die aarde sigbaar geskud.*[Eksodus 19:18.]* Maar nou het die Messias gekom *[hy is die een waarop die wet en die profete gewys het; die begeerte van die nasies; hy is waarvoor hemel en aarde gewag het. Haggai 2:6,7]* Die stem van God *[verwoord in Christus se geboorte, lewe, bediening, dood en opstanding]* het nie net die stelsels op die aarde nie, maar ook elke onsigbare owerheid in die hemele, tot op hulle fondamente geskud.

12:27 In die woorde van die profeet: Nogmaals sal Ek elke onstabiele stelsel van die mens se poging om homself te regeer, skud. God dui duidelik sy plan aan om die oue te verwyder en dit met die nuwe te vervang. Die tweede skudding vervang enige betekenis in die eerste skudding. Toe was dit 'n fisiese bewing van die aarde; nou is die fondamente van elke mensgemaakte stelsel tot in die kern geskud terwyl die hemele beïnvloed is deur die aankondiging van sy permanente heerskappy op aarde soos dit in die hemel weerspieël word.

12:28 Ons is ten volle verbonde aan hierdie onbeweeglike Koninkryk; 'n gesag wat nie betwis of weerspreek kan word nie. Ons deelname weerspieël genade *[en nie wet en vrees-geïnspireerde gehoorsaamheid nie]* terwyl ons onsself akkommodeer aan God se behae en in ontsag toegee aan sy ferm omhelsing.

([1] Die woord, [1]euarestos, beteken welgevallig, om jouself aan God se behae te akkommodeer.)

HEBREËRS HOOFSTUK 12

12:29 Sy ywer vir ons brand soos vuur. *(Deuteronomium 4:24.)*

Hebreërs Hoofstuk 12 Uitgebreide aantekeninge:

Uitbreiende aantekeninge oor die bloed - Hebreërs 12:24

Wat sy bloed die kragtigste maak, is wat dit kommunikeer. Sy bloed spreek van beter dinge

Die bloed van Jesus was nie anders as die bloed van enige ander persoon nie. As daar een of ander geheimsinnige krag in die bloed van Jesus was, was al wat ons nodig gehad het, 'n bloedoortapping.

As sogenaamde wedergebore mense die een of ander mistieke bloedoortapping ontvang het, waarom is hulle dan nog in staat tot en pleeg inderdaad sondes?

Hebreërs 12:24 Jesus is die woordvoerder en arbiter van die Nuwe-Testamentiese orde. Sy bloedhandtekening onderskryf die mensdom se onskuld. Dit is 'n volkome nuwe taal wat beter dinge kommunikeer, deurdat dit die kern is van wat gespreek is in die skadu-tipe boodskap van die bloedoffer wat Abel gebring het.

(Abel se geloof was 'n profetiese inleiding tot die offerskadustelsel van die ou verbond. Jesus is die kern van dinge waarop gehoop word. Hebreërs 11:4 Dit was die geloof wat die verskil gemaak het tussen die offers van Abel en Kain, en wat Abel se geregtigheid bevestig het. God het getuig van regverdigheid as 'n gawe eerder as 'n beloning. Al is hy vermoor, het sy geloof steeds 'n baie relevante profetiese stem.

Anders as die idee dat die uiteindelike, duurste offer die Godheid miskien sou oorreed om anders en gunstig na die sondige mensdom te kyk, is dit nie die Godheid wat gelyk word met die mensdom in die tipiese taal van 'n oog vir 'n oog, en 'n tand vir 'n tand oordeel nie. Dit is die Godheid wat die mensdom met hulself versoen. Jesus het nie gedoen wat hy gedoen het om God met ons te versoen nie; dit is Vader Seun en Gees geklee in menslike vel, liefdevol en gewillig om die mees grusame, uiters belaglike, onregverdigste verhoor ooit deur 'n menslike hof, en die skandalige teregstelling van onskuldige lewe aan te durf, en sodoende ons op die mees oortuigende wyse te oorreed van hul kosbare agting van ons en hul meedoënlose liefde vir ons, en om ons gedagtes vir ewig te red van elke definisie van onwaardigheid en veroordeling, en elke gevoel van skeiding.

In die gebroke, bloeiende liggaam van Jesus, die vleesgeworde Ingenieur van die heelal, sterf hy gewillig die mensdom se dood aan die hand van sy eie skepping om ons gedagtes te verlos van die plaag van 'n sonde-bewussyn wat ons vir eeue en geslagte lank gedistansieer en onverskillig gelaat het, vasgevang in die woestyn van ons selfhelp-godsdienstige en oorlewingsprogramme.)

Hebreërs 2:14 Om een te wees met die kinders van God veronderstel die feit dat hy geleef en gesterf het in 'n liggaam presies soos hulle s'n; omdat hy so volkome mens soos ons is, is hy bekwaam om die heerskappy van die dood wat ingestel is [1]as gevolg van Adam se val te verwyder.

HEBREËRS HOOFSTUK 12

(As hy dit alles in 'n bomenslike liggaam gedoen het, sou die implikasies van sy lewe, dood en opstanding irrelevant gewees het.)

Hebreërs 2:16 Dit is waarom dit so krities is om te verstaan dat Jesus nie in 'n hemelse vorm (of 'n Superman-pak) op die planeet aangekom het nie;hy het die saad van Abraham omhels.

Hebreërs 2:18 Hy het die mensdom se versoeking met dieselfde intensiteit en onder dieselfde ondersoek beleef en was dus bekwaam om hulle onmiddellik te verteenwoordig. (Om tot hul redding te hardloop. Sien Hebreërs 4:15,16.)

Hebreërs 9:15 As [1] ten volle verteenwoordigend van die mensdom, het Jesus se dood 'n einde aan die ou bedeling gebring en die Nuwe Testament bekendgestel. Hy het ons verlos van die oortredings wat onder die eerste Verbond opgeteken is en ons as erfgename geïdentifiseer; ons kwalifiseer om deel te neem aan die volle erfenis van alles wat hy namens ons verkry het.

(Die konsep van 'n [1]middelaar, mesitēs, in hierdie analogie, is nie 'n tussenganger nie, asof Jesus die Vader se gedagtes oor ons moes verander; dit was ons gedagtes wat oortuig moes word. Jesus het ons nie van God gered nie; hy is ten volle God en ten volle mens, en in hom word die mensdom volkome verteenwoordig. Sien Galasiërs 3:20; ook Hebreërs 6:16-20)

Hebreërs 9:22 Volgens die wet was alle reinigings deur middel van bloed; [1]Vergifnis spesifiek was geassosieer met die vergieting van bloed.

(Die idee van afsluiting van die spesifieke saak is gekommunikeer in die dood van 'n onskuldige slagoffer. Die bloed simboliseer hierdie geldeenheid.)

Die vergieting van bloed was die taal van oordeel; in Jesus praat God ons sondeboktaal, nie om ons sondebewussyn te bestuur nie, maar om dit te verwyder! [Sien Hebreërs 10:2-5]

Hebreërs 10:2 As dit moontlik was om die volmaakte offer te bring wat die krag gehad het om enige spoor van 'n sondebewussyn suksesvol te verwyder, dan sou die offerstelsel sekerlik opgehou het om relevant te wees.

Hebreërs 10:3 Maar die herhaling van hierdie rituele offers het die bewustheid van skuldgevoelens versterk eerder as verwyder.

Hebreërs 10:4 Die gevolgtrekking is duidelik: diereoffers kon nie enigiemand se sondigheid of hul sonde-bewussyn verwyder nie.

Hebreërs 10:5 Wanneer Jesus, die Messias, dus opdaag as die vervulling van al die tipes en skaduwees, haal Hy Psalm 40:6-8 aan en sê: God het geen behae in offers en offerandes nie; maar U het my inkarnasie bepaal.

HEBREËRS HOOFSTUK 12

1 Petrus 1:18 Dit is duidelik om te sien dat julle losgekoop is van die nuttelose, gevalle ingesteldheid wat jy van jou vaders geërf het, nie deur die geldeenheid van jou eie arbeid, verteenwoordig deur die wisselende waardes van goud en silwer, en die ekonomie van jou godsdienstige pogings nie;

1 Petrus 1:19 maar julle is verlos met die kosbare bloed van Christus; hy is die uiteindelike offer; vlekkeloos en sonder vlek. Hy voltooi die profetiese prentjie.

(In hom praat God die mees radikale sondeboktaal van die wet van oordeel, en bring finale afsluiting van 'n dooie en oortollige stelsel. In Psalm 40:6,7 word dit duidelik gestel dat God nie offers of offerandes vereis nie. Jesus is die Lam van God. Hy bots seëvierend met die nuttelose offerstelsel waardeur voortdurend offers aan die pseudo, buierige, monstergode van ons verbeelding gebring word. Dit is die skandaal van die kruis. God eis nie 'n offer wat die manier waarop hy oor die mensdom dink, sal verander nie; hy voorsien die offer van homself in Christus om sonde-bewussyn vir ewig uit ons gedagtes uit te roei en die manier waarop ons oor ons Maker, mekaar en onsself dink, radikaal te verander. [Sonde-bewussyn is in wese 'n werk-gebaseerde bewussyn.]

God het Adam nie met die velle van diere beklee weens 'n goddelike behoefte om gepaai te word nie, maar weens hulle onvoorwaardelike liefde vir Adam; hulle het die taal van Adam se eie oordeel gepraat: Adam, nie God nie, was skaam oor sy naaktheid. Die kleredrag was nie om God anders na Adam te laat kyk nie, maar om Adam beter oor homself te laat voel. En uiteindelik was dit om Adam profeties voor te berei vir die onthulling van die verborgenheid van die mensdom se verlossing in die menswording. Hier sou die Godheid hulleself in 'n menslike vel beklee, in 'n seun; en die Leeu van Juda, sou die Lam van God word, om ons gedagtes te bevry om sy beeld en gelykenis in ons vel te herontdek. Sien 1 Petrus 1:2.)

1 Petrus 1:20 Hy was altyd bestem in God se profetiese denke; God het selfs voor die [1] val van die wêreldorde geweet dat sy seun die Lam sou wees, wat in hierdie laaste dae geopenbaar sou word, as gevolg van julle.

(Jy is die rede waarom Jesus gesterf het en opgewek is. Die woord, [1]kataballō, wat beteken om weg te val, om op 'n laer plek te plaas, in plaas van themelios, wat fondament beteken [sien Efesiërs 2:20]; dus vertaal die val van die wêreld, in plaas van die fondament van die wêreld.)

1 Petrus 1:21 Hy is die beslissende oorsaak van jou geloof in God. As jy dan sien hoe volmaak jy in die skema van dinge inpas, is dit geen wonder dat jou geloof in God se daad om Jesus uit die dood op te wek, die glorieryke verwysing na jou eie nuwe geboorte word nie. Die heerlikheid wat God vir Jesus gegee het deur hom uit die dood op te wek, is die afsluiting van alles waarna jou geloof verlang het.

(Dit is die verloste heerlikheid waarna die Profete gewys het. Hosea 6:2 Na twee dae sal Hy ons laat herleef; op die derde dag sal Hy ons opwek. Jesaja 40:5 En die heerlikheid van die Here sal geopenbaar word, en alle vlees sal dit saam sien.

HEBREËRS HOOFSTUK 12

2 Korintiërs 5:18 Die idee van die mensdom se mede-insluiting in die dood en opstanding van Jesus Christus is geheel en al God se toedoen. Om nou te besef dat God inderdaad die finale afsluiting van die oue gebring het en vir ons om alles en almal in hierdie nuwe lig te sien, is om bloot te sien wat God nog altyd geweet het om waar te wees heens ons in Christus; ons debatteer nie oor menslike ervaring, opinie en hul bydrae nie; dit gaan oor wat God van ons glo. In Jesus Christus het God [1] gelykwaardige waarde verruil om ons vir Homself te verlos. Hy het tot die uiterste gegaan in hierdie daad van versoening om ons van ons oorspronklike waarde te oortuig. Dit het God vir ons gegee as die mandaat van ons bediening.

([1] Die woord, [1]katallassō, vertaal as versoening; dit is 'n wedersydse uitruil van gelyke waarde. Hierdie transaksie was nie om ons van die duiwel terug te koop nie; 'n dief word nooit 'n eienaar nie; dit was God wat ons gedagtes verlos het van die leuens wat ons oor onsself geglo het — versoening is die dapper onthulling van die waarde van die verborge skat in almal. Sien 2 Korintiërs 4:7 en Matteus 13:44 Die koninkryk van die hemele is soos 'n skat wat in 'n landery weggesteek is, wat 'n iemand gevind en bedek het; dan gaan hy in sy blydskap en verkoop alles wat hy het en koop die hele landery. Daar is soveel meer aan jou as wat op die oog af gesien kan word.)

Hebreërs 6:16 Dit is 'n algemene praktyk in menslike aangeleenthede om 'n hoër gesag onder eed op te roep om gewig tot enige ooreenkoms tussen partye te voeg en sodoende enige moontlikheid van gekibbel stil te maak.

([1] Die woord [1]peras, beteken die einde van alle dispuut; die punt waarbuite 'n mens nie kan gaan nie.)

Hebreërs 6:17 In dieselfde konteks word ons gekonfronteer met God se gretigheid om tot die uiterste te gaan in sy handelinge met ons as erfgename van sy belofte, en om alle moontlike gronde vir twyfel of twis uit die weg te ruim. Om ons te oortuig van die onveranderlike karakter en finaliteit van sy voorneme, het hy homself tot 'n eed beperk. Die belofte wat reeds deur erfenis aan ons behoort, word nou ook onder eed bevestig.

([1] Die woord [1]mesiteuō word gebruik, tussenbeide geplaas of bemiddel. Vergelyk mesitēs, bemiddelaar, van mesos, midde. In die inkarnasie het God homself in die midde van sy skepping geposisioneer. Sien Galasiërs 3:20 Met Abraham was daar geen middelman nie; dit was net God. Die Mosaïese wet het middelaars [die Levitiese priesterdom] vereis omdat dit 'n reëling was waardeur die mensdom 'n deel gehad het en God 'n deel. Die mensdom se deel was om die gebooie te gehoorsaam en God se deel was om te seën. God se verbond met Abraham was 'n genadeverbond wat na die mens Jesus Christus gewys het, in wie God self die mensdom se deel sou vervul en daarom geen middelaar behalwe homself nodig gehad het nie.

Die Woord is die belofte; die geïnkarneerde, gekruisigde en opgestane Christus is die bewys. Hy begeer om die erfgename van die belofte meer oortuigend die onveranderlike karakter van sy voorneme te toon. RSV

HEBREËRS HOOFSTUK 12

Die mensdom is nie van die duiwel verlos nie; 'n dief word nooit 'n eienaar nie; Jesus het ook nie gedoen wat hy gedoen het om sy Vader se gedagtes oor ons te verander nie. Dit was ons gedagtes wat oorreding nodig gehad het. God moes nie met sy skepping versoen word nie; God was in Christus toe Hy die wêreld met Homself versoen het. 2 Korintiërs 5:18-20.)

Ek behandel die volgende kwessies in my boek, "Divine Embrace"(In druk of op Kindle) Daar is niks fout met die mensdom nie — Wat van die sondige natuur? — 'n Nuwe perspektief op die Nuwe Geboorte — Die groot ontwaking. — Die Metanoia-oomblik! — Die logika van God se ekonomie van insluiting — Hoe realiseer hierdie evangelie in 'n getransformeerde lewe? — Gedagtes oor die hel.

Sien my weergawe van die Geslagsregister van Jesus soos Lukas dit opteken het.

Nou bring Lukas slim die geslagsregister van die vleesgeworde woord in, onmiddellik na Jesus se doop. Hy lei ons deur die natuurlike geslag van Jesus deur die vrou se saad. [Die saad van die vrou sal die kop van die slang verbrysel! Genesis 3:15.]

Hy bring Josef se skoonpa in, [Eli was die vader van Maria.] Matteus skryf die geslagsregister van Josef, wat via Salomo van Dawid afstam, terwyl Lukas Jesus deur Maria se geslagslyn met Dawid verbind via Natan! Dawid het sy seun vernoem na die profeet Natan wat die Messiaanse koninkryk oor Dawid se saad geprofeteer het. [Sien Lukas 3:21-38]

Om die betekenisvolle boodskap van die name wat in die geslagsregister van Jesus voorkom, te beklemtoon, het ek ook die Antieke Hebreeuse alfabet gebruik, wat verband hou met die Proto-Sinaïtiese alfabet. Die vroegste Proto-Sinaïtiese inskripsies dateer meestal uit tussen die middel van die 19de (vroeë datum) en die middel van die 16de (later datum) eeu vC. Die ontdekking van die Wadi El-Hol-inskripsies naby die Nylrivier toon dat skrif in Egipte ontstaan het. Hierdie inskripsies dui sterk op 'n datum van ontwikkeling van Proto-Sinaïtiese skryfwerk vanaf die middel van die 19de tot 18de eeu vC.

https://en.wikipedia.org/wiki/Proto-Sinaitic_script

HEBREËRS HOOFSTUK 13

13:1 Koester familiebande en vriendskap. Gesinsliefde bly die kern van hierdie koninkryk. *(Verhouding is langtermyn in elke sin van die woord.)*

13:2 Moenie nalaat om vreemdelinge met gasvryheid en geneentheid te behandel nie; hulle is waarskynlik verbloem as boodskappers van God.

(Die antieke Grieke het gesien dat enige vreemdeling 'n god in vermomming is. Toe Moeder Teresa gevra is wat haar motiveer om in die vreemde ure van die nag in die strate van Calcutta uit te gaan, het haar antwoord haar missie geopenbaar, "ek gaan my Here bedien in sy mees ontstellende vermommings".)

13:3 Identifiseer met diegene wat in die tronk is of mishandel word vir hulle geloof asof jy die een is wat geteister word.

13:4 Skat die huwelik na waarde — kies kant vir God in alle sake van intimiteit — moenie die kosbare verruil vir iets onheiligs en losbandig nie.

13:5 Moenie geld 'n prominente plek in julle gedagtes gee nie; besef dat wat jy reeds het, van onskatbare waarde is. Hy het gesê dat hy jou nooit sal ophou liefhê of jou sal verlaat nie. *[Josua 1:5.]* Dit is genoeg rede vir totale en voortdurende tevredenheid.

13:6 Wat Hy oor ons gesê het, bevoordeel ons belydenis; ons weerklink met vrymoedigheid die Skrif: Die Here is vir my, ek kan nie bang wees vir enigiets wat iemand kan doen tot my leed nie *(Psalm 118:6.)*

13:7 Dink aan dié wat julle lei in die openbaring van God se woord; volg hul geloof, oorweeg die einddoel van hul lewens.

(Moenie 'n vervalsing volg nie. Dit sou iemand wees wat geloof vervals terwyl hy in werklikheid die wet uitleef.)

13:8 Neem jou leiding van Jesus. Hy is jou heenwysing na die mees vervulde lewe. In hom word gister vandag bevestig en vandag weerspieël môre. Wat God in Christus met ons gespreek het, is nou net so relevant as in die profetiese verlede en ook sal dit altyd so in die ewige toekoms wees.

(Jesus is dieselfde gister, vandag en vir altyd; daar is 'n geskiedenis vir ons verlossing wat meer gesag en relevansie dra as enigiets wat ooit in ons verlede gebeur het, of enigiets in die teenwoordige tyd of in die toekoms. Stel jou voor die ontsaglikheid van die ewigheid in sy eendersheid voordat tyd begin het; en ons was die hele tyd daar in hom. Sien Romeine 8:34 Watter verdere gronde kan daar moontlik wees om die mensdom te veroordeel? In sy dood het hy ons oordeel in die gesig gestaar; in sy opstanding verklaar hy ons onskuld; die implikasies kan nie ongedaan gemaak word nie. Hy beklee nou die hoogste setel van heerskappy as die uitvoerende gesag van ons verlossing in die troonkamer van God. Sien Romeine 8: 1, ook Romeine 4:25.

HEBREËRS HOOFSTUK 13

Die hemele verklaar sy heerlikheid, nag na nag vertoon die reuse songetuienis met wiskundige presiesies, en openbaar dat God voor tyd geweet het wanneer die presiese oomblik sou wees wanneer hy ons geskiedenis as 'n mens sou binnegaan, en die presiese oomblik wat die Messias aan die kruis sou sterf en weer uit die dood opgewek sou word.)

13:9 Moenie julle deur afleidende bespiegelings laat beïnvloed nie. Enige invloed wat vreemd is aan wat genade kommunikeer, selfs al lyk dit baie interessant en dra dit die Christelike etiket, moet vermy word. Smul aan genade; moenie jou dieet verdun met wettiesheid nie. Daar is geen voeding oor in die wet nie. Wat is die nut daarvan om besig te wees, maar nie geseënd nie?

(Wettiesheid sluit enige vorm van selfopoffering of selfpoging in met die illusie om verdere guns van God te verkry of jou geestelike posisie voor God te verbeter.)

13:10 Vir ons is daar net een altaar en een offer; ons kan hom nooit weer verwar met die rituele van die ou oortollige stelsel nie. Dit wil voorkom asof sommige graag die vleis van hul eie offers wil eet en terselfdertyd die voordele van genade wil geniet. Dit is nie moontlik nie.

(Dit is soos om terselfdertyd in teenoorgestelde rigtings te probeer gaan.)

13:11 Wat die sondoffer betref, is die karkasse van die geslagte diere buite die kamp verbrand.

13:12 Volgens die profetiese patroon het Jesus, as die laaste sondoffer, buite die stadsmure vermoor is.

13:13 Daar is twee teenoorgestelde stelsels; jy kan nie vir jou gerief met Christus assosieer terwyl jy steeds aan jou Joodse sentiment vashou nie. As jy jou standpunt vir Jesus gaan inneem, stap heelhartig die pad. Verbreek jou bande met die ou skadustelsel. Gaan buite die stad. Wees bereid om sy skande te deel wanneer jou mede-Jode jou weens toewyding aan Jesus bespot.

13:14 Ons vind nie ons identiteit of veiligheid in die ommuurde stad van populêre wettiese godsdienstige opinie nie. Ons belangstelling word vasgevang deur 'n ander soort stad, baie nader aan ons as die sigbare een.

13:15 Lofprysing vervang offerande; die oes wat ons bring, is die huldeblyk van ons lippe wat sy naam erken.

(Sy Naam verteenwoordig die gesag van ons identiteit en verloste onskuld.)

13:16 God het behae in goeie dade. Hierdie dade is soos pragtige poësie wat 'n stem gee aan julle gemeenskap.

(Hulle is geïnspireer deur jou onskuld; eerder as om skuldgedrewe offers te bring.)

HEBREËRS HOOFSTUK 13

13:17 Vertrou julle leiers *en* gee toe aan hulle onderrigting. *(Al lyk dit anders as die regstelsel waarmee jy voorheen vertroud was.) Hulle is werklik bedag op julle welstand. (Net soos met herders wat hul skape bewaak, is julle hulle totale besorgdheid.) Hulle het amptelike aanspreeklikheid vir julle geneem. (Hulle verteenwoordig vir julle alles wat genade openbaar eerder as wat die wet vereis.) Dit is tot julle voordeel om hulle sorg met vreugde te omhels; dit maak hulle werk 'n plesier en nie ' ’n las nie.*

13:18 Aanbid met lofprysing saam met ons; ons glo dat ons gesamentlike sienswyse 'n pragtige lewe inspireer.

13:19 Bid ook dat ek gou weer by julle kan aansluit; ek kan skaars wag.

13:20 Dit is my gebed vir julle, dat die God wat vrede gemaak het met die mensdom deur die bloed van die ewige Testament, wat Jesus uit die dood opgewek het as die opperherder van die skape,

13:21 julle op die mees uitstaande manier deeglik toerus om uitdrukking te gee aan sy plan in julle volgens sy behae in Jesus Christus, wat die bloudruk van die eeue is. Jesus is die akkurate uitdrukking van God se heerlikheid. Ons lewens bevestig en weerspieël die Amen.

13:22 My vriende, Ek het julle kortliks geskryf om julle te [1]herinner aan julle oorspronklike identiteit om [2]die volume van sy weerklank in julle harte te vermeerder.

(Die woord, [2]anechomai, beteken om jouself op te hou, van ana, wat beteken dikwels deur herhaling, om intensiteit te verhoog, en echō, om resonansie te hou, te omhels of te weerspieël. Die woord, [1]parakaleō, van para, afkomstig van 'n invloedsfeer, en kaleō, om by die naam te noem, om te van[to surname]. Sien aantekeninge oor ekklesia, Hebreërs 12:23.)

13:23 Broer Timoteus is reeds uit die tronk vrygelaat; sodra hy hier aankom, sal ons julle saam besoek.

13:24 Groet al julle leiers en die heiliges; die Italiaanse gelowiges salueer julle.

13:25 Genade is ons omhelsing. JA.